

નકલી કિનાઓ ખરીદનાં પહેલાં કાઢી કુંખની રજીસ્ટર્ડ ચએલી
કિનાઓ બીલીઆરાથી મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

“જ અવને તઆલા”

હદીયતુલ મુરલેમીન

વાને

મુરરિયાતે દોન.

ગ્યાવા પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મીર સૈયદઅલી બીન સૈયદ અમીરઅલી કાઢી
પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે. - દેગડી સ્ટીટ-બીલીઆરા.

સને ૧૮૬૭ના રપમાં એકટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ ચએલી
છે, માટે માલીની રગ સિવાય કોઈએ
છ.પરી અગર છપાવવી નહીં.

સુરત ચક્રિયાના પુત્રપર ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર”
પ્રી. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

સને ૧૯૨૦ ઈસવી.
આટલી ૧૮ મી.

સને ૧૩૩૮ હીજરી
નકલ, ૨૦૦૦

ઈમિત ખાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૬૭૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૫૭૫ મુસલમાન

વિષય પૃ: ૪

—:દીખાચો:—

હાલના જમાનામાં મુસલમાન ભાષાઓ દીનની ફેળવાણીમાં તકન પછાત પડેલા છે, અને દીની કિતાબો અરબી ભાષામાં છે. અને જો કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી, ભાષામાં થયેલો છે. તો પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી પોતાના મજહબથી મિલકુલ ના વાકેફ છે, એ ધણી દીલગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન ભાષાઓ પોતાનો મજહબી હકમ નહીં શીખનાં, ધણાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે, અને શીખે છે, તેથી જો મજહબી કિતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ જાયેલી હોય, તો તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને ઝોળખી જઠાલતના અધારામાંથી બહાર આવી શકે, એમ ધારી તથા કેટલાક ભાષાઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ કિતાબ ઉરદુ જમાન અને ગુજરાતી હરફોમાં જાણી છે. એની હળરો નકલો ખપી જવાથી એમાં થણો સુધારો વધારો કીધો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, અને હાલ કાગળોનો ભાવ ચાર ગણો થવાથી લાગ્યારીએ થોડી કિંમત વધારી છે.

આ કિતાબ મુસલમાનોમાં ધણી ઉપયોગી હોવાથી, તેમજ રજીસ્ટર્ડ થયેલી હોવાથી કેટલાક લાલચુઓએ ફરફાર કરી એની નકલ કીધી છે. પરંતુ તે મૂલત હોવાથી નમાઝ મકરફ થાય છે, અને જવાબને બદલે ઉલટા ગુનેહગાર થાય છે. માટે એવી નકલી કિતાબો ખરીદવી નહીં, હથારી રજીસ્ટર્ડ થયેલી નામ વાંચીનેજ ખરીદવી.

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંચાલ

આ રીસાલામાં જ્યાંને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે
ધણાં ખરા ઉરદુ જ્યાંન બેલી જાય છે, અને એ જ્યાંન બેલીવાનો
જેને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે, એમાં
અરબી આવતો દાખલ કરેલી છે, અને તે ગુજરાતી હરફોમાં લખી
છે. પરંતુ અરબી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં મેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં
ધણો ફેરફાર છે. તેથી ગુજરાતીમાં ખરાખર લખી ઉચ્ચાર કરવો
મુશ્કેલ છે, તો પણ ધણાં ખરા “કલામે શરીફ” પઠી જાય છે, તેઓ
સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે
સમજ પડે, એ પ્રમાણે જ્યાંન કરવાની કાળજી રાખી છે, તોપણ
જે તદ્દનજ ના વાકેફ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય,
તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી. એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે,
તો દુરસ્ત કરી પઠી લેશે, અને સેવકને હરગુજર કરશે, એવી મારી
વિનંતી છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી બરેલું છે. અને કોઈથી
ભુલ નજ થાય, એમ બનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરબી આવતો તથા અમના પા સીપારાની
સુરનો વીગેરે દાખલ કરેલું છે, માટે ખીજી કિતાબોની પેઠે એની
તાલીમ કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅદબી કરશે, તો ગુનાહ
માર થશે.

લી. દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

-:બાબત:-

સદ્ગ નંબર.

પ્રસન્નમકા પેદલા રૂકુન કલમયે સદાદત સાતો	૨
કલમે ઓર અદાપેદલા ખ્યાન.	૨
દુસરા રૂકુ. મસન્નમકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નિયતે	૮
દુઆએ કુતૂન, ઓર અત તહીયાત	૧૨
ખ્યાન વુજુહા.	૧૩
નવાકીસ વુજુહે.	૧૪
ખ્યાન તયમ-મુમકા.	૧૫
ખ્યાન પાનીકા	૧૬
ખ્યાન નમ્નમનકા.	૧૭
ખ્યાન ગુલસના મયે નિયતોંકે.	૧૮
ખ્યાન નમાઝકે ફરજોંકા.	૨૧
ખ્યાન વાજેખાતે નમાઝકા.	૨૩
ખ્યાન નમાઝકી સુમતોંકા.	૨૬
ખ્યાન જમાઅતકા.	૨૭
ખ્યાન ઇમામતકા.	૨૮
ખ્યાન અમ્નનકા.	૨૯
ખ્યાન તરકીમમે નમાઝ પરહમેકે.	૩૦
સિપા-રયે અમ. પા સિપારેકી સુરતે.	૩૬
મદ્દ ઓર આંરતકી નમાઝકા ફક ઓર નમાઝકે મકરૂહાત. ૪૩-૪૪	૪૩-૪૪
ખ્યાન ખીમારકી નમાઝમે.	૪૫
ખ્યાન મુસાફરીકી નમાઝ, ઓર નમાઝે જુમખાકા.	૪૬-૪૭

ખ્યાન નમાઝે હદેનકા, મયે નિયતોંકે.	૪૯
ખ્યાન નમાઝે તરાવીહકા.	૫૦
ખ્યાન આશુરેકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન તહબજુદકી નમાઝકા	૫૩
ખ્યાન કુશુદ ઓર ખુશુદકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન સહીદકા	૫૪
ખ્યાન જનાઝેકી નમાઝકા, મયે નિયતોંકે	૫૫
ખ્યાન ઝંકાતકા.	૬૨
ખ્યાન સદકયે શીતરકા, ઓર કુરબાનીકા.	૬૫
ઇસલામકા ચવથા રકુન, રોઝે રમઝાનકે.	૬૬
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન, હબ.	૬૭
ખ્યાન અકીડેકા, મયે નિયતકે,	૭૦
ખ્યાન મુતહરરેકાત નિયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર હાતેહાઓંકા.	૭૧
સુ-૨-યે યાસીન.	૮૦
સુ-૨-તુલ મુલક, (તબારક)	૮૫
સુ-૨-યે રહ-માન	૮૮
સુ-૨યે મુઝમ્મીલ.	૯૧
કસીદા ગૌસીયા.	૯૪
અહદ નામા.	૯૭
દુઆયે સુરયાની મયે તરબુમા.	૧૦૦
દુઆયે મંજુલ અર્ક	૧૧૫
ઇસલામી બારા મહીનેકે નામ, ઓર હસકે હઝાયેલ.	૧૨૦
ખ્યાન ગુનાહે સગીરા વ કબીરાકા.	૧૨૫

હદીયતુલ મુસ્લેમીન,

—ચાને

શુરરીયાતે દીન.

✽ ખિસમીક્ષા હિર રહમા નિર રહીમ. ✽

“અલ-હમદો લીલ્લાહે અલા નવાલીહી, વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા રસુલીહી મોહમ મદીન, વ આલીહી વ અસહા-ગીહી અજ-મખન.” અમ અઝીઝો સમઝો વુમ ઇસ બાનકો, કે મુસલમાન હોના બડી નેઅમત હે. જો કોઇ મુસલમાન હુવા, દુનિયામેંબી ઉસપર રહમત હો, ઝોર આકેમતમેં બડે બડે દરજે બેહિશ્તમેં પાવે, ઝોર બજેર મુસલમાન હુયે. કોઇ ઇબાદત કુખુલ નહીં હોતી, ઇસો વસ્તે હર ઇનસાન પર લાઝીમ હે, કે પેદાશે ઇમાન ઝોર ઇસલામકે મસા-યેલ સીખે. ઝોર અપની અવલાદ, ઝોર સમ ધરકે આદમીઓકો સીખાવે, તો મરનેકે બાદ નખત અજબસે પાવે. ઝોર નહીં તો બહોન અજબ દેખેગા, વોહબી ઝોર ઉસકે ધર વાસે-શી.

અબ વુમ મસાયેલ દીનકે દીક્ષસે સુનો. પક્કી પક્કી પ્રિતાઓં મોતેખરસે નીકાલ કર ખ્યાન કરતા હું, ફરમાયા “રસુલે ખુદા, સલ લલ્લાહો અલય-હે વ આલીહાં વસલ્લમ” ને, કે ખુનવાદ ઇસલામકી પાંચ ચીઝે, હેં. અબ્વલ કલેમા શહાદતકા, દુસરી ‘નમાઝ’ તીસરી ‘ઝકાત,’ ચવથી હજ,’ પાંચવીં રોઝે રમઝાનકે.”

ઈસલામકાં પેહલા રકુન-કલમયે શહાદત.

અગ્વલ કલમે તૈયય, લા ઇલાહા. ઇલ લલ્લાહો મે દાંમદર
રસુલુલાહ.-દોયુમ કલમે શહાદત, અશ-હદો અલ લા ઇલાહા
ઇલ લલ્લાહો વહ-હુ લા શરીફા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ
મદન અબ્બદો:-હુ વ રસુલો-સૈયુમ કલમે તમજીલ, સુઅહા નલલાહે
વલ હમદો લીલ્લાહે, વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહદાહો અકબર,
વલા હવલા વલા કુબતા, ઇલા ખીલ્લા હીલ અલી-હલ અઝીમ-
અહારમ કલમે તવ-હીદ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ-હુ લા શરીફા
લહુ, લહુલ મુલકો વ-લ-હુલ હમદો, મોદયી વ મોમાનો વ-હોવા
હૈયુન. લા યમુનો વલા યનામો વ-પા યટુને અમ્મ-દા મે-પર હીલ
ખયે-, મહોવા અલા કુલ્મે શેઇન કરી-પંજુમ કલમે નદ કુદર,
અલ્લા હુમ્મા ઇનતી આરજો મેકા મીન અન લક્કરદા મેકા શેઅવ,
વ અના આ-શમો ખીદા, અસતમ ફેરે કા લે-માલા આ-શમો ખીદી
દુખનો વ રજતો અનહો, વ અર-હમતો, વ અકુલો મનની અશહદો
અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ-હુ લા શરીફા લહુ વ અશ-હદો
અનના મોહમ મદન અબ્બ-દોહુ વ રસુલો, (ઇમાને મુદ્રિસત) આ-
મનનો ખીલ્લાહે વ મલાએ-ક-તીદી, વ કેતો-ખીદો વ રે.સોક્કીદી,
વલ યે મીલ આખેરે વલ નદરે ખય-રંદો વ શર નીદી, મીનલ્લાહે
તઆલા વલ બાઅસે બદલ મેને હક. (ઇમાને મુજબી) આ-
મનનો ખીલ્લાહે કમા હોવા મે અલમા-ઇદો, વ સંહીતીદો વ કબોલ

तो जभीया अहंका-भीही, अश-हरो अश ला पलाहा पल सस्वाहो
 वह-हहु ला शरीर लहु. व अश-हरो अनता मोहम मदन अय
 होहु व रसुलो-शशुम कत्रमे अय-तग-हार, असतग शीरस्वा हीव
 अश्रीभीललहु, ला पलाहा पदत्राहु अज हैयुज हैयुम, व अतुओ पत्रय-डा
 भीनज जन-भील लहु, ला आ-जमो, मन-नका अनता अहंकाभुल
 शुयुम. या गहका-रज शुनुम, जे रह-भतेका या अर हभर राहो-भीन.
 हहंहुम कलमे सैयहुल अस-तग-हार, अहंका हुम्मा अनता
 रजभी, ला पलाहा पदत्रा अनता अलक तनी. व अना अयहोडा
 व अना अवा अह-होका, भस ततातो आठिजे जेका, भीन शररे मा
 सनातो अयुओ लका, जे नेय-भतेका अ-त्रयया. व अयुओ जे
 जनया हग-हेर ली, हभन-नहु ला यग हेरज शुनुमा पदत्रा अनता
 जे रह-भतेका या अर हभर राहो-भीन.

अय सुनो तुम, पेदले कलमेक मयने हर्ज येदी हे, मुसल-
 मान पर हे. के जमानसे पकरार करे. और दीवसे सय जाने, के
 पयदा करने-एला सारी जहानका ओक हे, अहंकाह उसका नामे
 पाउ हे, के छ उसका शरीर नहीं, सय जडाभया और कभाल इसीका
 हे और वोह सय अयजेसे पाउ हे. कीसी काममें कीसीका
 मोहताज नहीं, और सय उसके मोहताज हे, सय श्रीकोका
 उसे अजर हे, ओक जररा उससे छुपा नहीं, उसे सय श्रीकोकी
 कहरत हे. जे याहे सो करे: केछ उसके हुकमका डेर नहीं सकता,
 और जे हउ जहे काम करने हे, लया या छुरा. जलके जे हुनि-
 यामे होता हे, सय पुधाकी तकदीरसे होता हे, पुधाने पेदलेकी
 मुकरर-रजभा था, के पुधानेसे पुधाने वकत अयसा अयसा होगा;
 और जमान आवे. के हरिखने जहे पुधा के हे. पयदा हुवे नुरसे

પાક હેં, યુનાહ નહીં કરતે, જીમ જીમ કામ પર ખુદાને મુકરર કર
 દીયા હે. ઉસપર કાયેમ હેં, ન ચરદ હે ન અવરત, ખાને પીને નહીં.
 ખુદાકા જીવ ઉનકી કીંદગી હે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કાઇ નહીં
 જાનતા, ઉનમેં ચાર ફરિશ્તે બહોન નામવર હે. જીવમલ, કે કિ-
 તામે ખુદાકી ઝોર હુકમ ખુદાકે પયગંબરોં કે પાસ કાયા કરતે ચે,
 મીકા ધલ, કે રોજ ખુદાકે હુકમસે બંદોકો પહેચાને હેં, ઝોર મેહકી
 તૈયારી-બી કરતે હેં, ઇસરાઇલ, કે સુર મોહમે લીયે ખડે કયામતકે
 દીન પુકેંગે, ઇઝરાઇલ, કે ચરતે વક્ત જાન નીકાલતે હેં, ઝોર
 ઇમાન લાવે. કે ખુદાને કિતાબે પયગંબરોંકા ભેજ હેં, તવરેત,
 હઝરત મુસા પર, ઇનજીલ. હઝરત ઇસા પર, ઝખુર, હઝરત દાઉદ
 પર, કુરઆન, હઝરત મોહમદ મુસતફા પર, અલય હીમ-સલાતો
 વરસલામ, ઝોર બાકી કિતાબે, ઝોર પયગંબરોં પર ભેજ હેં. જો કુજ
 ખુદાકી કિતાબોંમે લીખ્યા હે, સબ હક હેં, ઉસપર ઇમાન લાવે,
 ઝોર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને બંદોંકી હીદાયત કે વાસ્તે દુનિયામે
 પયગંબરોંકા ભેજ, ઝોર હુકમ કાયા; કે જીસ રાહપર પયગંબર
 ચલેં, ઉસી રાહપર ચલે, તો દીન દુનિયા તુમહારા દુરસ્ત રહે. જો
 કોઇ દુસરી રાહ ચલેગા, દોબખી હોગા. સબ પયગંબર બરહક હેં,
 ઝોર યુનાહોંસે પાક, ઝોર સારી ખુદાઈસે અજલ હેં. ઉનકે હર
 બેકો કોઇ નહીં પહોંચતા હે. અબ્વલ પયગંબર હઝરત આદમ હેં,
 બાપ સબ આદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાહસે ઉનકે ઝોર બહો-
 તસે પયગંબર હુયે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માઅબુમ હે. આખીર
 સબસે પીછે દુનિયામે હઝરત મોહમદ મુસતફા મલ લલ્લાહો અ-
 લયહે વ આલીહી વ સલ્લમ આયે હેં; ઝોર પયગંબરી હઝરત પર

अतम दुष्ट. पर नुर हजरतका सगसे चेहले पयदा हुवा. था, छसी
 वास्ते हजरत सग पयगंजरीके सरदार हे, पयदा हुये मउके शरी-
 हमे, नग्न आलीस जरसके हुये, तग पुदाकी तरहसे पयगंजरी
 भीली, ओर कुरआने शरीह उतरना शुरू हुवा. शीर तेरा जरस
 मउके शरीहमे रहे, वहां मेअराज दुष्ट, हजरत शमसुल जुराक
 लेकर आये, हजरतको सवार करके मसजिदे अकसामे बे-गये. ओर
 वहांसे सातवे आसमान पर हजरत तशरीह बे-गये, अर्श ओर
 कुरसी सग कुछ देजा, ओर जेहीस्त ओर दोनय कीली सयेर
 की, ओर उस रातमें जडी जडी नेअमते पुदाकी तरहसे पाछे.
 ओर पांचों नमाज-भी वहां ईर्द हुये. शीर नग्न हजरत तीरपन
 जरसके हुये, पुदाके हुकमसे मउके शरीहसे मदीने पाकमे आये,
 इस जरस वहां रहे, नग्न तीरसक जरसके हुये वहां पाछ, युनांमे
 मऊरे शरीह हजरतका पद जना.

आर कुरसी हजरतकी ये हे.

मोहम्मद जीन अमजदजा, जीन अमजदल मुतल्लिय, जीन
 काशीम, जीन अमजदे मुना.

ओर छमन लावे, के भरनेके पीछे आदमीके पास दो इस्ते
 मुनकर नकीर, आकर सवाल करते हे. रज तेरा कौन हे ? मुरदा
 अमर जा-अमान हे. नवय कौनको देता हे. रज मेरा अकसाह,
 दिन मेरा छसलाम, ओर ये शमस रसुल पुदाके हे, हऊरे वास्ते
 पुदाके हुकम लेकर आये ये. शीर उस मुरदे-पर पुदाकी रहमत
 देती हे, जेहीस्तकी तरह इरबाज करके वास्ते आब देते हे. ओर

जो येक मुरदा मे-छमान था. मुनकर नहीरका जवाण उसे नहीं आता. हरबार केहता है. में नहीं जनता, शीर उनपर अलग सज्ज करते है. और हरराज होजपडी तरफ जात होते हैं. और छमान लावे. के क्यामत आनी जरूरत है. उसी दिन हजारत छसराशीक सुर फुकेजे, आसमान इट जवेंगे, तारे दुट जवेंगे. और दुट-कर गीर पडेजे, और पदाड उडते शीरजे, ज्यसे इधके गावे. शीर आसमान और सारा जवान हुन होजा, जण दुसरी बार सुर फुकेजे. शीर कुछ मैलुद हो-जयेगा मुरदे जोरोसे नीकसेजे, और तराजु कमलकी जडी होगी, और नामे आमाकडे उनके हाथेमे देजे, और हिस्सा करेजे, हाथ पाडे उसके गवाही देजे, के जसे काम हाथे थे, या पुर, और होजपडी पीरपर पुन-सिरात भडा होजा, आससे जारीक और तलवारसे तेज. उसपर सज्जका मखनेका हुकम होजा, नेक ज्यसे जय जहजे. के ज्यसे पीजली, या ज्यसे भाव, या ज्यसे घेडा तेज. और जजे आदोडी तरफ, और जहोतसे होजपमे कट कर गीरजे और छमान लावे, के कउ तआलने हजारत पयगगरके देजे क्यामत दीया है. पानी उसका सहेदसे भीक है. और दुसरा जीपाक सहेद है, कुजे उसके महोत है. और छमान लावे. के हजारत नसुन पुन और सारे प्रथमपर और अवलीया, और नेक ज्यसे सके जय गुनाह जोरोडी क्यामतके हिन करेजे, और छमान लावे. के मु सज्जका जदी जडी नेज्जमे मोदस्तमे भीजेनी. जानेका मेके, और पीरका सरमत, आदमतका दुजे, और गीतमान. नेकनेका मना जहके जहजे. सज्जसे जदी नेकमत मेदस्तमे दीदार हुकम है, के जपने इजमे करमसे मुसलमानिके नुसाज करेगा. और कहीरांडा होजपमे गडे जडे

ઝોર હામાન, ઝોર અમી ખીન ખલક કે. ઝોર ફરમાયા હજરતને,
કહો તુમ અપની અવલાદકો નમાઝ પરહે. જબ સાત બરસકે હો,
ઝોર જબ દસ બરસકે હો, તો મારકે નમાઝ પરહાવ.

દુસરા રકુન ઈસમાલકા નમાઝ.

નમાઝ ફજરકી, ૪. રકઆત (દો સુન્નત, દો ફરઝ)

૨, દો રકઆત, સુન્નતકી નિયત.

—ન—વયતો અન ઝોસલ્લીઆ લીલ્લા—હે તઆલા, રકઆ—તયને સુન
નતા રસુ—લીલ્લાહે તઆલા, સુન્ન—તલ ફજરે, મુ—ત—વજ જેહન
ધલા જે—હ—તીલ કામ—ખતીશ શરી—ફને, અલ્લાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન—વયતો અન ઝો—સલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ—તયને
સલા—તલ ફજરે, ફર દુલ્લાહે તઆલા ફરહ ફાજલ વકતે, * ઇક
ત—વયતો જે હાજલ ઇમામ * મુ—ત—વજ જેહન ધલા જે—હ—તીલ
કામ—ખતીશ શરી—ફને, અલ્લાહો અકબર.

* એ નિશાની કે અંદર જે ડીખ્યા હુવા હે, વેહ આમે
ઇમામ ફરઝ નમાઝમે હો તો પરહે, ઝોર અગર અકેલા નમાઝ
પરહતા હો, તો છતના છોકકે નિયત પરહે. ઇસી તરફ તમામ ફરઝકી
નિયતેમિ અમલ કરે, ઝોર વેહ ફજન ફરઝ નમાઝ કે વારને—હી હે,
અગર ફરઝમે આપ ઇમામ હોવે, તો “ ઇક ત—વયતો જે—હાજલ
ઇમામ. ” લીખ્યા હે, વહા “ અના ઇમામુન લેમન હદરા ” પરહે.

નમાઝ ઝોહરકી. ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત. ૪ ફરજ ૨, સુન્નત. ૨, નફીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન, સલાતઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા મુ-ત-વજ જે હન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલ્લાહે અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન સલાતઝ ઝોહરે, ફરજલ્લાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે* ”
ઈક ત-લ્યતો બે હાજલ ધમામ * “મુ-ત-વજ જેહન ધલા જેહ તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે; અલ્લાહે અકબર”

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે. અલ્લાહે અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા. રકઆ-તયને સલાતા ન-ફ-લીલ ઝોહરે, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

નમાઝ અસરકી ૮, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, રકઆત ફરજ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન

સુખના રસુચીલાહે તઆલા, સલાતલ અસરે. મુ-ત-વજ જેહન,
 ઇલા જે-હ-તીલ કામ-ખતીશ ચરી-ફને, અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, અરઆ રકઆ
 તીન, સલાતલ અસરે, ફરદુલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે "ઇક
 ત-દયતો જે હાજલ હમાન" મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
 કામ-ખતીશ ચરી-ફને, અલાહો અકબર.

નમાઝ મગરેબકો ૭ રકઆત. (૩, રકઆત ફરજ, ૨, સુખત
 ૨, નશીલ.)

૩, રકઆત ફરજી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, સલાત રકઆ
 તીન સલાતલ મગરેબે, ફરદુલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે "ઇક
 ત-દયતો જે હાજલ હમાન x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
 કામ-ખતીશ ચરી-ફને, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુખતી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
 સલાતલ મગરેબે, સુખત રસુચીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન
 ઇલા જે-હ-તીલ કામ-ખતીશ ચરી-ફને, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત નશીલી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
 સલાત નશીલી મગરેબે મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામ-
 ખતીશ ચરી-ફને અલાહો અકબર.

નમાઝ ઇશાકી ૧૭, રકઆત, (૪. રકઆત સુન્નત, ૪, ફરજ
૨, સુન્નત, ૨, નશીલ ૩. વીતરે વાજેખ, ૨ નશીલ.)

૪. રકઆત સુન્નતની નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરઆ રકઆ
તયને સલા-તલ ઇશાએ, સુન્નત ગમુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-દ-તીલ કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૪, રકઆત ફરજની નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરઆ રકઆ
તીન સલાતલ ઇશાએ, ફરજલાહે તઆલા. ફરજ કાઅલ લકને x ઇક
તદય-તો એ કાઅલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-દ-તીલ
કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતની નિયત.

ન-વયતો અન એ સલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને
સલાતા ખાદલ ઇશાએ, સુન્નત ગમુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-દ-તીલ કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૨. રકઆત નશીલની નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલાતા નશીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-દ-તીલ
કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૩, રકઆત + વીતરે વાજેખની નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, સલાસા રકઆ
તીન, સલાતા વીતરે, કાઅ-લીલ લયલે ખાદલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-દ-તીલ કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

+ રમઝાનમે તરાવીહકે અંદર વીતર જમ ઇમામ કે સાથ પરહે,
તો ઉસ વકત જહો "ખાદલ ઇશાએ" લીખ્યા હે, ઉસકે પાછે "ઇક
તદય-તો એ કાઅલ ઇમામ" સાથ મીલાકે પરહે.

૨, રકઆત નરીલકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નરીલીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ સરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

+ દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમા ઇનના નરત-મ-નોત, વ નસતમ ફેરોકા, વનુ મેનો બેકા, વ-ન તવક-કલો અ-જમકા, વ-નુસની અલય-કલ ખયેર. વ નસ-ફેરોકા વલા નક-ફેરોકા. વ નઅ-લઓ વ નત-રોકા, મઈ-યફ જે-રોકા અલ્લા હુમા ઇયાકા નાઅબુદો લશ નોસલ્લી, વ નસમેદો વ ઇલય-કા નસઆ વ નહ-ફેદો, વ નાઅુ રહ-મ-ત-કા, વ નઅશા અન્ન-બકા, ઇના અન્ન-બકા, ખીલ કુદકારે મુલ-હેક.

અત તહિયાત.

અત તહી-યાતો લીલાહે, વસ સ-લ-વાતો, વત તૈયે-માતો, અરસલામો અ-લયકા, ઐયો-હન નખીઓ, વ રહ-મતુલાહે, વ બર-કા-તોફુ, અરસલામો અ-લયના, વ અલા ઇમાદીલા-લીલ સાબેહન.

+ યેહ દુઆએ કુનુત ઇશાકી નમાઝમે, વિતરકી તીસરી રકઆતમે અલ-હમદો, ઓર દુસરી સુરત પરહકે, રકઆત તોહકે ખીર બાધિ, ઓર યેહ દુઆ ખાહે. બાદ રકુમે જાવે.

અશ-હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો, વ અશ-હદો અનના
 મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. (દુરૂદ) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા
 મોહમ મદીવ, વ અલ્લા આલે મોહમ મદીન, કમા સલ-સયતા અલ્લા
 ઇબ્રા-હીમા, વ અલ્લા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ,
 અલ્લા હુમ્મા ખારેક અલ્લા મોહમ મદીવ વ અલ્લા આલે મોહમ
 મદીવ. કમા બા રકતા અલ્લા ઇબ્રા-હીમા વ અલ્લા આલે ઇબ્રા-હીમા
 ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ, (દુઆયે માસુરા) અલ્લા-હુમ મગ-દેર
 લા વલે વાલે-દઈઆ, વલે-મન તવા-લદા, વર હમ હોમા કમા રબ
 બયાની, સગી-રંવ, વગ ફેરીલા- હુમ્મા, લે જમી ઇલ મોઅમે-નીના
 વલ મોઅમેનાત, વલ મુસ્લે-મીના વલ મુસ્લેમાત, અલ અહીયાયે
 મીન-હુમ વલ અમ-વાત્ર, બે-રહ મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

બયાન વુજુહ.

“વુજુહી નિયત”—ન-વયતો અન અ-ત-વદ દઆ, લે ઇસ
 તેબા હતીસ સલાતે, તકર રોખન ઇ-લલાહે તઆલા.

વુજુહે ફરજ ચાર હે. એક મોંઢ ધોના, માથેકે બાસોંસે હુડી
 કે નીચે તક, ઝોર દોનોં કાનોં તક, ફસરે-દોનોં હાથ ધોના કાલ

અમત તહીયાત હર નમાઝકે કાયદેમે ખાહ ફર્જ હો, ખાહ
 મુતત, ખાહ નશીલ કે પરહે, અગર દો રકઆત હો. તો પુરી અત
 તહીયાત પરહે, ઝોર સમામ ફેર, અગર તીન યા ચાર રકઆત હો,
 તો પેહલે દો રકઆત પરહેકે, કાયદેમે બેકકે અત તહીયાત પરહે, લેકીન
 ફરજ ઝોર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઝોર ફસરે કાયદેમે તમામ પરહે.

નીચે તક, તીસરે-ચોથાઈ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનોં પાઉં
ધોના ટપ્પનો સમેત, ઈન ચાર ચીજોંસે અગર બાલ બરાબર બી
સુખા રહે, તો વુઝુ સહીહ નહો.

તરતીય વુઝુફી—સુન્નત હું હે. કે ઉપર લીખ્ખી હુકમ નિયાત,
ઓર “ ગિસ-મીલ્લ હીર રહમા નીર રહીમ ” પરહકે દોનોં હાથ
પહોંચોં તક તીન બાર ધોવે, શીર તીન કુશ્તી કરે મીસનાક સમેત,
ઓર તીન બાર નાકમેં દાહને હાથમે પાની ડાલકે બચેં હાથસે નાક
ઝડે ઓર તીનબાર મેંહ ધોવે, ઓર તીનબાર દોનોં હાથ કેહનીયોં
સમેત ધોકર એક બાર સરે સરક મસાહ કરકે કાનોંકા મસાહ કરે. ઓર
તીનબાર ટપ્પનો સમેત દોનોં પાઉં ધોવે, વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે
કહેમા શહાદતકા પરહે અશ હદો અન લા-ઈલાહા ઇલ-લલાહે, વ અશ-હદો
અનના મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. પરહે ઓર ચેહ દુઆ પરહે—
અલ્લ હુમ મજ અલની મીનત તબ્વા ખીન વજ અલની મીનલ
સુ-ત-તહ હેરીન સુમહા નકલ્લા હુમ્મા વ એ-હમદે કા અસતમ ફેરોકા
યા-તુબો ઇલેક. ” વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે ફતીયાફી બાતેં
કરની મકરહ હે. ઓર બદોત પાની ડાલના ખુરા હે.

નવાકીસ વુઝુકે.

જો નજસત આદમી કે આજે મા પીછેસે નીકલે, તો વુઝુ ફટ
જાયે. ઓર લહુ ઓર પીપ નીકલ કર બહે. તો વુઝુ ફટ જાયે, ઓર
જો કાપકા બંદોબસ્ત નમાઝ-કેમેં સો-જાયે, ખાદા વા શુખમેં મા

સીજદેમે' યા બચા હો, વુઝુ નહીં દુઝા, જો દીક્રા ન હુવા હો. ઓર
જો નજા પીકર મન્ન હો, યા ખીમારી પે મશી (મે-હોશ) હો યા બમાયત
ઝંદ હો. યા આવલા હો તો, વુઝુ દુટ જાયે. ઓર નમાઝમેં કંઠ-
કહા (જો-સે હસના) કરને-સેબી વુઝુ દુટ જાતા હે.

બયાન તયમ-મુમકા.

તયમ-મુમકી નિયત—“ ન વયતો અન અ-ત-યમ મમા લે રફ
દક્ક હસ્ત, વય ઇતિયા હીસ સલાતે તકર રોયન ઇ-સલાહે
તઆલા ”—અમર નમાઝીકા પાની ન મીલે ઓર એક કોસમર દુર હો,
યા ખીમારીસે પાની ખલલ કરતા હો, યા ઇરેનકી નમાઝ જનેકા
ખીલ હો. તો પાક મીટી પર તયમ-મુમ કરે. તરતીય તયમ-મુમકી-પેલસે નિયત
કરકે દોનો હાથ ઝમીન પર મારકે મોહ પર મયે ઓર અયસી તરેહ
મલે, કે જીનના મોહ હાથ ધોના ફરજ હે. સમ જમે હાથ પહોચે,
ઓર અમર હાથમેં મંગુડી હો, તો હિસેબી હીલાવે, તયમ-મુમ ગુસલ
ઓર વુઝુકા એકસા હે, જયમ્મા અહમી વુઝુ, ઓર ગુસલસે પાક
હોતા હે. તયમ મુમ સેબી પાક હોતા હે, બે વીજવાસ નમાઝ ઓર
કુરઅન પરહા કરે, જય તલક પાની ન મીલે, જય પાની મીલા
તયમ-મુમ દુઝા. ઓર જીન મીઝાસે વુઝુ દુટ જાતા હે, કિનહીસે
તયમ-મુમ દુટ જાતા હે, અમર બદન યા કપડા નાપાક હો, ઓર પાક
કરને વાસ્તે પાની તહી મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝે ફરજ પરહે.
પર જો સતરકે મોવારીક કપડા પાક મીલે, તો સારે કપડે નાપાક
હતારકે નમાઝ પરહે.

બચાન પાનીકા.

અમર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઈ હયવાન પુલે યા ફટ
જવે, યા મર જવે, માનીદ આદમી આ બકરીકે, તો સખ પાની
નીકાલા જવે. અમર મુમકીન હો તો, ઓર મુમકીન નહો, તો
સાહેબે બસારત જાના પાની બતાવે, ઇતના નીકાલે ડાલે, અમર
કચુતર યા મુરગી મરજવે, તો ચાલીસ ડોલ તક પાની નીકાલે.
ઓર અમર ચીડીયા યા ચુહે જયસા મરા હો, તો બીસ ડોલસે તીસ
ડોલ તક નીકાલે, ઓર ડોલ દરમ્યાની હો, અમર ડોલસે છોટા
બડા હો, તો હીસાબ કરકે બરાબર લેં. અમર કુંએસે નળસત યા
હયવાન મરા હુવા નીકલા, તો જસ વક્ત કે નળસત યા હયવાન
માઅલુમ હોવે, ઉસ વક્તસે હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઓર અમર
માઅલુમ નહીં કે કય ગીરા થા, તો ઉસકો એક દીન રાતસે નાપાક
ઠેરાવેંગે ઓર અમર પુલા ફટા હે, તો નળસતકા હુકમ તીન દીન
રાતસે કીયા જયેગા, ઓર આદમી ઓર લોડેકા જુટા, ઓર જસ
જનવરા ગોસ્ત હલાલ હે, ઉસકા જુટા પાક હે, ઓર ચાર પાયે
શીકારી જનવરોંકા જુટા નાપાક હે, ઓર જો જનવર કે, ધરોંકે
સુરાખોંમે રકા કરશે હેં, ઓર બીલી છોડી ઓર છોડી શીરતી મુરગી,
ઓર પરીદે શીકારી જનવરોંકા જુટા મકમલ હે, ઓર ગધે ઓર ખચ્ચરકા
જુટા મશકુક હે. અમર પાની ન મીલે, તો મશકુક પાનીસે વુજુ
કરે, ઓર જસકા જુટા પાક હે, ઉસકા પસીનાબી પાક હે.

ज्यान नजसतका.

अगर अदन या जगा या कपडा नजस हो-जवे, अयसी नजसतसे के दीयाछ देती हो, तो पानीसे ओर अयसी चीजसे के जे जेहती हो, ओर ना-पाकीका दुर करती हो, उससे पाक करे. अगरये इसका असर पाकी रह-जवे. ओर जार्जल न-होवे, तोना पाक होता हे. ओर जे चीज के नजस हो-जवे, वोह नजसत के जे दीयाछ नहीं हे, तो उसका तीन पारके घीनेसे ओर नीचो-उनेसे पाक हो-जवेगी, ओर उसका नीचोडना सुभशीन नहीं हो, तो तीन पारके घीने ओर हरपारके छोड देनेसे, यहां तक के कतरा टपकनां भाकुइ हो-जवे. पाक हो जयेगी, अगर अदन या कपडे-पर तर मनी लगी हो, तो वोह घीनेसे ओर अगर पुरस्क हो, तो पुरय-नेसे पाक हो-जता हे. ओर मोजे-पर अगर धाडी नापाकी लगी हो, तो जमीन पर रगडनेसे, ओर अगर पतली ना-पाकी हो. तो घीनेसे पाक हो-जती हे. इकत तलवार ओर जे उसके मीसल चीज हो, जमीन पर मलनेसे पाक हो-जती हे. ओर जे पीछोना अयसा हो, के घीना उसका दुसवार हो, तो ओके दीन रात उसपर पानी बहानेसे पाक हो-जता हे. जमीन ओर जे चीज के उसके मुत-तसील हो, मानींद पथ्यर, छिट, धास, के जण पुरस्क हो-जवे, ओर नजसतका असर जता रहे, तो पाक हो-जती हे, ओर यहां नमाज जयेज हे, बेडीन तयम-मुम उससे दुरस्त नहीं. अगर जो-बाधसे कम कपडा भरीइ नापाकी, अयसा धोडका ओर हलाक जनवरोंका पेक्षाण ओर हराम चीजियोकी ओरसे नजस हो-जवे

તો મોઆદ છે, ઓર હલાલ તાઓરકી ખેટ પાક છે, મગર મુરગી
 ઓર બતખકી ખેટ મલીઝ નાપાક છે. માનીંદ બન-ખુશર ઓર પેશાબ
 ઓર ખુન ઓર સરાબ કે, પસ મોઆશીક છે ચકીક એક દીરહમ
 કે, કે વોહ એક મીસકાલ છે કરીકમેં, ઓર હતેલીકે ગડહેકા અરજ
 છે રકાકમેં. ઓર અગર પોશાબકે છીટિ સુકકે બરાબર પડ જાવેં.
 તો ઉસકા ધોના વાગેબ નહીં, જો પાનીકે નજસ ચીઝ પર પડ
 જાવે. વોહ જી નજસ છે યા નજસ ચીઝ પાનીમેં પડ જાવે.
 તમ જી પાની નજસ હું, ઓર નજસકી રાખ નજસ નહીં.
 માનીંદ ગધેકે, કે નમક-નાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હો-ગયા, તો
 પાક છે. ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીચા નહો
 ઉસપર નમાઝ દુસ્ત છે. ઓર તરફકે હીઝા-સે દુસરી તરફ હીઝે
 યા ન હીઝે. ઓર અગર નજસ કપડેકો પાક કપડેકે સાથ લાગે
 ઓર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આ જાવે, તો નમાઝ ઉસપર દુસ્ત
 છે. અગર ઝમીન ખુશક અચરી મીટીમેં હો, કે જસમેં ગાબર મીલા
 હુવા છે, લીપી ગઈ હો. તો ઉસ-પર તર કપડા બીઝાપર નમાઝ
 પરહના દુસ્ત છે, ઓર અગર એક કીનારા કપડેકા જો નજસ હુવા
 થા, ભુલ ગયા, ઓર દુસરા કીનારા ધો-લીવા. તો નમાઝ ઉસપર
 જાયેઝ છે, માનીંદ ગીહુંકે કે રોબનેમેં ગધેના પેશાબ કીવા, તો
 શીર બાઝે ગીહું બાઝે ગયે, યા ઉસમેંસે કુછ ફકીરકો દીયે. તો
 સત પાક હો-જાઈગે

બયાન ગુસલકા.

એહ-તેલામ કે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અમ તસેલા "મીન ગુસલીલ એહ-તેલામે, મીન રમ-અતીશ શયનાને ઇમતે-સાલલ લે અમ રીસ્લાહે તઆલા, વ તહા રતલ લીલ બદને, લે ઇસ-તેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અમ તસેલા * 'મીન ગુસલીલ જના બતે,' ઇમતે-સાલલ લે અમ-રીસ્લાહે તઆલા, વ તહા-રતલ લીલ બદને લે ઇસ-તેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદા ફર્જ ત્રીન ચીઝે હેં. કુછી કરના. નાકમેં.

* ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખી હે, મગર હયેઝ ચા નીકાસ, ય 'જુમાઅ, 'યા 'ઇદને,' ય 'એહરામ, કા ગુસલ હો. તો ઉપર લીખ્ખી ફર્જ તમામ નિયત પરહે. લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જના-બતે,' લીખ્ખા હે, જહાં અગર હયઝઝ ગુસલ હો, તો 'મીન ગુસલીલ હયઝે.' અગર નાશનકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ નીકાસે' ઓર અગર જુમઆકા હો તો 'ત્રીન ગુસલીલ જુમોઅન' અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે,' અગર એહરામ કા દા. તો 'મીન ગુસલીલ એહરામે,' ઇસતરેહ પરક, ઓર બાકીકી તમામ નિયત પૂરી કરે.

પાની ઝાલના, ઓર ઓરે બદન પર એકબાર પાની બહાના. પર મુન્નત યું હે, કે પેહલે દોનોં હાથ પોયે ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર લુંઝુ કરે, શીર બદન પર પાની બહાવે, ગુસલ જમાવ્યસે ફર્જ હોતા હે, દોનોં પર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠ્ઠા, બદન પર યા કપડેપર મની પાવે, તો ગુસલ ફર્જ હે, એહ-તેલામ યાદ હો, યા ન યાદ હો, પર જો એહ-તેલામ યાદ હો, ઓર બદન પર યા કપડે પર અસર મનીકા ન-પાવે તો ગુસલ વાજેખ નહીં. અગર ઐરાતકે પાસ બચકા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર બોસા લીયા, ઓર વચસીલી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજી કેહતે હેં, ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેખ નહીં હોતા, પર જો હાથ લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે, ઓર લજ્જત હોવે, તો ગુસલ વાજેખ હુવા, ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો સોતા ઉઠ્ઠા, ઓર નાઇજે પર તરાવત મજી પાઇ, તો ઉસે ચાહીયે, કે એહતામાત-કે વારતે ગુસલ કરવે. જખ ઐરાત હયઝ ઓર નીશાસમે પાક હો, તો ઉસપર ગુસલ વાજેખ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે તીન દીન હેં, ઝીયાદા દસ રોજ હેં, ઇસ મુદતકે અંદર જસ રંગકા લઘુ નીકલે, વોહ હયઝ હે. જખ સુઈદ પાની આયા, હયઝ હો-ચુકા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. જનનેકે પાછે જખ તલક લઘુ નીકલે, નમાઝ મોકુફ કરે જખ ખુશ હો-જાયે નમાઝ પરહે, હયઝ ઓર નીશાસમે નમાઝ ન પરહે, ઓર રોઝા ન રખ્યે. જખ મુખ જાયે નમાઝકી કજા નહીં, પર રેઝે જીતતે ખાવે, ઉતને કજા કરે. ઐરાતસે હયઝ ઓર નીશાસમે જમાવ્ય કરના હસમ હે, ઓર ઇસ્તેલાઝમે રવા હે. જે-વુજી વાલેકો કુરઆન પર હાથ લગાના રવા નહીં, પર યાદ

પર પરહના રવા હે, ઓર હા-જતે ગુસલ વાલેકા દોનોં ખાતે
રવા નહીં. ઓર મસજીદમેં જનાલી રવા નહીં, ઓર કાઅબે શરીફ
કે ગીદ શીરના-લી રવા નહીં.

ખયાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

ફરઝ નમાઝકે તોર હેં, સાત ખાહેર નમાઝસે હેં. ઓર છે
આંદર નમાઝકે હેં, ખાહેર કે સાત પેહ હેં, અવ્વલ પાકી બદનકી,
દુસરી પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી બંધે નમાઝકી, ચોથી સતર
ઢાંકના, પાંચવીં વક્ત પર નમાઝ પરહના. છઠી કીબલે કે તરફ ખડા
હોના, સાતવીં નિયત નમાઝકી દીવમેં કર-ની, યાને જમેં સમજના
કે ફજરકી નમાઝ ફરઝ પરહના હું નિયત જખાનસે જુરર નહીં.
આહે કરે યા ન કરે, અમર આદમી કે બદનમેં દોડા હો, યા જખમ
હો, ઓર હર વક્ત બેકમા હો, યા કીસીકા હર વક્ત પેશાબ ટપકતા હો,
યા બાવ સીરતી હો, બંદ નહીં હોતી. યા હસ્ત બંધ નહીં હોતે,
યા નકસીર ચલતી હો. બંદ નહીં હોતી, તો અયસા આદમી હર નમા-
ઝકે વક્ત વુજુ તાઝા કીયા કરે. ઓર બે-ખતર નમાઝ પરહા કરે,
નમાઝ તરફ નકરે, ઓર શીર જખ વક્ત નમાઝકા ગયા વુજુ હુટા,
મરહકા સતર ઢાંકના નહીંસે ઝાનુ સમેત ફરઝ હે, ઓર અવસ્ત
આઝાદ બીખીકા સારા બદન ઢાંકના ફરઝ હે, સીવા માંહ ઓર
દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉકે ઓર બાંદીકા પેટ ઓર પીઠસે
કુંદનોં સમેત ઢાંકના ફરઝ હે, ઓર બાકી મુસ્તહબ હે જીતના સતર
ફરઝ હે, હસમેંસે જાનસે અગ્નુકી ચોથાઈ નમાઝમેં ખુલજાવે, નમાઝ

દુઃ જાગે, જ્યારે ચોથાઈ સતરકી, યા ચોથાઈ જઠરકી, યા ચોથાઈ
ચુનકી યા ચોથાઈ આરત કે સતરકી, યા કહીં એર ખુલજાવે નમાઝ
ફાસીદ હોવે જીસે કપડા મોપસસર ના. તોળી નમાઝ પરહે. તરક
ન કરે કે નમાઝ કે તરકકા બડા અગમ્ય છે. જીસે પગડી, જામા,
કુરતા, મોપસસર હો, ઉસે ટોપીસે યા અકેલી ઇજા સે નમાઝ મક-
રૂદ છે સવાળ કમ હો-જાના છે, પર નમાઝ જાતી નહીં જો સતર
ફર્ક હકા હો. અગર નમાઝી જંગલમેં અયસે મકાન પર હો. કે
કિલ્લા માઅમ ન હો. જહર હો, યા અંધિરી રાત હો. એર કાઇ
આદમી નમીસે, કે જીસે પુછે. અયસી જગે સોચ કરે જીસ
તરક દીલ કિસકા સલાહન દે, ઉસી તરક નમાઝ પરહે. અગર સોચકે
નમાઝ દુસ્ત નહીં. એર જો કમ આદમી રાં. હર આદમી અપની
સોચ યાને કીયાસ નમાઝ પરહે. વડત નમાઝકે મશહુર હેં. પર
મુસ્તહબ શું છે. કે સુન્નાતી નમાઝ જરા અવ્વસ વડતસે ઉપર કરકે
પરહે કીરાઅતસે પરહે. એર જાહરકી નમાઝ અરમીયોમેં જરા
ઉપરસે પરહે, એર અગરઅદી નમાઝ અખરકે દીન ઉપર કરકે પરહે,
એર ઇસાડી નમાઝ બડી રત જાવે. પરહે એર બાકી નમાઝેં
અવ્વસ વડત પરહે, તો બેહતર હે, જીસે વડત સુરજ હુપે. નમાઝ પર
હના દુસ્ત નહીં. ન ફરક. ન નશીલ એર ન નમાઝ જાતકે ન
સીજદા તીલાવનકા, પર જીસને અસ-ની નમાઝ ન પરહી રે. કાચારી
કે સુરજ કે હુપનેકે વડત પરહે સે. સુન્નાતી નમાઝ પીછે, સુરજ
નીકલનેસે પહેલે, એર અમ-દી નમાઝકે પીછે, સુરજ
હુપનેસે પેદલે, નશીલેં પાઠની મકરૂદ હે, પર કમ નમાઝ
પરહની જગે છે.

છે ફર્જ અંદર નમાઝકે ચેહ હેં, અજર તકમીરે તહીયા,
 યાને “અન્નાહો અજર” કેહકે નમાઝ શુર કરી. દુસરે ખડે
 હોકે નમાઝ પરહની. તીસરે કીરાઅત, યાને નમાઝ પરહનેમેં કુછ
 કુરઆને સરીફ પરહના, ચીથે રકુઅ પાંચવેં, હો સીજહે હર રકઆત
 મેં કરને, છટ્ટે કાયદે આખીર નમાઝકે અત-તહીઆત કી કદર
 બ્યેકના, ફર્જ ઓર વીતર બ્યેકકે પરહના, બગેર ખીમારી કે સહીહ
 નહીં ઓર સુન્નત ઓર નરીહ બ્યેકકેબી બ્યેક હે. ફરજ ખડે હોકે
 પરહના બહોત સવાબ હે, ચેહ તેરા ફર્જ નમાઝકે હેં, ઈનમેંસે અગર
 એકબી તર્ક હરે. નમાઝ દુટ બ્યે, ફરજ નમાઝ પરહ. ઇમામ
 આઝમ સાદેબ. કે મજહબમેં, એક આયને કુરઆન પાંહની નમાઝ
 મેં ફરજ હે ઓર એક આયનસે ઝીયાન પરહના વાજેબ હે. યા
 સુન્નત. પર ઓર ઇનામાં મજહબમેં ‘અવહદ્દ’ સારી પરહની
 ફર્જ હે કીરાઅત હો રકઆત ફરજમેં ફરજ હે. ઓર બાકીમેં સુન્નત
 હે. ઓર જો વીતર ઓર સુન્નત ઓર નરીહ હો, હર રકઆતમેં
 કીરાઅત ફરજ હે.

બયાન વાજેમાતે નમાઝ ।

વાજેમા નમાઝકે અવહદ્દ હેં—અબ્બલ સાગી અવહદ્દ પરહની
 દુસરી અવહદ્દકે પીછે સુન્નત મીલીહમ પરહની તીસરી રકુઅ સીજ
 હોમં દેર મન્ના અવહદ્દ રકુઅ હરકે સીધા બજા હોકે સીજહેમ
 બના, પાંચવીં ગેક સીજહા હરકે બ્યેકકે દુસરા સીજહા કરના,
 છટ્ટી દરમીઆન નમાઝકે અત-તહીઆત વાસ્તે બ્યેકના. સાતવીં અત-
 તહીઆત દોનો કાયદોમેં પરહની આઠવીં પુશરકે પરહના, જહાં
 પુશરકે પરહતે હે, ઇમામઝા ઓર આદીમ પરહના, જહાં આદી

સ્તા પરહ તે હે'. નબી' "અસ્સલામો અલય-કુમ," આખીર નમાઝકે
કેહના, દસવીં દુઆયે કુતુબ વીતરમેં પરહના, ખ્યારહવીં છે છે તક-
ખીરેં દોતોં ઈદ્દી નમાઝમેં પરહના. ખ્યારહવીં ચાર રકઆત ફરજમેં
સે દો રકઆતે અબ્વલકે વાસ્તે કીરાઅતકો મુકરર કરના. તેરહવીં જો
ફરજ ખ્યારખ્યાર હર રકઆતમેં આતે હે'. ઉસમેં રેઆયત કરના.
આધવીં હર વાજેખમેં તરતીય નીગાહ રખની, સખ વાજેખ ચવદા
હુયે, ધનમેંસે અગર કસ્દ કરકે એકબી તરક કરેગા, નમાઝ જતી
નહીં, પર નીયાહત મકરૂહ હોતી હે, ઓર જનેકે પાસ હો-જતી હે
વાજેખ હે, કે ફેરકે ઉસ નમાઝકો પરહલે. ઓર જો ધન વાજેખોં
મેંસે એક વા ઝીયાદા એકમેં જુલકે તરક કીયા. ઓર આખીર
નમાઝકે સીજદા સહુકા કરલીયા, નમાઝ સહીહ હુઇ, ઓર જો
સીજદા સહુકા નકીચા, તો વાજેખ હે, કે નમાઝ ફેરકે પરહે, ઓર જો
ફેરકે નમાઝ ન પરહી, તો ફરજ કિતર ગયા, પર વાજેખ કે તરકસે
ચુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા ચેહ હે, કે જખ આખીરકી અત-
તહીયાત પરહ ચુક, તો સલામ ફેરકે દો સીજદે કરે, શીર અત-તહીયાત
દુરદ, દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાઝીમ હે હર મુસલમાન પર, કે અલ-
હમ્દ, ઓર કઇ સુરતેં કુરઆનકી ઓર જો વીઝ કે નમાઝકે અંદર
પરહી જાયે, ખુશ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીં તો ચુનેહગાર
હોગા, બલકે બાઝી બલતીયાંસે નમાઝ જતી રહેગી. અગર અલ-
હમ્દસે પેહલે જુલ કે સુરત પરહ ગયા, વા એક આયત પરહ ગયા
સીજદા સહુકા વાજેખ હો-ગયા. જો અલહમ્દ કે પીછે સુરત પરહના
જુલ ગયા, તો તીસરી વા ચોથીમેં અલહમ્દ કે પીછે સુરત પરહલે. ઓર
સીજદાયે સહુ કરે, ઈસામ પર વાજેખ હે, કે દો રકઆત સુન્ન-હો ઓર

મગરેળ. ઓર ઇશા, ઓર જુમઆ, ઓર ઇદન, ઓર તમામ તરાવીહમેં કીરાઅત પુકારકે પરહે, અદા પરહતા હો, યા કઝા, અગર જુલકે આહિસ્તા પરહે. સીજદાએ સહુ ન કરે ઓર અકેલા આદમી મુખ તાર હે, આહે ઉન નમાઝોં પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગર વકત પર પરહતા હો, પુકારકે પ હના અછછા હે. ઓર જો અકેલા કઝા પરહતા હો, તો આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાએઝ નહીં, ઓર ઝાહર, ઓર અસરકી નમાઝમેં, ઓર દીનકે નશીલોમેં સખ આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાએઝ નહીં, અગર હો રકઆત પરહકે અત-તહીઆતકે વાસ્તે ખયેઠના જુલ ગયા, જખ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા, ખયેઠ જાએ, ઓર અત-તહીઆત પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાઝીમ નહીં. ઓર જો સીધા ખડા હો-ગયા, શીર ન ખયે, આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરે. ઓર જો ખયેઠ જાએગા, તો નમાઝ દુટ જાએગી, ઓર જો ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીકે વાસ્તે ખડા હો-ગયા, ઓર અત-તહીઆત જુલ ગયા, જખ તલક પાંચવી રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા, ખયેઠ જાએ. ઓર અત-તહીઆત પરહે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે. નમાઝ દુરસ્ત હુઈ, ઓર જો પાંચવી રકઆતકા સીજદા કીયા, તો ફરજ ખાતીલ હુએ, યે નમાઝ નશીલ હુઈ; આહીએ અત-તહીઆત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ ચાર રકઆત નશીલ હુઈ, ઓર એક રકઆત ઝાએ હુઈ, ઓર જો આહે પાંચવીકે સાથ એક રકઆત ઓર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે તો અખ છેઈ નશીલે હો-જાએગી ઓર અગર ચાર રકઆત-કે પીછે અત-તહીઆત પરહકે જુલકે પાંચવીકી તરફ ખડા હો-જાએ, જખ યાદ આ-જાએ ખયેઠ જાએ ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. ઓર પાંચવી રકઆત પરહકે છે રકઆત ઉસકે સાથ મીલાઈ સીજદા

સહુકા કરકે સલામ દેગા તોની નમાઝ સહી હોગી, ચાર ફરજ, દો નરીઘ-હો ગયે.

— ❦ —

ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.

— ❦ —

સુન્નતે મવક-કેદા નમાઝમેં બારા હેં-એક રોઝ બદેન, યાને દોનોં હાથ કાંનોં તક ચુરચુર વકત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બધક નમાઝ પરહની, તીસરે 'સુબહા ન-કના હુઝમા વ બે હમદેકા, વ તબા ર હસમોકા વ તઆલા બદ-દોડા. વ લા ઇલ હા ગયરોકા પ-હની પેહલી રકઆતમેં આથા અહજે બંધારે મીનસ શયના નીર રજીમ' પેહલી રકઆતમેં પંહન્યા પચવીં હર રકઆતમેં બીરમીલા હીર રહમા નીર રહીમ' પરહના, છટી તરખનાત ઇનતે-કાલાતકે રેહને યાને ઉઠતે બયેઐતે 'અલાહો અકબર' રેહના, સાતવીં રકુઅ મેં, 'સુબહાના રખી-યલ અઝીમ' તીન બાર યા પાંચ બાર, યા સાત બાર રેહના આઠવીં 'સમેઅ અલ્લા હેમન હમેલ રખ્ખના લાકલ હમદો' રેહના, નબવી સંજદમેં 'સુબ હાના રખ્ખી યલ આલા' તીનબાર યા પંચબાર યા સાતબાર રેહના, દસવીં અત-તહીયાતકે પીછે દુરદ, જે અત-તહીયાતકે સાથ આગે લીખ્ખા હે, ઉસકે પીછે જો દુઆ લીખ્ખી હુધ હે વોહ પરહની છસે વોહ દુઆ બાદ નદો, તો કુરઆનમેંસે યા હદીસમેંસે બાદ કરકે દુરદકે પીછે પરદે-બારહવીં સુરયે અલ હમદકે આખીર આમીન રેહના યેહ બાર સુન્નતે મવક-કેદા નમાઝમેં હેં. ઉસકે ત્રીવા એર બારી બીરે કિતાબોમેં સુન્નત લીખ્ખી હેં, એકર બારોમેં મુસ્તહક, અમર મેહ સારી સુન્નતે

નમાઝમેં જગ લાયા નમાઝ કમીલ હુમ્. ઓર જો ઇનમેંસે કોઇ સુન્નત તરફ કરે નમાઝ સબીહ હે પર મકલ હોતી હે, યાને સત્તમ કમ રા જતા હે, નમાઝ સુન્નત ઓર નરીલ, ઇસ વાખે મુરર હુમે હં કે જો ફરજ નમાઝમેં નુમ્માન, યા ખલલ હુવા હો, તો કયામત કે દીન સુન્નત 12 નરીલસે પુરી કરદે. ઓર ઉસ શમ્સકી નગ્મત હો. ઇસ વાખે હર ઇનિયાન-પર લાઝીમ હે. કે ફરજોંક અદા કરનેમેં બહોત ટ્રાઇશ કરે સત્ત કારેબાર છોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાઝકા વકત તંગ હો. યા બીમારીસે નમાઝ પરહતી મુશ-કીલ પડે યા સદરમેં દારીલા જના 11. તો ફરજકો અદા કરશે બાકી નમાઝકી ફરસત મીલે તો લમેલી પ-હે, નહીં તો ખયર, કયું કે કયામત-કે દીન ફરજોંકે તરફસે બા 12 અજામ રો 11, પર સુન્નતસે કમ. ઓર સુન્નતકે તરફસે કયામતકે દીન ઉસે ગુસ્તા કરે ગે. ઝીડ-કેંગે, પર અજામ સત્તમ ન કરેંગે, ઓર મુન્નહમ ઓર નરીલકે તરફ કરનેવાલે બડે દરજેસે મહમ રહુંગે.

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાઝ પરહતી સુન્નતે મવેદ-1 હા હે. ખલલે બાકે ઉલમાને વાજેબ હા હે. મુસતમાન પર લાઝીમ હે. કે જમાઅતકા તકયુદ મહોત રખે. અગર જમાઅતસે એક નમાઝ પરહેમા. સત્તા-ઇસ નમાઝોંકા સવાબ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાઝ મસજીદમેં પરહે. અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેમા, એક નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો જુમઆકી મસજીદમેં પ રેમા. પાનસો નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અહસામેં પરહેમા; હવર નમાઝકા સવાબ

મીલેગા, ઓર જો “ રમુચ અલવ-ધાસ સલામ, ” કી મસજીદમેં
પરહેગા, પચાસ હજાર નમાઝકા સવામ મીલેગા, ઓર જો કાચમે
શરીફકી મસજીદમેં પરહેગા, તો લાખ નમાઝકા સવામ મીલેગા.

ખયાન ઈમામતકા.

ઈમામત અવસા આઢમી કરે કે સારી જમાઅતકે લોગોમેં
મદમ દીનકા ઝીયાદા રખતા હો, ઓર ફરઆને શરીફ ખુબ સહી
પરહતા હો, અગર જોદીલ ઈમામ હોગા, તો અપની ઓર તમામ
મુક્તદીયોંકી નમાઝ ખો-દેગા. ઓર જો સ શમ્સકે મજહબમેં ખલલ
હો; નમાઝ ઉસકે પીછે મકરહ હે. ઓર નમાઝ દાસીક કે પીછેબી
સહી પર મકરહ હે, દાસીક વોહ હે, કે ગુનાહે કપીરા જીસને કીયા
યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો, લડકે ના-ખાલીગ
કે પીછે નમાઝ સહીદ નહીં પર તરાવીહકો ખાજે હિલમાને જયેઝ
રખ્યા હે. ઓર ખાજોને નહીં રખ્યા. અગર ઈમામ ખીમારીસે
ખયેઝક નમાઝ પરહતા હો, ઓર મુક્તદી ખડે યા ઈમામ ફજરસે
તયમ-મુમ કરે. ઓર મુક્તદી વુજુ કરકે પરહે જયેઝ હે, ઓર નમાઝ
સખકી સહીદ હે, સારી સફ કે પીછે ગુદા હોકે, એક આઢમીકા
ખડા હોના મક હ હે, ઓર બરોન ખુરા હે. સુન્નત યું હે, કે
જખતક સફે અવ્વલ સારી બર ન લે, પીછે કોઈ ખડા નહો, ઓર
જો સફમેં જગા ન રહે તો ચાહીયે. કે એક આઢમી સફસ નીકલકે
મીછલેકે પાસ આકે દો દો જયે ઉસે અકલા ન છોડે. મુક્તદી
મખ કધેસે કધા મીલાકર બરાબર ખડે હો, ખીચમેં જગા ન છોડે,
ઓર પાઈ આગે પીછે કરકે સફકા ખીંગા ન કરે, કે બહોત ખુરા હે.

*મયાન અબનકા.

અબન કેહની ફરજોંકે વાસ્તે સુતત હે. વકત પર પરહે, યા કઝા, ઝોર મુસાફીર જંગલ-મેંબી અબુન કેહકે નમાઝ પરહે, ઝોર ખાહ નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજજન કહે, “અલાહો અકબર, અલાહો અકબર, અલાહો અકબર અલાહો અકબર.” સુનને-વાલાબી, ઉસી તરેહ ચાર ખાર કહે. જખ વોહ કહે. અશ-હદો અન લા-હિલાહા હલ લલાહ, અશ-હદો અન લા-હિલાહા હલ-લલાહ; સુનને-વાલાબી વેહી કહે. જખ વોહ કહે. અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલુલાહ અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલુલાહ” વેહબી કહે, જખ વોહ કહે. હૈયા અલસ સલાહ. હૈયા અલસ સલાહ.” સુનને વાલા વેહ કહે, “લા હવલા વલા કુવ્વતા હલા ખીલાહ.” જખ વોહ કહે, હૈયા અલલ હલાહ, હૈયા અલલ હલાહ” સુનને વાલાબી વેહી કહે, જખ વોહ કહે, અલાહો અકબર. અલાહો અકબર. લા હિલાહા હલ લલાહ, વેહબી વેહી કહે, જો કાઠ ખાદ અબનકે કલમયે શહાદત પરહ-કે વેહ દુઆ ખરહે. વોહ દુઆ વેહ હે, ‘અલા હુમા રખ્યા, હાજે હીદ દાઅ-વતીત તામ-મતે, વસ સલાતીલ હાએ-મતે, આતે મોહમ-મદા

* ઉપર જો અબન લીખ્યા હુક હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વકતોંકી નમાઝકે વાસ્તે અબન કહે, લેકીન સુપ્-હોકી અબનમે “હૈયા અલલ હલાહ” કેહકે ઉસકે પીછે “અરસલાતો ખયરમ મોનન નોમ.” દો-ખાર કેહકે, ખાકી અબન તમામ કરે. ઝોર અકામતમે હૈયા અલલ હલાહ, કે ખાદ દો-ખાર, “કદ કા-મલીઅ અલાત” કેહકે ખાકી તમામ કરે. અકામતબી અબનકી પરહે પરહે, લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્યા હે, કવતાબી ફરક હે.

નીલ વગી-લતા, વલ દી-લતા, વલ દર જતર રશીઆ, વળ અસદો
મકામન મહમુદા, નીલ લજ વ અત તહુ, વર જોકના રાફા-અ-ત-હુ
મૌમલ કીયામા, ઇન-નકા લા તુખલે-કુલ મીચાદ"— હક તઆલા
હસકે ગુનાહ બખશી; ઓર હજરત હસકી રાફાઅત કરે. જીસ તોર
જવાબ અબ્બનકા હે, ઉસી તોર જવાબ અકામતકા હે, પર જબ
મોઅબ્બહન કહે, "કદ કા-મતીસ સલાત." યે કહે, અકા મ-હલાહો
વ અદા-મહા." અબ્બનકે પીછે દુઆ કરે જો આહે, હમ્મીદ કુબુલકી હે.

બચાન તરતીબમેં નમાઝ પરહનેકે,

અબ્બાન મુનકે નમાઝકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે
આવે, દોડકે ન ચલે, કે ખુરા હે. ઓર જમઆતકે વાસ્તેબી દોડકે
ન ચલે, અગર ઇનસાન આહે, કે જલ્દ નમાઝ પરહે. અયસે તોરસે, કે
જીસમેં ફરજ વાજેબ મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકરહ-હાતસે ખાલી
હોં, વોહ નમાઝ યું હે, કે અબ્બન કહે, ઓર હસકે પીછે અકા-
મત યાને તકબીર કહે, ઓર "દેયા અલસ સલાત" કે વક્ત
ઇમામ હો, ઓર દીલકો ખુલાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે, નિયત
કરકે ઓર "કદકા-મતીસ સલાત" કે વક્ત દોનો હાથ કાનો તક ઉઠાકે,
"અલાહો અકબર" કહે. ઓર મુકતદી ઇમામ કે પીછે, "અલાહો
અકબર" કહે. ઓર ઓરત મુઠોં તલક હાથ ઉઠાવે, ઓર હાથ
હાથ બમિકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત કાતી પર બાધે.
ઇમામ આઝમ સહેબ કે મળહબમેં, ઓર ઉલમાકે મળહબમેં

મદબી છાતી પર બાંધે, ઝોર “સુખહા નકલા હુમ્મા, વ બે-હમદોકા વ તખા-ર દસમોકા, વ તઆલા જદદો-કા, વ લા ધલાહા ગયરોકા.” સમ નમાઝી આહીસ્તા પરહે. ઇમામ હો યા મુક્તદી, યા અકેલા શીર ઇમામ અકેલા, “આઉજો ખીલાહો મીનશ શયતા નીર રજમ. ગિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ,” આહીસ્તા પરહે, મુક્તદી શીર ન પરહે. ઇમામ ઝોર મુનફરદ અકેલા ‘અલહમ્’ પરહે. શીર સારે ‘આમીન’ આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજહબમે, ઇમામ યા મુક્તદી, અગર ઇમામકી અલ-હમ્દ સુને, શીર ઇમામ ઝોર અકેલા સુરત પરહે. ઝોર મુક્તદી સુપકે સુના કરે, જમ કીરાઅત પરહ સુકે તો ‘અલ્લાહ અકબર’ કેહતા હુવા રકુઅમે જામે, ઝોર મુક્તદી ઇમામમે પીછે રકુઅ કરે, ઝોર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદા કરકે ધુરત મજબુત પકડે, ઝોર દોનોં હાથ સીધે રખામે. જમસે કમાનકા મીલ્લા, ઝોર સર કમર મુશીં હમવાજ બરાબર રહે, સર ઉચા નીચા નહો, ઝોર ‘સુખહાના રખ્ખી-યલ અઝીમ’ તીન બાર, યા પાંચબાર યા સાતબાર કહે. શીર ઇમામ શીછે ઉસકે મુક્તદી સર ઉઠાકે ખડે હોં, ઇમામ સર ઉઠાતે વકત ‘સમેઅ અલ્લાહો હેમન હમેદા’ કહે. ઝોર મુક્તદી “રખ-ખના લકલ હમદો” કહે. ઝોર અકેલા નમાઝી દોનોં કહે. ઝોર સાહેબેનકે નજદીક ઇમામ ચેલી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે. જમ કવમા પુરા કરે. અબ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુક્તદી, “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુમે સીજહેમે જામે, પેહલે ઝમીન પર ધુરતે શીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે બરાબર મનોંકે રખમે. ઝોર બાહુકો બમલસે ઝોર પેટકો ઝાનુસે, ઝોર પીચ્લીકો ઝોર બાહોંકો ઝમીનસે મરફ ફર રખમે. ઝોર ઝોરતે

ઈન સમયે મીલાડે રખ્યો. ઓર લીન-બાર યા પાંચ બાર, યા સાત બાર; "સુખહાના રખ્યી-ચલ આલા" કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી 'અલ્લાહો અકબર' કહેતે હુયે, સીજદેસે સર ઉઠાકે ચયેન તસલીસે બયેકકે પરહે અજ્ઞા હુમ-મગ ફર લી, વર હમની વહ-દેની વર જોકની, વર ફાઅની વજ બોરની." ઓર જો સારે કલમે ન પરહ સકે, તો એક યા દો કલમે પરહું. ગની મત હે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી, "અલ્લાહો અકબર" કહેતે હુયે દુસરે સીજદેમે જયે, લીન બાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર, "સુખહાના રખ્યી-ચલ આલા" કહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી "અલ્લાહો અકબર" કહેતે હુયે. દુસરી રકઆત કે વાસ્તે ઉડે, પેહલે માથા, નાક, શીર દોનોં છુટને ઉઠાકે ખડે હોકે. જસતોર પેહલો રકઆત પરહી થી, ઉસી તરહ દુસરી રકઆત પરહે, શીર "સુખહા નક્ષા હુમ્મા." ઓર "આઉજો" ન પરહે, જખ દુસરી રકઆત પરહ લે, દાહના પાઉ ખડા કરકે ઉંગ લીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરે, ઓર બાયાં પાડે બીજાકે ઉસકે ઉપર બયડે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કીબલેકી તરફ કરકે દોનોં જાતુપર રખકે અત-તલીયાત પરહે, અગર નમાઝ દુમાના હે, તો દુરહ અત-તલીયાતકે પીછે ઓર દુઆયે માસુરા (જો અત-તલીયાત કે સાથ શામીલ હે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને "અસ સલામો અલય-કુમ વ રહ-મવુલા" કહે.

અકેલા નમાઝી સલામકે વક્ત જમેં યું નિયત કરે, કે સલામ દોનોં તરફકે ફરીસ્તોકા કરતા હું. ઓર ઇમામ યું નિયત કરે, કે સલામ મુકતદીયોંકા ઓર ફરીસ્તોકા કરતા હું, ઓર મુકતદી યું સમજે. કે સલામ ઇમામકા ઓર ઉપર ઉપર મુકતદીયોંકા, ઓર

ફરીસ્તોંકો કરતા હું, ઓર જો નમાઝ તીનંયા ચાર રકઆત હે, તો દો રકઆતકે પીછે અત્ત-તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે તીસરી યા ચૈથી રકઆત નિરી અલ્લ-હમ્દસે પરહકે. આખીરકો અત્ત-તહીયાતકે પીછે દુરુદ પરહકે સલામ દે, નમાઝી નમાઝમેં સીધા ખડા રહે. ઓર બોઝા દોનોં પાઉં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાઉંકે બીચ ચાર ઉંગલ ખુલા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ ન કરે, ઓર નઝર સીજદેકી જગા પર રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઓર ઇમામકી મુતાબેઅત હર વ્યાતમેં કરે, યાને રુકુઅ, યા કવમા, યા સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કયુંકે બહોત યુનાહ હે, જો કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા, સર ઉસકા ગધેકા-સા હોગા. ઓર કમવા, ઓર જલસેકો ખુબ અદા કરે. ઓર નહીં તો ખડા યુનાહ-ગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોરોંમેં લીખ્યા જાયેગા. ઓર નમાઝીકો લાયેક હે, કે નમાઝમેં દીલ ખુદાની તરફ મુતવજ્જ રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન લે-જાયે, કે બહોત યુરા હે. ઓર જો ખુદા તવરીક દે, તો બાદ સલામ કે, “આ-ય-તુલ કુરસી, એકમાર, ઓર ‘સુબહા-નલાહ’ તેંતીસ બાર ‘અલ્લ-હમ્દો ત્રિલાહ’ તેંતીસ બાર, ઓર “અલાહા અકબર” ચોંતીસ બાર, ઓર “લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વહ-હુ લા શરીફા લહુ, લહુલ મુલકો, વ-લ-હુલ હમદો, ચોહ-ઇ વ ચોમીતો, ખે-યદે-હીલ ખ-ય-ર, વ-હોવા અલા કુલ્લે શયઈન કદીર,” એક બાર પરદે, ઓર દુઆ જનાબે ઇલાહીમેં માંગે, ઓર વઝીફી દુઆયેં હદીસ શરીફમેં બહોત હે, જો ચાહે સો પરદે.

જો કે ઇમામકો રુકુઅમેં પાવે, તો નિયત કરકે ખડા હોકે ‘અલાહો અકબર’ કેહકે, દુસરે બાર ‘અલાહો અકબર’

કેહતા હુવા રંકુઅમે' ધરીક હો-જયે, ઓર જો ખંડ હોકે, એકબાર
 'અઘાહો અકબર' કહા, ઓર રંકુઅ કીયા. તો નમાઝ
 મેં દાખીલ હુવા, ઓર નમાઝ સહીદ હુઈ. પર બાજે ઉલમાને
 જળ તક હો-બાર ન કહે. સહી નહીં રખ્યા હે. એતર જે નિયત
 કરકે 'અઘાહો અકબર' બુઠકે રંકુઅક નગરદીક હોકે કહા, તો
 નમાઝ સહી ન હુઈ, સળ ઉલમાકે મજાહબમેં. અગર ફરજ
 નમાઝ કઝા હો. ઓર દુસરી નમાઝકા વકત આવે; યા વીતર કઝા
 હો, ઓર ફજરકી નમાઝકા વકત આવે, તો વાજેબ હે કે, પેહલે કઝા
 પરહકે પીછે ઉસકે અદા પરહે, ઓર જો હો-બાર નમાઝ
 કઝા હોં, તો વાજેબ હે, કે તરતીબસે પરહ, યાને પેહલે સુખ્દોઢી, શીર
 જોહરકી, ધરીતોર આખીર તક પરહે. અગર એક નમાઝ કઝા હો.
 ઓર ઉસકી યાદ પર દુસરે વકતકી પરહે, તો અદા નમાઝ સહી ન હુઈ.
 અગર કઝા નમાઝ હે. ઓર વકત અદાકા તંગ હે, કે દોનાં
 નમાઝેં નહીં પરહ સકતા, તો યાહીયે કે અબ્વલ નમાઝ અદા પરહે,
 પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જો કઝા નમાઝ જુલ ગયા,
 ઓર અદા પરહલી તોબી જાયેઝ હે. બાદ ઉસકે કઝા પરહ લે,
 ઓર જો કીસી શખ્સને છે નમાઝેં કઝા કીં, અળ સાતવીં નમાઝ
 ઉસકી યાદ પર પરહની જાયેઝ હે, જળ ઉન છેયોંકો પરહ ચુકમા,
 શીર સાહેબે તરતીબ હો-જયેગા, અગર બાદ ઉસકે એક યા દો. યા
 ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાઝેં કઝા હોં. પેહલે ઉનકો પરહલે, તળ
 વકતકી નમાઝ પરહે, ઓર જો છે કઝા હુઈ. શીર તરતીબ સાકેલ
 હુઈ, શીર જળ ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીબ હો-ગયા.
 અગર નમાઝી નમાઝકે અંદર કુલ ખાત બોલ ઉકે. જાનક યા જુલકે
 યા કીસીકો સલ મ કરે, યા જવાબ સલામકા હે, યા જમાનસે આવે

યા પીવે. યા આવાજ કરકે રાયે હર્દે મુ સીખતસે, યા આહ આહ કરે,
 યા અખ અખ ખાંસે, યા છીંકને વાલેકો 'યર હમો કુમુદા' કહે, યા
 કીસીને અપની ખબર નેક યા ખુશીકી ખાત કહી, આર ઉસને જવા-
 બમે' કહા, 'સુન્હા નહા' યા 'અલ-હમ્દો લીલાહ." યા નમાઝમે'
 કુરઆન અયસા ગલત પરહા, કે જીસ્સે માઅને ઓર હો-ગયે. યા
 અપને ઇમામકે સિવાયે કીસી ઓરકો ગલતી બતાયા, યા નમાઝમે'
 કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે બત-
 લાનેસે લુકમા લે-લીયા, યા નજતસત-પર સીજદા કીયા. યા કીબલેકી
 તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે. યા નમાઝમે' કોઈ ફરજ બે-ઉજર તરફ
 કીયા. યા કુરઆન દેખકે પરહા, યા નમાઝમે' ઇમામકે આગે ખડા
 હો-ગયા, તો નમાઝ ઉસકી ઇતિ સમ સુરતોંમે' ખાતીલ હુઇ, યાને દુટ
 ગઇ. ઓર જાતી રહી. શીરસે નમાઝ પરહે. ઓર જો નમાઝકે અંદર
 અમલે કસીર કીયા, તો નમાઝ દુટી, અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ
 દોનોં હાથોંસે હુવા કરતા હે. ઓર નમાઝીને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે
 કીયા, યા એક હાથસે કીયા. તો નમાઝ દુટી, અગર નમાઝમે' મુસ-
 કુરાયા, બગેર આવાજ કે, તો ન વુજુ જાયે, ન નમાઝ, ઓર જો
 આવાજસે હંસા, પર ઉસને સુના ગયરને ન સુના, તો અયસી હંસીસે
 નમાઝ જાતી હે, પર વુજુમે' ખલ્લ નહીં હોતા. ઓર જો ખીલ
 ખીલાકર હંસા, ઓર અયરોંને સુના, તો વુજુબી ગયા, ઓર નમાઝબી ગઇ,
 અગર કન્દ કરકે વુજુ તોડે, તો નમાઝ ફાસીદ હુઇ, અગર તીન બાર
 એક રકુતકે અંદર નમાઝમે' બદલ ખુજલાયા, તો નમાઝ ફાસીદ હુઇ.

સિંધા-રયે અમ.

સુર-તુલ કાતેહા.

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હન્દો લિલાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન. અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવમીદ દીન, ઇયાકા નાઅ-ખુદો વ-ઇયાકા નરત દીન. એહદે નસ સિરાતલ મુસ-ત-કીમ, સિરા-તલ લજના અન અમતા અલય-હીમ, ગય-રીલ મગદુમે અલય-હીમ, વલદ દાસ્લીન. (આમીન)

સુર-તુન નાસ,

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આહ-જો મે રખ-ખીન નાસ, મલેકીન નાસે, ઇલાહીન નાસ, સીન શર રીલ વસવા-મીલ ખનાસ, અલ લજ યો-વસવેસો શી સુદુરીન નાસે, મીનલ જન-નતે વન નાસ.

સુ-ર તુલ ફ-લ-કે,

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આહજો મે રખખીલ ફ-લ-કે, મીન શરે-મા ખ-લ-કે

વમીન શરરે આસેદીન ધળ વ-ક-ખ, વમીન શરરીન નરદા-સાતે, શીલ
ઓ-ક-દે, વમીન શરરે હાસેદીન ધળ હસદ,

સુ-ર તુલ ઈખલાસ.
ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ હો-વહાહો અહઃ, અઘા-હુસ સમદ, લમ ચલીલ, વલમ
યુ-લદ, વલમ યકુલ લહુ કોફા-વન અહદ.

સુ-ર ચે તખખત.
ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

તખ-ખત યદા અખી લ-હ-ખીવ. વ તખખા મા અગના
અનહો મા-સોહુ વમા ફસન, સ-યસત્રા નારન જાતા લ-હ-ખીવ.
વમરા અતોહ, હમમા લતલ હ-ત-ખે, શી-જ-દેહા હખલુમ મીમ
મસદ.

સુ-ર તુન નસર.
ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

ધન જાઆ નસ-રઘાહે વજ્ર ફતહો. વ-ર અય-તન નાસા
યદ ખુલુના, શી હી-તીલાહે અફવાજ, ફસન-ખેહ, ખે-હમદે રખખેહા
વસ-તમ ફેરહો, ધન-નહુ કાના તવવા-ખા.

સુ-૨૦૯ કાફેરન.

ખિસમિદલા હિર રહમા નીર રહીમ.

કલ મા અખ્યા-હલ કાફેરના. લા આમુદો માતા ખુદુના, વલા
અન-તુમ આખેદુના માઆમુદ, વલા અના આખેદુમ મા અખદ-તુમ,
વલા અન-તુમ આખેદુના માઆમુદ, લકુમ દી-નોકુમ વલે મદીન.

સુ-૨૧૦ કવસર.

ખિસમિદલા હિર રહમા નીર રહીમ.

ખિસ આ-તયના કલ કવસર, હ-સસ્તે લે રખેદા વન-હર,
ખિના શાને-અક્રા હોવલ અખ-તર.

સુ-૨૧૧ માઉન.

ખિસમિદલા હિર રહમા નીર રહીમ.

અ-૨-અમ તલ લજ, યો-કન્જોખો ખીદ-દીન, હ-ખલે-કલ
લજ મદો-હલ મતીમો, વલા મહુદો અલા તઆમીલ મીસકીન, હ
વય-કુલ લીલ મુસલી તલ લજ નહુમ, અન સલા-લીલીમ સહુન,
અલ લજ ન-હુમ યોરા-કિદ, વ. મમના ઉનલ માઉન.

સુ-ર તુલ કુરેશ. ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

લે ઇશાફે કુરય-શીન, ઇલાફે-હીમ રેહ-લતય શીતાયે વસ-સેફ
ફલ ચાપુદુ રખ્યા હાજલ ખય-તીલ લગ, અત-આ મહુમ-મીન જુ
ઈવ, વચ્ચા મ-ન-હુમ મીન ખૌફ.

સુ-ર તુલ ફીલ. ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખ્યોફા બે અસહા-ખીલ ફીલ,
અલમ મજ અલ કય-દહુમ, શી તફલી લીવ, વ અર સલા અલય
હીમ તય-રન અખાખીલ, તરમી-હીમ બે હીજન-રતીમ મીન સીજજલીન
ફ-ખઆ લહુમ ફાઅસ-શીમ માફુલ.

સુ-ર તુલ હો-મ-ઝા. ખિસમિલ્લા હીર રહમર રની હીમ

વય-ફુલ્લે ફુલ્લે હો-મ-ઝીલ હો-મ-ઝા, નીલ-લગ જ-મ-આ
મા-લંવ, વ-અફ ફ-ફ-ફુ. મહ-સમો અવના મા-લહુ અખ-લદા,
ફલા લયુન બજનના ફીલ હા-ત-મતે, વમા અફરાફા મલ હો
ત-મા, નાફા હીલ મુ ક-ફ-તુલ લતી, તત તલ્લે-ઓ અલલ અફ-યેદા
ફનિ-નફા અલમ-હીમ મુ સ-ફ-તુન. શી અ-મ-દીમ મોમદ-દલા.

સુ-ર તુલ અસર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ અસરે. ધન-નલ ધનસાના લરી ખુસરીન, ઇલ લલ
લજના આ-મનુ, વઆ-મેલુસ સામેહાતે, વ-ત-વા સવખીલ હકકે, વ-
ત-વા સવખીસ સખરે.

સુ-ર તુલ તકાસોર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ-હાદો મુત તકાસેરો. હાતા ગુરતો મુલ મકા-ખેર,
હલા સવકા તાઅ-લ-મુના, સુમના કકા તાઅ-લ-મુન, કલ્લા
લવ તાઅ-લ-મુના ઇલ-મલ યકીન, લ-ત-રા પુન-નલ જહીમા
મુમ્મા લ-ત-રા પુન નહા અપ-નલ યકીન, મુમ્મા લતુસ અલુનના
યવમા ઇદન અનીન નદમ.

સુ-ર તુલ કારેઆ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ કારે-અતો મલ કારેઆ. વમા અદરાકા મલ કારેઆ,
મવમા મહુન નાસો કલ દરાશીલ મખસુસે, વ-ત-મુલ અખાલો

કલ એહ-નીલ મનપુસ, હઅમ્મા મન સકો-લત મવાજી-નોહુ, ફહોવા
 શી હ શતીર શદીયા, વ અમમા મન ખદ-ફત મવાજી-નોહુ, ફહમ
 મોહુ હાનીયા, વમા અદરાકા માહીયા, નારન હામીયા.

સુ-ર તુલ આદીયા.

ખિસમિદલા હીર રહમા નીર રહીમ.

વત્ર આદે-યાતે દય-હન, ફલ મુરીયાતે કદ-હન, ફલ મુગી
 શતે મુમહા, ફઆ સરના ખીહી નક-અન, ફ-વ-સતના ખીહી
 જમઆ, ઇન-નલ ઇનિસાના લે રખ્ખીફી લ-ક-નુદ, વ ઇન-નકુ
 અયા જલ્લેકા લ-પીર, વા-િ-હુ પે ફા-ખીય ખવરે લ-ધરીદ,
 અ-ફ-લા ચાઅ-લમો ઇમિ ચાઅ-લેમ માશીક કુપુરે. વ-હુમ-સેલા
 માશીસ મુદુર, ઇનના રમ-મકુમ ખીતીમ યવમા ઇજીલ લ-ખીર.

સુ-ર તુલ ઝીલઆલ.

ખિસમિદલા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇમિ મુલઝે લતીલ અઘો ઝીલ જ-લહા, વ અખ-ર જતીલ,
 અરહો અસકા-લહા, વ કાલજ ઇનસાનો મા-લહા, યવમા ઇજીન
 તોહદ-દેસો અખઆ-રહા. ખેઅન્ના રમ-ખકા અવહા-લહા, યવમા
 ઇજીં મસ-દુલ નાસો અસતા-તલ લે મો-રવ આમા-લકુમ, ફમંય
 માઅ-મલ ખિસકાલા જર રતીન ખય-રંય યત, વ-મંય માઅ-મલ
 ખિસકાલા જર રતીન યર રંય યરા

સુ-૨ તુલ ઐયેના.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લમ-ચકો નીલ લજના ક-૧-૨, મીન અહલીલ કિતામે વલ
મુશરે-કીના મુન ફકકીના હતતા તાલીયા હુમુલ ઐયેના, રમુમુમ મી-
નકાહે ચતલુ સોલોદમ મુતહ હ-૨ તન, શીહા કોતોયુન કૈયેમા. વમા
તદર રહલ લજના કુલ કિતાયા ઈલા મિન આઅદે માન અત
હુમુલ ઐયેના. વમા ઉમેર ઈલા લે-યા ખુલ્લાહા મુખલે-સીના લહુલ
દીના, હો-ન-દાઆ, વ થોકી-મુલ મલાતા, વ-યુ-તુમ ઝકાતા વ
જલેકા દીનુલ કૈયેમા, ઈન-નલ લજના ક-૧-૨, મીન અહલીલ
કિતામે વલ મુશરેકીના શી-નારે જહન-નમા ખાલેદીના શીહા, ઓલા
એકા હુમ ચરહલ યરીયા, ઈન-નલ લજના આ-મનુ વઆ-મેલુસ
સાલેહાતે, ઓલા-એકા હુમ ખચહલ યરીયા, જઝા ઓહુમ ઇનહા
રમ ખાહિમ જનનાતો અહનીન તજરી, મીન તહલે હલ અન-હરે
ખાલેદીના શીહા અ-પ-હા, રદી યહાહો અન-હુમ વ રદુ અનહો,
જલેકા લેમન ખશીયા રખમ.

સુ-૨ તુલ કદર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઈનના અન ઝલના-હો શી લય-લતીલ કદરે, વમા અદરાકા મા
લય-લતુલ કદરે, લય-લતુલ કદરે, ખમ-રમ તીન અલકે લહરે, ત-

નહ ઝડુલ મલા-ચે-ક-તો વર રહેા શીકા, જે-હજને રખ-ગીલીમ
મીન કુલે અમરીન, સલામુન, હીયા હતતા મત લખલ ફજરે,

અયાન ફરકમેં મદ્દ ઔર અવરતકી નમાઝમેં.

ઔરત તકબીરે તહરીમામેં મુંદોં તક હાથ ઉઠાવે, ઔર મદ્દ
કાનોં તક, ઔરતેં સીનપર હાથ ધાંધે, ઔર મદ્દ નીચે નાફકે ધાંધે,
ઔરતેં સીનદેમેં હાથ ઝમીનસે ઔર રાત પેટસે મીલી રખ્યેં.
ઔર મરદ અલાહેદા, ઔરતેં અત-તહીયાત પરહનેકે હીચે દોનોં
પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બચડેં. ઔર મરદ બાપેં પાઉં પર ઈસ
તરફ બચડેં, કે ઉંગલીયોંકા મોંહ દાહની જાનીય રહે, ઔરતેં બ
આવાઝે ખુલંદ એક હરફબી ન પરહેં. ઔર તકબીરે તશરીક-બી
ઔરતેં આહીસ્તા કહેં. ઔર મદ્દ જહીમેં જહ-કરેં, નમાઝ
જુમઆકી ઔરતોં-પર ફરઝ નહીં પરહેં પર ફરઝ હે. નમાઝે ઇદત
ઔરતોં-પર વાજેબ નહીં, મરદોં પર વાજેબ હે, જમાઅતસે નમાઝ
પરહતી ઔરતોં-પર સુન્નતે મવકફ નહીં, મરદોં પર સુન્નતે મવક-
ફ હે. ઔરતેં સીરફ ઔરતોંકી ઇમામત કર સક્તી હેં. ઔર
મરદ દોનોંકી, અવરત ઇમામ હેા. તો-સફકે દરમીયાનમેં ખડી રહે.
અવરતકો સફે આખીરમેં ઝીયાદ સવાબ હે, ઔર મરદોંકો સફે
અવ્વલમેં ઝીયાદ સવાબ મીલતા હે.

બયાન, મકર-હાતે નમાઝકા.

મકરહાત નમાઝકે બહોન હેં, બાજે ઝુરરી બયાન હોતે હેં. અગર વાજેબ નમાઝકા તરક કીયા, તો મકરહે તહરીમી કુદ, યાને બહોત મકરહ કુદ, વાજેબ હે. કે અયસી નમાઝ ફરકે પરહે. આર જો સુન્નતે મવકકેદા તરક કી, તોબી ફરકર પરહે. ઓર જો મુસ્ત-હબ તરક કીયા, તો નમાઝ સડીહ હે. પર થોડાસા સવાબ કમ ફુવા. નમાઝમેં હરકતે અગસ યારે બે-ફાયેદા કરની મકરહ હે, અગર થોડી હે, ઓર જો બહેત હે, તો નમાઝ ફાસીદ હોતી હે. નમાઝમેં માથેકી મીટી પુછની મકરહ હે. ઓર કપડેકા મીટીસે બયાને કે ખાસ્તે ઉઠાના મકરહ હે. ઓર કપડેકા કાધે પર ડાલકે દોનોં તર-ફસે લટકાના. યા કુરતા, યા જમા ફરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મક-રહ હે. સર નંજે નમાઝ પરહના મકરહ હે. સર પર બાલોંકા જુડા બાંધકે નમાઝ મકરહ હે, બલકા સવાબ યું હે. કે બાલોંકા નમાઝકે પકત ખોલદે. તો વેહબી સીજદા કરે, માથે કે આંગ્રેસે કંકર મીટી દુર કરવી મકરહ હે. જો સીજદા દો-સકે, અગર જો ન હો-સકે, તો જોકે બાર યા દો-બાર દુર કરે, તીન બાર ન કરે. ઉંગલીમાં નમાઝમેં ચટકાવી મકરહ હેં, નમાઝમેં ઉધર ઇધર દેખના, યા આસમાનકી તરફ દેખના. યા હીલના દાહને તરફ બાજે તરફ, ઓર કુમાઈ લેના, અંબડાઇ તોડની. જમીન પર સીજદા કરતેમેં બાંહે ઢાલની, યા પેઠમે ચાન મીલાની. મકરહ હે ઓર મરકકો ચાલ, ઝંદ કપડોંસે, યા રેશમી કપડોંસે, યા ઘેરા પપડી સર પર બાંધકે નમાઝ મકરહ હે. ઓર કુન કપડોંમે આફમી યા જાનવરોંકી મુરત હો.

નમાઝ પરહની મકરહ છે. ઝોર નમાઝીકે આગે ચલા જાના
જહોત ખડા મુનાહ છે. મસ વાસ્તે નમાઝીકો લાયક છે. કે હસ
જો રસ્તા ચલતા હો નમાઝ ન પરહે. બલકે એક લકડી અપને
આગે ખી કરકે પરહે. નમાઝમે ખાંસના મુખ નહીં. જખ
તલક જોર ન કરે. લાગારીયા મોઆફ છે. હસ વક્ત બુક
માલીમ હો, ઝોર ખાનામી તયાર હો. ઝોર વક્ત ખડા હો, યા
હનસાનકો મકાને એલનીયાન્ગે જ્વ-દરર યા પેશામકી હો. નમાઝ
મકરહ છે. અવ્વજ ખાતીર જગા કરકે નમાઝ પરહે. જો નમાઝ
મકરહ છે, ફરક પરહના મુખ હો, તો કયામત કે અજબસે છુટે.
ઝોર જો નમાઝ ન પરહા, કરક સરસે ઉતરા. પર તકરીરવાર હુવા.

ખયાન ખીમારકી નમાઝમે.

અગર હનસાન ખીમાર હો. અયસા કે ખડા ન હો-સકે, અયેહ-
કર નમાઝ પરહે. ઝોર રકુઅ સીજદા કરે ઝોર જો રકુઅ સીજદાખી
ન હો-સકે, તો દોનો કે વાસ્તે હશારા કરે. પર રકુઅ-કે વાસ્તે
થોડા ઝુકાવ. સીજદા-કે વાસ્તે ખહોત ઝુકાવે, ઝોર જો અયેનેકી
તાકત ન હો. તો લેટકે નમાઝ હશારેમે પરહે. ચીત લેટે, ઝોર પાઉ
કીમલેકે તરફ કરકે, યા જયસા જોરમે મુરદેકા લીટાતે હે, ઉસી તોરશે
લેટકર કીમલેકી તરફ મોંહ કરકે, ઝોર જો અયસા ખીમાર હો. કે
હશારતકે વાસ્તેખી સર હા નહીં સકતા, તો નમાઝ મવકુફ રખ્ખે,
જમતકે હક-તઆવા સર હાનેકી તાકત હે. જખ તાકત સર હા-
નેકી આવે, નમાઝ શરૂ કરે ઝોર બાઝે ઉલમાને કહા હે. હસે
તાકત સર હાનેકી નહો. દીલમે નિયત કરકે દીલસે નમાઝ પરહે.
ઝોર ખલકોસે હશારા રકુઅ સીજદાકા કરે, ગરક નમાઝ ન હોડે,

કે છોડના નમાઝકા બહોત બદ ઝીઝ હે, ક્યામતકે દીન બે-નમાઝી
કોસખત અજબ હોમા,

બયાન મુસાફીરકી નમાઝમેં.

અમર ઇનસાન તીન મનઝીલ યા ત્રીમાલ સફરકા ઇરાદા કરે
અપને ઘરસે બાહર નીકલે. ઝોર હમારત શહેર-કીસે બાહર હો,
અમ યે શખ્સ મુસાફીર હુવા, ચાહીયેકે ચાર રકઆત ફરઝ હો
દો રકઆત પરહે, યાને હોહર, અસર, ઝોર હશાકી નમાઝ દો રક-
આત પરહે, ઝોર ફજર ઝોર મગરેમકી નમાઝ પુરી પરહે, કમ ન
કરે, ઝોર જો મુસાફીર હમામ હો ઝોર મુકીમ મુકતદી હો. મુ-
સાફીર અપની દો રકઆત પરહકે સલામ ફેરે, ઝોર મુકીમ મુકતદી
બડા હોકે, દો રકઆત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અમર
મુસાફીર અપને ઘર આચા, અમ સફર તમામ હુવા, ચારો રકઆત
બાકે ઘરમેં પરહે, ઝોર જો શહમેં મુસાફીરને કીસી શહેર
મેં, યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન, યા પંધરા દીનસે ત્રીમાલ,
રેહનેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકઆત પરહા કરે, અમ ઉસ
મકાનસે સફર કરેમા, શીર હુમાના પરહેમા. મુસાફીર મુનવેકી
કમ ન કરે, પર જો શહમેં અલા જવા હો. ઝોર મુન્નત પરહનેકી
ફરસત ન પાવે, તો મુન્નત મબકુફ કરે, ઝોર ફરઝ પરહ-વે.

બચાન નમાઝે જુમઆકા.

— ❦ ❦ ❦ —

૨. રકઆત તહ-યતલ પુઝુ, ૪ રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત.

૨. રકઆત ફર્જ, ૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ નરીલ-ઈસ તોર ૧૬, રકઆત જુમઆકી હે.

૨ રકઆત તહ-યતલ પુઝુકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસઘ્રીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને સલાતલ તહ-યતલ પુઝુએ, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ, કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર.

૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસઘ્રીઆ લીલાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન કબલલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર,

૨. હો રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવય-તો અન ઉસકેલા ફરઝ હોફર, અન જુન-મતી બે અલાએ રકઆ-તયને સલાતલ જુમોઅતે, ઇક ત-દયનો બે હાજલ કાઅ, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર,

૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસઘ્રીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરીફતે અલાહે અકબર.

૨. રકબ્યાત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તીન સલા-
તલ બાદલ જુમો-અતે, સુન્નત રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. રકબ્યાત નશીલ બાદલ જુમઆકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તયને નશ-
લીલ બાદલ જુમોઅતે, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-
ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ જુમઆકી ફરજ હે, દો રકબ્યાતસે શેહરમે, અકેલે
સહીલ નહીં, ગાઉમેંબી સહીલ નહીં. જુમઆફે ફરજ પરહનેસે
ઝાહરકી નમાઝ સરસે ઉતર જાતી હે. જુમઆકે દીન દો પહેરફે
બાદ વકત અજનકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયારી નમાઝકી
કરે, ઓર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જખ ઇમામ ખુતબા પરહે,
ઉમકી તરફ સખ મુ-ત-વજ્જ હો, કે ખુતબા સુને. અવ્વલસે
આખીર તક, ખુતબેકે વકત બાતેં ન કરે, ઓર નમાઝ સુન્નત, નશીલ
ન પરહે, સુખ ખયડે રહે. જખ નમાઝ હો-લે, ખરીદો ફરોખ્ત મુબાહ
હુયે જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝાહરકી નમાઝ જમાઅતસે મકરહ હે,
તરતીબ જુમઆકી નમાઝ પરહ-નેકી, પેહલે વુજુ કરકે દો
રકબ્યાત તહ-યતલ વુજુ પરહે, બાદ મોઅજ્જન જખ સલાત કહે,
ઉસ વકત ચાર રકબ્યાત કબલલ જુમઆ સુન્નત પરહે. ઉસકે બાદ
મોઅજ્જન અજન કહે, ઓર ખતીબ ખુતબા પરહે. જખ ખતીબ
ખુતબા પરહ ચુકે, તખ બાદ જમાઅતસે દો રકબ્યાત ફરજ પરહે.
બાદ ચાર રકબ્યાત સુન્નત બાદલ જુમઆ, શીર દો રકબ્યાત સુન્નત,
ઓર દો રકબ્યાત નશીલ પરહે, નમાઝ તમામ ફૂઇ.

બયાન નમાઝે ઈદેનકા.

ઇદુલ ફિતરકી નમાઝકી નિયત-નવય-તો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ શીતરે, ઇક ત-દ્યતો બે-હાજલ ઇમામ મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ નીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નિયત નમાઝે ઇદુલ ફાહાકી.

નવય-તો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ અહદા. ઇક ત-દ્યતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહતીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

ઇદુલ શીતરકે દીન સુન્નત યું હે, કે પેહલે કુછ ખાવે, ઓર મીસવાક કરે, ઓર ગુસલ કરકે અછછે-કપડે પેહને, ઓર 'મુશ'મુ અગર મોયસ્સર હો લગાવે, ઓર સહકા શીતરકા ફકીરોંકો દેકે ઇદગાહકો નમાઝકે વારતે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા તકબીર કેહતા હુવા ચલા જાવે, ઓર જબ ઇદગાહમેં પહોંચે, તો તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યું હે, / "અલાહો અકબર, અલાહો અકબર, હા ઇલાહા હૂલ સલાહો વલાહો અકબર. અલાહો અકબર વલીલા ફીલ હુમ્દ." વકત નમાઝે ઈદેનકા ઇશરાકકે વકતસે હો પહેરતક હું, 'ઈદેનકી નમાઝ યું પરહે-પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તહ-રીમા કે બાંદ હાથ બાંધકે, 'સુઅહા નક્લા હુમ્મા' પુરી પરહે. જબ પરહ ચુકે, દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાકે 'અલાહો અકબર' કહે. ઓર હાથ છોડે. શીર હાથ ઉઠાકે 'અલાહો અકબર' કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર

કીરાઅત પરહે. ઓર રકુઅ સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જમ કીરાઅત પરહ સુકે, ઉસી તઓર તીન બાર ‘અલાહો અકબર’ કેહકે શીર હાથ તીસની બાર ન બાંધે, બન્નકે ચૌથી બાર ‘અલાહો અકબર’ કેહકે રકુઅ કરે. ઓર દુસરી રકઆત—બી પુરી કરકે, અત—તહીયાત પરહકે નમાઝ તમામ કરે. ઇદુદ—દોહાકે દીનબી યુંહી કરે. જમસે ઇદુલ શીતરમેં હે. પર નમાઝસે પેહલે ન ખાખે, બલકે બાદ નમાઝે છકે અપની કુરબાની—મેંસે ખાખે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં છદોંમેં ખેહતર યું હે. કે એક રાહસે જાવે, ઓર દુસરી રાહસે આવે, નવવીં તારીખ જલહજ—કીસે તેરહવીં તારીખ અસરકી નમાઝ તન્નક, એક બાર પીછે હર નમાઝ ફરજકે તકબીર પુકારકે કહે, વોહ યે હે. “અલાહો, અકબર અલાહો અકબર, હા હલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ.”

બચાન નમાઝે *તરાવીહકા.

નિયત તરાવીહકી નમાઝકી—નવય—તો અન ઓસમીઆ

* તરાવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે. તો ઉપર જે નિયત લીખખી હુઈ હે વોહી પરહે. ઓર અમર અકેલા નમાઝ પરહે, તો ચેહ **નીચાનીકે બીચકો ઇબારત હોડ દે, ઓર હમામકે સાથ પરહતા હો, તો છરકો ન હોડે,

લીલાહે તઆલા રહ્યા-તપને સુનત તરાવીહ, *ધક-તદયતો
બે-હાજલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહતીસ કઃઅ-ખતીસ
શરી-ફને અસ્લાહો અકબર.

જસ રોજ રમઝાનકા આંદ દેખે. ઉસ રાતકો તરાવીહ શુર કરે.
ઓર સબ્વાલ મહીનેકા આંદ દેખકર મૌકુફ કરે, તરાવીહકી બીસ
રકઆતો હે, ઓર ઉસકે પરહનેકી તરતીખ ઇસ તઓર હે-યાને પેહલે
ઇશાકી આર રકઆત સુન્નત, ઓર હો રકઆત નરીઝ પરહે, બાદ
હો રકઆત સુન્નત, ઓર હો નરીઝ પરહે. ઇસ તઓર ઇશાકી બારા
રકઆત પરહ કે, તરાવીહકે વાસ્તે સખ મીઝકે સન્નાત કહે, વોહ ચેહ હે.

"અસ સન્નાતો સુન્નત તરાવીહ; ૧ રહ-મતુઝાહે લા ઇઝાહા
ઇઝ હાઝાહો વઝહો અકબર. અઝાહો અકબર વચીઝા હીઝ હમ્મ "યે
સન્નાત કહે. બાદ નિવા નમાઝકી કરકે હો રકઆત પરહે, જમ્મ હો
રકઆત પરહ ચુક, તમ ચેક પરહે "ફઠુમ મીઝાહે ૧ નેઅ
મતુઝ, ૧ મમદે-રુન ૧ રહમા, લા ઇઝાહા ઇલિ હઝાહો વઝાહો
અકબર, અઝાહો અકબર વચીઝા હીઝ હમ્મ, " શીર દુસરી હો
રકઆત પરહે બાદ ચેહ દુઆ પરહે. "સુમહાના જીલ મુલકે વઝ
મલેકુલ, સુમહાના જીલ ઇમ્મજતે, વઝ અઝ-મને, વલ હય-ખે
વઝ કુદરતે વલ બહાએ, વઝ કીબીયાએ વઝ જમરત, સુમહા નઝ
મલકીલ કુદુસ, સુમહા-નલ મલેકીલ હેઠલ લજી, લા યનામો વલા
યમુતો, વલા યદુતો સુમખુ-કુન કુદુ-સુન, રખ્ખોના ૧ રખ્ખુલ
મલાયે-ક-તે મર ફહ." ઇસકે બાદ કોઇ દુઆ, જે આગે ઇસ
રાસાલેમે લીખ્ખી કુઇ હે, ઉનમેસે યા દુસરી કોઇ દુઆ પરહે, ઓર
દુઆકે બાદ, "નખીઓના મોહમ્મ, નીલ બકરે સલ્લુ અલય-કે

સહ લલાહો અ-લયદે વ સહમ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો
અકબર, અલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ, " પરહે.

ઉપર જે ખ્યાન લીખ્યા છે, તે સંતોષ તમામ તરાવીહમે, અમલ
કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ " ફદ્દુમ મીનગાહે, " તકબીર
પુરો પરહે, ઓર જમ ચાર રકઆત હોવે તમ " સુમહાના જલ મુદ્દક "
પુરો પરહે, ઓર દુઆ પરહે; ઓર જમ ચાર રકઆત હોવે, ઓર
દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ, " નખીઓના મોહમદ " લીખ્યા છે, વોહ
પુરો પરહે, ઓર જમ આઠ રકઆત હોવે, ઓર " સુમહાના જલ
મુદ્દક " પરદક દુઆ પરહે, બાદ " ખલી-રતે રસુલીલાહે ખીસ સીદકે
વ તહકીક, કાતે-લલ કુદ-રતે વઠ જીનવીક; અખીરીલ મોમીનીના,
વ ઇમામીલ મુત-તકીના, સૈયદના, અખી-ગકરે નીસ સીદકીક, રહી
અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર,
વલીલા હીલ હમ્દ, " પરહે, ઓર જમ બાર રકઆત હોવે, તમ
" રહ-મુલ અસલામે મુનવ વેરલ મરહુદે વલ મીમયરે વલ મેહરામ.
અખીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામુલ આદેલીના, સૈયદના ઉ-મ-રમ નીલ
ખન-નામ રહી અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ, " પરહે, ઓર જમ સોલા રકઆત
હોવે, તમ " અમેકલ કુરખાને ક-મસમીન તરાવીમે, શી લવકીર રહ
માન ઇમામુલ મુ-ત વરરે ઇના, અખીરીલ મોમીનીના સૈયદના
ઉસમા-નખતે અફશાત, રહી અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા
ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ, " પરહે, ઓર જમ
ખીસ રકઆત હો-મુકે, તમ " અ-સ-દુલા હીલ ગાથેમ, મક-હરલ
અખાએમે, વલ મરાએમ, ઇમામુલ અજ જમ-ના અખીરીલ મોમીનીના
સૈયદના અલીએ, ઇતિને અખી તાલેમ, રહી અલાહો તઆલા અનહો,

લા ધ્વાજા ધલ લલાટો વજાટો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ, ”
પરહે.—ઇસકે બાદ વિતરની ત્રીન રકઆત હમામકે સાથ પરહે,
ઐર દો રકઆત નરીલ ધ્વાજા પરહે, બાદ કોઇ દુઆ પરહે.

બયાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમે બાદ સુરયે
ફાતેહાકે વશ શમ્સ ઐકબાર. ઐર કદર ઐકબાર. ઐર સુરયે હમ્દ
જુલને લતીલ અરદો, ઐકબાર, ઐર ત્રીન કુલ ઐક ઐકબાર પરહે,
બાદ સવામકે સીજદેમે, કુલબા ઐરોલલ કાફેન, સાતબર પરહે,
તમામ યુનાહ બખશે અયે.

બયાન તહજજુદકી નમાઝકા.

બારા રકઆત નમાઝ તહજજુદકી હે, ઐર ઇસકે પરહેનેકી
બહાત તરતીમે હે. લેકીન સહેલતર તરતીબ ચેહ હે, કે હર રકઆતમે
બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલરો વલમહ, કે પેહલી રકઆતમે
બાગ મરતમે. દુસરીમે બારા મરતમે. ઐર ત્રીસરીમે દસબાર,
ઇસ તરેહ હર રકઆતમે ઐક ઐક બાર કમી પરહે, તો આખીર
કી રકઆતમે ઐકબાર કુલરો વજાહ જરહની હમ્દી. યે નમાઝ
બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે, ઐર ઇસકે પરહની મંજુર હો, તો
ઇશામે વીતર ન પરહે જમ તહજજુદકી નમાઝ પરહલે વખ
બાદ વીતર પરહે.

બચાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઇસતીસ કાકી નમાઝકા.

જળ મુરજમેં ગહન લગે, તો ઉસ વક્ત ઇમામે જુમઆ, કો આહીયે, કે દો રકઆત નમાઝ લાગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ નમાઝકે લીયે અગ્નન, ઓર અકામત નહીં હે. બલકે ફક્ત “અસ સલાતો જમેઆ” કે લફઝસે નીદા કરહે, તાકે લોગ જમા હો-જાયે, ઓર ખાદ નમાઝકે બધકા દુઆ કરતા રહે, ઓર લોગ આમીન કેહતે રહે. ઇસ હદ તક, કે આફતામ સાદ વ-રૈશન હો-જાયે.

આં: ગહનકે વક્ત ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત, રાતકો હો યા દીન-ન, ઓર બ વધને સા-ના તાગીકી-કે દીનકો ઓર તેજ રૈશની હો-જાયેકે ગતકો, ઓર બીમાર્ગીયોંકી કસરતકે વક્ત ઓર દુશ્મનોંસે ધબરાહર ઓર ખાદકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ અપને ધરમેં તનહા પઠે. ઓર દુઆ કરતા રહે.

જળ યુનાહોંકી શામનસે ખુશ સાલી હો, ઓર પાની ન બરસે, તો હમામકો આહી. કે ફક્ત મુમલમાનોંકા લોકે જંગલમેં જાયે, ઓર બતોર ઇદકે નમાઝ પરહે. ખાદ ઉસકે સબ લોગ દુઆ, વ ઇસતીમકાર કરતે રહે, યે અમલ તીન રોજ કરના આહીયે.

બચાન શહીદકા.

જે રખસ મુલકમાન તાહેર ઓર બાલેમ હોવે, ઓર માશ

જાવે મુશ્કમળી રાહસે; ઓર ઉસ મારોર ખાસેમેં માલ વાજેખ
 ન-હોવે, ઓર ન કુછ ઝીંઝીત કાયેત લેવે, યા લગાઇકે મય-
 દાનમેં જખમી મુરદા પાયા જાવે, નો વોહ શહીદ હે પસ જો કપડા
 મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે મીયાયે જો કુછ હોવે, ઉતાર લેવે,
 ઓર અગર કહન-મેંસે માં ચીઝ કમ હો, તો ઝીયાદા
 કરેં, ઓર અગર ઝીયાદા હો તો, કમ કરેં, ઓર ઉસકો
 ગુસલ ન દેવેં, ઓર નનાઝે જનાઝા પરહેં. ઓર ખુન ભરા
 હુવા કહન કીયા જાવે ઓર જો શખ્સ કે મેહરમેં મારા હુવા
 પાયા જાવે, ઓર ઉસકા કાતીબ ન માખદુમ રોવે. ઓર જો શખ્સ
 જખમી હુવા, ઓર ઉસને ઝીંઝીત કુછ કાયેત લીયા. જપસા કે
 સોયા, યા ખાયા યા પીયા. યા ઠલાજ કીયા, યા ઉસકો ખેમેમેં
 જગા દીયા, લગાઇકે મગદાનમેં ઝીંઝીત બાહેર નીકા. યા એક નમા-
 ઝકે વક્ત તકે દોશ રહા, યા કુછ વસીયાત કી ઇન સમ સુરતોમેં
 જો શખ્સ મરા હો. ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે. ઓર ઉસપર
 નમાઝ બી પરદના ચાહીયે, ઓર અગર ખગી હોનેકે સખમસે, યા
 શહ-ઝનીકે સખમસે કતલ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવેં.
 લેકીન ઉસપર નમાઝ ન પરહેં.

બધાન જનાઝેકી નમાઝકા.

મુરદમેં મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઓર કહન જોર કરના.
 ઓર નમાઝ જનાઝેકી પરદની ફરકે કીધાયા હે. જો બાઝે મુસલ-
 માનબી વેહ કામ કર લેજે, ફરક સખકે સરસે ઉતાર બાયેગા, ઓર જો

કીસીને ન-કીયા, તો જીસ જીસકો મુરદેકો એહવાલ માઅલુમ હોગા,
 સખ ગુનાહગાર હોગે. ઓર સપ મુસલમાનોં પર લાઝીમ હે. કે
 અપની માત યાદ રખ્ખે, હદીસે શરીફમે લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ
 અપની માતકો દીનમે ખીસ મરતમે યાદ કરેગા. દરજ શહાદત
 કા પાયેગા. ઓર લાઝીમ હે. કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ
 પર આતા હો, યા નમાઝ, રોઝા, યા કહારા કસમકા, યા કુછ ઓર
 ઉસકે જીમમે હો, તો ઇન સખ ચીઝોંકાં લીખકર, અપને પાસ
 રખ્ખે. અગર અચાનક માત આવે, તો ઉસકે પીછે વાદીસ ઉસકે
 અદા કરે. જખ દનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહેં,
 ઓર સુરયે યાસીન, જખ મરજાવે તો જલદીસે ગુસલ કદન કરકે
 નમાઝ જનાઝેકી પરહકે દફન કરે. ઓર સમર કરે, રોના
 ચીલાના, ઓર હાયે હાયે કરના. ઓર બાલ નોચના, ઓર
 છાતી પીટના હરામ હે બલકે હઝરતને અયસે લાગોંપર લાઅનત
 કી હે, લેકીન ફક્ત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહિસ્તા
 રોના મુજાએકા નહીં. અગર બગેર નમાઝ પરહે મુરદેકો દફન
 કીયા, તો તીન દીનકે અંદર નમાઝ ઉસકી ગોર પર પરહે નમાઝ
 જનાઝેકી ચું હે-પેહલે નિયત કરે. વોહ નિયત યેહ હે, “નવય-તો
 અન ઓવહ-દીઆ લીલાહે તઆલા, અરબ્બા તકબી રાતીન સલાતીલ
 જના-ઝતે, ફરદુલ કીલા-યતે. વસ સનાએ લીલાહે તઆલા, વસ
 સલાતો અલન નખીએ. વહ દોઆઓ લીલ મૈયતે, ઇકે ત-દ્યતો એ
 હાજલ ઈમામ. મુ-ત-જજ જેહન હલા જેહ-તીન કામ-મતીશ શરી-
 ફતે અદલાહે, અકબર,” યે નિયત કરે વોહ દોનોં હાયે કાનોં તલક
 ઉઠાવે, ઓર બાંધવે, શીર હાય ન ઉઠાવે, ઓર પેહ દુઆ મરહે.
 “મુમહા નકહા હુઆ વ એ હમદેકા વ ત-આ ર કસમેકા, વ તઆ-

લા જઈ-દોષા, વ જણા સનાઓકા, વ-લા ઇલાહા ગય-શોકા. " શીર
અણાહો અકબર, કેહકે યેહ પરહે ' અણા હુમ્મા સદ્દે અલા મો-
હમ મદીન, વ અલા આતે મોહમ-મદીન કમા સલ-લયતા અલા
ઈબ્રાહીમા, વ અણા આતે ઈબ્રાહીમા, પન-નકા હમીદુમ મજીદ. '
પરહે, ઓર તીસરી બાર, ' અણાહો અકબર, ' કેહકે અગર મરદ
યા અંબરત હો, તો યેહ પરહે. " અણા-હમ મગ-ફર લે-હૈયેના, વ
મૈયેતેના, વ શાહેદેના. વ ગાએમેના વ સગીરેના વ કમીરેના, વ જક
રેના, વ ઉનસાના વ હુરરેના, વ અબદેના અણા હુમ્મા મન અહ-યય
તહુ મીન્ના, કે અહ-યેહી અલત્ર ઇસિત્રામ, વમન તવફ-ફય તહુ મી
નના, કે તવફ-ફહુ અલલ મમાન, અલા હુમ મગ ફરહો, વર હમહો
વ-આફેહી ફાફે અનહો. " ઓર અગર મૈયન લડકા હો, તો ઇસકે
બદ્દે યેહ દુઆ પરહે. ' અણા હુમ મજ અલહો લના ફરતંવ.
વજ અલહો લના અજ-રંવ, વ જુખ-રંવ. વજ અલહો લના શાફે
અંવ, વ મુશફ-ફેઆ. " અગર લડકી હો. તો ઇસકે બદ્દે "અણા
હુમ મજ અલહો લના ફર તંવ, વજ અલહો લના અજરંવ વ જુખ
રંવ, વજ અલહો લના શાફે-અવ વ મુશ-ફેઆ." પરહે શીર ચાથી
બાર, અણાહો અકબર, કેહકે, " રખ્ખના આતેના શીદ દુનીઆ હસ
નતંવ, વશીલ આતે-રતે હસ-નતંવ, વકેના અજમન તાર. " પરહે
દોનોં તરફ સલામ ફેરે. નમાઝ તમામ હુઈ.

તરીકા ફરત ઓર કફનકા યે હે. કે જખ આદમી ફરી-ખુલ
માન હો, તો ઉસકે મોંહકા કીમલ્લા રખ કરે, ઓર હાઠની (સીધી) કરવટ
લીઠાયે, ઓર કલમયે થહાલત ઇસ તરફ પર તલકીન કરે, કે ખુદ
હાઠેરિન ઉસકે પાસ ખ-આવાઝ પરહે, તોકે ઉસકે કાનમેં આવાઝ
પહોંચે, શીર જખ રહ ઉસકી કબ્જ હો-ગયે, તો આંખે ઓર

मोह उसका अंद करे, और कपडे उतारके तपते-पर नीह-साये,
 और नाकसे जानुं तक हाँके, धुं के मुरदेके धन आजाये देवना
 भभनु है, शीर पुखु कराये, अंगर कुली और नाकमें पानी जल
 ने के, और अगर भयन जनाया या हयज या नीहासकी हालतमें
 भरा हों तो भजभज और भजतनशाक भील छेदेक करायें, और
 अगर अयसी हालत भयतकी न हो तो कपडेसे उसका मोह
 और नाकके नयने साध दिये जायें, उसके गुसलके पानीमें
 भेरीके पत्ते और भाँ मयेव छोटने वाली चीज जलके जोश दें,
 और उसके सर और दाँदके जल गुले भेज व-भयरासे धोयें,
 और पेहले उसको आँध करवट लीटयें और दाँदनी (सीधी) तरफसे
 पानी बहायें, आँह उसके दाँदने आजुपर लीटायें, और आँध
 जनीय धोयें, आँह उसके भयनको आँधके पटके आँहीस्ता भेजें,
 जो कुछ पायजानेकी राहसे नीकसे साध करें, और आँखोंमें कंधी
 न करें, और नाथुन और जल न तरायें, के ये सय भकइहे
 तहरीमी है; तीनबार अदनका धोयें अगर तीसरी बार पानीमें
 कापुर भीलाके धोये, जय गुसलसे दरागत १ तो अदनको इमाल या
 कपडेसे पुस्क करें, आँह उसका कपडे पेहनाये, न हाँके लीये अदन
 में सुनत तीन कपडे हों, पेहला तोहमद, क वोह आँह है, सरसे
 कदम तक, दूसरा कभीस याने कदनी गरदनसे कदम तक, उसका
 औरजान शानकी तरफ है तीसरा तीहाका के वोहनी आँह है
 तोहमदसे जीयाहा लयी और औरजाने लीये सुनत कदनमें
 पाँच कपडे हों, कदनी, तोहमद, आँह र यान दाँदनी, के उसका
 अगरक अंक आँहीस्त हो, और तुल (स. १८) तीन जय, के सरके जल
 उसमें लपेटके सीनपर रप्ये, और तीहाका, पाँचवाँ अंक पारमा

જીસસે ઉનાકા સીનાબંદ બનાવે. અરજ (ચોડાઈ) ઉસકા મૈયતકી બગલસે
 ઝાનુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હો. સીનેબંદકા દોનોં આદરોંક
 બીયમેં રખના અવલા હે. ઓર કફતીકે ઉપર ઓઢની જીસમેં બાલ
 લપેટકે રખ્યો, ઉસકે ઉપર વોહ ચાદર જીસે નેડબંદ કેહતે હે,
 ઉસકે ઉપર લીલાહા ચાને બડી ચાદર, ઓર કફતકા તીન ધજજીયોંસે
 બાધે, એકસે સરકી તરફકા સીરા, દુસરીસે કદમ, ઓર જીસ તરેહ
 નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ રખતે
 હે, ઇતી તરેહ કફતકા કપડા ડાલે, જનાઝા ઉઠાનેમે સુતન યું હે.
 કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉડ્યોં ઓર જલદી જલદી ચલે,
 પર દોડે નહીં. ઓર જનાઝેકે પીછે યતના મુસ્તહબ હે, ઓર
 જનાઝા રખનેકે અબ્વલ બયેડના મકરહ હે. બાદ નમાઝકે મૈયતકે
 કબરમેં રખ્યો, ઓર રખનેવાલે કહે, 'મીસમીશ્વ: વ અલા મીશ્વતે
 રસુલીશ્વ' ઓર મોંહ, કીમલેકી નરક દર દેવે, ઓર કફતકી ગીરેહ
 ખોલ દેવે, કબર બમલી ખોલી બને, ઓર દફનકે વક્ત ઓરતકી
 કબરપર પરદા કરે, ઓર કબરકે માહી પુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રેવે, ચા લરકન કરે કે જીના ઉસકા
 માઅકુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે. ઓર જો બચ્ચા મુરદા પયદા હો,
 મુલસ દે કે, કપડોમેં લપેટકે દફન કરદે, નમાઝ ન પરહે જીસ
 ઓરતકા ખાવીંક મરે. ઉસ ઓરત પર વાજેબ હે. કે ચાર મહીને
 ઓર દસ રોજ તક સોગ કરે, ચાને બનાવ ઓર સીનમાર મવકુફ કરે,
 મેહરી, મુડી, સુર્ખ સાફરાની કપડા ઇસ્તિમાલ ન કરે, ઓર સરમેં
 તેલ, સુરમા, કાજલ ન લખાવે, ઓર ખાવીંકે ઘરસે બાહેર ન
 જાયે, ઓર જો કોઈ કબરમાર મુલક મલકકે નહો, તો કબરમારકો

દીનમેં ખાહેર જાયા કરે, ઝોર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે. પર જો ઝોરોંકા રાતકો ખતર હો, યા ઘર ગીરજાયે, યા કોઈ ગપ્પર દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકલે. તો લાગ્યાશીયા કીમી ઝોર ઘરમેં જાકે સોગ કરે, પર સપ્પરમેં ખયલી રહે, પીટના ગીઝાના હરામ હે. જમ ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે. યાને મેહલી યા ખુશખુ લગાવે. ઝોર જો ખાવીંદકે સીવા કાંઈ ઝોર મરજાયે, ખાપ યા ભાઈ યા બેટા, યા ઝોર પ્રેમ, તો ત્રીન ત્રીન તક સોગ કરના જાયેઝ હે, વાળેજ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે. ઝોર ત્રીન દીનસે જીયાદા સોગ કરના હગામ હે, કચ્છસ્તાન-મેં જીયારતકે વાસ્તે જતા સવાખ હે, પર કચ્છરોંકો દેખદર અપના મોત યાદ કરે, ઝોર ખુદાસે અપને વાસ્તે ઝોર મુરદોંકી વાસ્તે દુઆ શહમતકી ઝોર બખશીશકી માંગે, ઝોર અલ્લ-હમ્દ, ઝોર કુમ-કો વજાહ, ઝોર અલલાકો મુત તુકાસીરો, યા ઝોર કુલ કલમે પરહમ સવાખ કિનકો બખશે, અબ્બલ કચ્છસ્તાનમેં જાકર થેહ દુઆ પરહે, “અરસલામો અલ્લય કુમ, યા અહ-લક કુમુરે મીનલ મુમ્લે-મીના, વલ મોએમે-ત્રીન, અનતુમ લના સલ-કુત, ૧ નહનો લકુમ તમ-કિન, ઇનિશા અલ્લાહો બે-કુમ લાહેકુન, ૫ર હમુકા હલ મુસતક-દેમીન” મીનના વલ મુસતા બેરીન નસ-અ-લુલાહ લના, ૫ લ-કો-મુલ આશી-યતા, ૬ યગ ફેશ્લાહો લના ૫-લ-કુમ, ૫ ૫ર હમો તલ્લાહા ૫ ઇયા-કુમ.

જો ખખાદત ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાઝે નરીલ, યા રેજા, હજ, યા ફરીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના, ઝોર ઉસ ધખાદતકો સવાખ મુરદોંકી રહકો બખશે, તો ઉસે મરખાપ પરાંચના હે, પર જો નીચત ઉસ ધખાદતમેં ખુદાકે વાસ્તે નહીં ત્યસા બાજે જાહીલ કરતે હેં, યાને પીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાલકે નીયાઝ કરતે હેં,

અયસી નિયાઝ કામકી નહોં, અયસી ખાતોમે પીર નાખુશ હોતે હેં,
 ઝોર થેહ લોગ યુનાહગાર હોતે હેં, બલકે ખાતે ઉલખાને અયસે
 બકરે ઝોર મુરદોંકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યા હે. ખુદા મુસલ્મ-
 માનોંકા અયસી બલાઓંસે બચાવે, કબરોંકા સીજદા કરના હરામ
 હે. ઝોર ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનની, ઝોર ડોરે ડાલનામી ખુરા
 હે, ઝોર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીબી નીહાયત ખુરા
 હે. યે રસમેં જહીરોંકી હેં. હક તઆલા નખત દે, જુસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીતેસે મંજુર હો. તો યું કહે, યા અલ્લાહ, મેરી
 મુરાદ પુલાને વલીકે તુફલસે બરલા, ઝોર યું ન કહે, કે યા પીર મેરી
 મુરાદ બરલાવ, ઝોર નીયાઝ યું કરે. યા અલ્લાહ. મુઝે બેટા દોમા
 તો, તેરે નામકા ફકીરોંકા ખાના ખીલાવંગા, ઝોર સવામ ઉસકા
 વલીકી રહકા બખથુંગા, યું ન-કહે. કે યા પીર, તુ મુઝકો બેટા
 દેમા, તો તેરી નીયાઝ કરંગા, અયસી ખાતે બહોત ખુરીહેં, ખુદા નેક
 અમલકી તવરીક દે, શખ બરાતકો મુરદોંકી ગોરપર(કબરોં-પર) ચીરામ
 જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેબી હરામ હેં, અવલીયાકી ગોર હો,
 યા શહીદકી, યા કીસી ઝોરકી, ઝોર લાલ તાગે બાસન પર બાંધકે
 મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાત હે, જુસે ફાતેહા દેની મંજુર હો,
 ખાના પાની ખુદાકે બાસ્તે મોહતાબોંકા દેકે, સવામ મુરદોંકા બખથ
 દે ઝીયાદા બખેડા બેવકુફી હે, ઝોર શખ બરાત કો, ધરોંકે અંદર
 બહેતસે ચીરામ જલાના, ઝોર આતશ-ખાત્રી છોડના હરામ હે. કયું
 કે થેહ રાત ખુશુર્મ હે. ઈસ રાતમેં ઇખાલત કરે, બીદઅતોંસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરા રૂકુન ઝકાત.

ખયાન ઝકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઈસલામકા ઝકાત છે. ઓર વોહ ફરઝ છે; ઓર જો કોઈ ફરઝ નબળને વો કાશીર છે, ઓર જીસપર ઝકાત ફરઝ છે, ઓર અદા ન કરે તો ક્યામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ, ખીજી, હોકે ઉસકે ગરમેં તૌક હોગા, ઓર સોના, ચાંદી, દોજખમેં ગરમ કરકે ઉસકે બદન પર દાગ દેગે. ઝકાત ફરઝ છે, મુસલમાન આકીલ બાલીમ પર, જખ માલેક નીસાબકા હો, ઓર નીસાબ કારેબારે ઝુરીસે ખચ રહે, ઓર નીસાબ પર એક બરસ પુરા ઝુજરે. યાને મુલામ પર ઝકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર ઝકાત નહીં, “ઇમામ આઝમ, સાહેબકે મજહબમેં” ઓર ઉલમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલ-મેંબી ઝકાત ફરઝ છે. ઉનકે તરફસે વાલી ઉનકા દેને, ઓર જીસકે પાસ માલે નીસાબસે કમ હો, ઓર વોહ ઉતના યા ઉસસે ઝીબાદા કરઝકાર છે, ઉસપર ઝકાત નહીં રહનેકે ઘરેમેં, લગાઇ કે હથીયાસેમેં, કસબકે અવજા-રોમેં સવારીકે જાનવરોમેં, પડકનેકી કિતાબોમેં, ઓર જોનસી ચીઝેં, ઘરકે કારા બારમેં કામ આતી હેં. જખસા તવા, તમારી, પ્રકાનેકે બરતન, ખન મેંબી ઝકાત નહીં જીસ માલમેં, ઝકાત ફરઝ છે, વોહ માલ ત્રીન દીસમ છે. એક દીસમ—નકલી, યાને સોના, ચાંદી, બાહ ફરસી મા, અકારસી હો, યા એવર, યા ખરે સોને ચાંદી-કે હેં, નીસાબ

ચાંદીકા (૧૦૦)સો દીરમ છે. જનકે ખાવન તોલે છે ઓર મારો ચાંદી
 હોતી છે, જસે હક તઆલા દે, ઓર ખા પીકે ધતની ચાંદી ઉસકે
 પાસ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે, તો ચાલીસવાં હીરસા
 ફરઝ જનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે. ઓર નીસાબ સોનેકી ખીસ
 મીસકાલ છે. જસકા સાત તોલે, છે મારો સોના હોતા છે, જસકે
 પાસ ધતના સોના કારોબારે ઝુરરીસે બચ રહે. ઓર બરસ રોજ
 ઉસપર ગુજર જાયે, તો ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે. જસકે પાસ
 નીસાબસે કમ ચાંદી છે, ઓર નીસાબસે કમ સોના હો, મોલ કરકે
 પુરા કર લે; ઓર ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે. નીચત ઝકાતમેં ઝુરર
 છે, બગેર નીચતકે અદા નહીં હોતી, જસપર ફર્ઝ હો, વોહ ચાલીસવાં
 હીરસા જુદા કરે. ઉસે ઝકાત જનકર જુદા કર રખ્યે. ઓર
 ફકીરોંકા દે ઓર જો જુદા ન-કરે, તો જબ કીસી ફકીરકો કુછ દે,
 ઉસ વકત જમેં સમજ લે. કે ઝકાત ફરઝ અદા કરતા હું, અગર
 નીચત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ બાંટ દીયા, તો ઝકાત સરસે
 ઉતર ગઇ, ઓર જો કુછ માલ રખ્યા, કુછ ફકીરોંકા દીયા ઓર
 નીચત નકી, તો બાઝે ઉલમાને કહા છે, કે સારે માલકી ઝકાત ઉસપર
 લાઝીમ છે, ઓર બાઝેને કહા, જતના માલ બાંટા હો, ઉસકી ઝકાત
 સરસે ઉતર ગઇ, જતના રહા ઉસકી ઝકાત દે.

દુસરી કીસમ ઝકાતકી ચે છે. કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા
 કપડા ચા ચલ્લા. ચા કુછ ઓર, જબ અયસે માલ પર બરસ ગુજરે
 ઉસકી કીમત કરે. અમર ખાવન તોલે, છે મારો ચાંદી, ચા ઉસસે
 ઝીયાદા કીમત ઉસકી રહેરે, તો ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે.

ત્રીસરી કીસમ, માલ ઝકાતકી જનવર છે, યાને ઉંટ, ગાયે,
 ગઝરીયાં નર માદા, અગર સારે બરસ, ચા આપે બરસસે ઝીયાદા

જાંગલમેં ચુગા કરે, તો ઝકાત બનમેં વાળેજી હે. ઉંટકી ઝકાત
 કે મસાયેલ બચાન નહીં. કીયે ગયે. (૩૦) તીસ ગાયે, બેલોસે કમમેં
 ઝકાત નહીં. જખ તીસ પુરે હોં. ઓર બરસ ઉસપર ગુજરે, તો એક
 તખીયા ચાને પડયા યા પડવા, બરસ દીનસે જીયાદા, ઓર દો બરસસે
 કમકી દેવે, જખ ચાલીસ હોં, એક મસના ઓર એક તખીયા,
 ત્રીન બરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે, જખ સાંઠ હોં, તો દો
 તખીએ દે. જખ સત્તર હોં. એક મસના ઓર એક તખીયા, જખ
 અસ્તી હોં, દો મસને, જખ નવે હોં. તો ત્રીન તખીએ, ઓર જખ
 સો હોં, તો દો તખીએ ઓર એક મસના દે, ઇસી તઓરસે હરેક
 તીસમેં, તખીયા. ઓર ચાલીસમેં મસના દીયા કરે. ગાયે બેંસકી
 ઝકાત એક તઓર હે, ચાલીસ બકરેસે કમમેં ઝકાત નહીં, જખ
 ચાલીસ પુરે હોં, ઓર બરસ ઉનપર ગુજરે, તો એક બકરી ઝકાત
 એક સો ખીસ તક, જખ એક સો ઇકીસ બકરે હોં, તો દો બકરે
 ઝકાત દે, દો-સો તલક; જખ દો-સોસે જીયાદા હો, તો ત્રીન બકરે
 દે. એક કમ ચારસો તલક. જખ ચારસો પુરે હોં. તો ચાર બકરે દે,
 શીર હર સેંકડેમેં એક બકરી દીયા કરે, બેંસ ઓર બકરીકી ઝકાત એક
 તઓર હે. ચાહે બકરી દે, ચાહે બકરા દે. છોટે બડે સખ જાનવર
 બીનકે ઝકાત દે, મુસલમાનોકા દે, કાશીશંકા ન-દે. ફકીરોકા દે,
 દવલત-મંદોંકે ન-દે, દવલત-મંદ વોહ હે, કે જો માલીક નીસાબકા
 હો. ઓર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો, તો ઝકાત ઉસે
 દેની જાયેઝ હે. ઝકાત અપને માં-બાપકા ઓર દાદા, દાદી, ઓર
 નાની નાના. ઓર અવલાદકા ન-દે, ઓર અવરત અપને શાહરકા,
 ઓર શાહર અપની અવરતકા. ઓર અપને ગુલામ, યા લોંડીઓંકા,
 ઓર ઉન લોગોંકા ન-દીયા જાયે, જનપર ખુદ ઝકાત વાળેજી હે.

ઔર ઝકાતકા પમસા સૈયદોંકા ન-દે. સીવાયે ઝકાતકે ઔર કુછ અદબસે ગુજરાને, અગર ચયે બાધ કરાખત-વાસે મોહતાજ હોં, તો ઝકાત ઉનકો દેની ખુબ હે.

ખયાન સદકયે ફીતરકા.

જો સખ્સ માલીક નીસાખકા હો, ઇંદકે દીન સદકા ફીતરકા દેના ઉસપર વાજેય હે, જીતને આદમી ધરકે હોં, હરએકકી તરફસે દોસેર ગંદુમ (ધીહુ)યા ચાર સેવ જવ, ફકીરોંકા દેકે ઇંદકી નમાઝકોળયે, પર અપની જોરકે તરફસે ઔર બેટા બેટી બાલીગોંડી તરફસે દેના ઝુરર નહીં, વોહ અપને પાસસે આપ દેવે, અગર માલીક નીસાખ કે હોં, પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે, જીસને સદકા ફીતરકા ઇંદકે દીન નદીયા હો, તો જખ આહે દે, જો કોઈ ફીસીકે ધર ઉતરે, તો તીન દીન તકે ઝીયાદત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે, સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હરામ હે.

ખયાન કુરખાનીકા.

જો સખ્સ માલીકે નીસાખ હો. તો ઇંદુદ-દોહાકે દીન કુરખાની ઉસપર વાજેય હે. બકરી બરસ દીનકી ચા ઝીયાદા ફી, આયે દો બરસ મા ઝીયાદા ફી, ચા ઉંટ પાંચ બરસ ચા ઝીયાદાકા જીખાહ કરે. ઔર જો સાત આદમી એકે આયે, ચા ઉંટ શરીકે હોકે કુરખાની કરે. જાયે હે. અગર સખ્સી મારજ કુરખાની હો, જનવર ફરખા બે-અગેય

જુગ્યાહ કરે, કુરખાની ઇદકી નમાઝસે પેહલે કરના જાયેઝં નહીં. ઇદકી નમાઝસે પીછે જુગ્યાહ કરે, (કુરખાની) ત્રીન દીન તક જુગ્યાહ સહીહ હે, દસવીં, ઘારવીં, બારવીં, અગર ત્રીન દીનકે અંદર કુરખાની નકી, તો જીતી કુરખાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોકાં દે, સદકા શીતરકા ઓર ઇદુદ-દોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાજેબ હે, નીસાબસે બરહનેવાલે હો યા ન હો, જયસા કપડા પેહનનેસે યા ધર રેહનેસે ઝીઆદા હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ હો, ઓર નીયત તીગરતકી ન હો, પર ઝકાત ફર્જ હોગી, જબ નીયત તીગરતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસબી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રકુન રોઝે રમઝાનકે.

ચવથા રકુન ઇસલામકા રોઝે રમઝાનકે હે. જે કોઈ ફર્જ ન જાને, કારીર હે, ઓર જીસપર ફરજ હો; ઓર ન રખે. તો બડા ગુનાહગાર હે, નીયત રોઝેકી ફરજ હે, બગેર નીયતકે રોઝા સહીહ નહીં, નીયત રોઝેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નીયતકા સારી રાત હે. સુખ્હોની નમાઝસે પેહલે સબ ઉલખાકે મજહબમેં હે લેકીન ઈમામે આઝમકે નઝદીક જીસને નીયત રોઝેકી રાતમેં ન-કી હો, તો દીનમેં દો પહેરસે પેહલે કરલે. અગર કુછ ખાયા પીયા નહો, ઓર દો પહેર સે પીછે નીયત કરના કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને આંદ રમઝાનકા અપતી આખીસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત

पर ऐतैपार न कीया, और शहर वालोंको राजेका हुकम न-कीया, तो
 इस आंदे देभने-वाले पर राजा रणना वालेय हुवा, और जे छेका
 आंदे अपनी आंघोसे देभा, और काजीने उसके कहेनेसे छे न-की,
 तो उस शम्सको राजा छेतार करना नयेज नहीं, जलके सय
 मुसलमानोंके साथ छे करे. और जे दोनों सुरतमें उसने राजा न
 रण्भा, या अकेमें न रण्भा, तो कजा उस राजेकी उसपर वालेय
 छे, पर कदारा वालेय नहीं, और उसने रमजानके राजेमें कस्दन,
 करके आया, या पीया, गीज या दवा, या जमाय कीया कस्दन, तो
 उसका राजा दुटा, और उसपर कजा उस राजेकी वालेय छे,
 और कदारा याने गुनाह-गारी जी वालेय छे, अके जरदा आजाह
 करे, और जे जरदा मोयस्सर न-होवे. तो हो महीनेके पीला
 कसल याने अके लप्त राजे रण्भे; अगर कोछ राजा हो महीनेके
 अंदर उजरसे या गयेर उजरसे दुट गया, तो इरके नये सीरसे हो
 महीनेके राजे रण्भे, पर जे अवरतने छेज, और नीशसके उजर
 से हो महीनेके अंदर कोछ राजा आया, तो मुजयेका नहीं. और जे
 राजा रण्भेकी ताकत नहो, (६०) साठ इकीरांको आना देवे, अके अके
 हो छतना दे, के छतना सहकये शीतरमें देता छे. और जे रमजान
 के सीवा और कोछ राजा रण्भे और तोउदे, तो कदरत नहीं होती.
 जलके कजा वालेय छे, और रमजानका राजा अतासे तोडा, जयसे
 कुली करते हुये जे-कस्द हल्कमें पानी उतर गया, या कीसीने जसे
 पठाउके जेरसे हल्कमें पानी, या और कुछ जल दीया, या दानमें
 या नाकमें दार जल दी, या जे मीज दवा, या गीज नहीं, जयसे
 कंकर मीटरी, लकड़ी आया, कस्द करके, या मोह जरके कम की. या रान
 प्यास इरके आना सहरीक आना, पीछे मायलुम हुवा के, रान नहीं.

બલકે સુખે સાદીક હો-ગઇ થી, યા ઉસને ખ્યાલ કીયા, કે દીન
આખીર હો-ગયા. ઓર રોઝેકા વકત હો-ગયા, યેહ બાત ખ્યાલ
કરકે રોઝા ખોલા. પીછે દીન નીકલ-આયા. યા સોતે આત્મીકે હલકમેં
પાની જા-પડા, ઈન સમ સુરતોમેં રોઝા ઢુટા, ઓર કઝા ઉસકી
વાજેખ હુઈ, પર કહારા વાજેખ નહીં, ઓર જો રોઝેકા ભુલ
ગયા. ઓર ભુલકર ખાયા, યા પાની પીયા, યા જીભાચ કીયા, યા
ગુસલકી હાજત હુઈ, યા બદન પર તેલ મલા, યા આંખોમેં સુરમા
ડાલા, તોભી રોઝા નહીં ઢુટા, રોઝેમેં ગીમત કરના, યાને ગીલા
કીસીકા કરના. ઓર કીસીકા ગાલી દેના, ઓર ખુરા કેહના નીહા-
યત બદ હે, સવાખ રોઝેકા જાતા રહેતા હે, બલકે રોઝદાર કો
લાયેક હે કે, રોઝેકો પાક સાફ રખે, ઓર હલાલ ચીઝોસે ઇફ
તાર કરે. ઓર ઇબાદતમેં મશગુલ રહે. ઝુટ. દગાખાજી મવકુફ કરે,
ઇસ મહીને મુખારકકો ગનીમત સમજે. એક ઇબાદત ઇસ મહીનેકી
સત્તર મહીનેકે બરાબર હે, ફકીર ગરીબકી ખીદમત ગનીમત જાને.
ઓર સદકા શીતરકા ઇફકે દીન નીહાયત ખુશીસે અદા કરે. તો
રોઝે ઉસકે મકબુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાશીરકો રોઝે રમઝાનકે
ખાના જાયેઝ હે. ઓર જો રોઝા રખે તોભી જાયેઝ હે, પર જો
રોઝા રખેસે મરનેકા અંદેશા હો, તો રોઝા રખના ગુનાહ હે, જીસ
મરીઝ મુસાશીરને રોઝે રમઝાનકે ખાયે થે. ઓર વોહ ઉસી મઝમેં
મર ગયા. તો ગુનાહગાર નહીં, ઓર ખીમાર ચંગા હોકે મરા, યા
મુસાશીર મુકીમ હોકે જીતા રહા, ઉતને દીનોકી કઝા વાજેખ હુઈ.
જયસે ઇસ રોઝે ખીમારી યા સફરમેં ખાયે, શીર અજીઝા હોકે યા
મુકીમ હોકે પાંચ દીન જીયા, અથ ઉસપર પાંચ રોઝોકી કઝા વા-
જેખ હે, અગર કઝા નકી, તો વારીસ પર વાજેખ હે, કે હર રોઝેકે

બહાર દો સેર ગંદુમ, (ધીંહુ) યા ચાર સેર જવ ફફારીકો દે, પર દેના વારીસ પર જળ લાગીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો. ઓર બગેર કહે વાળેય નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોના સહીહ હે. કઝા રમઝાનકી ચાહે એક લખ્ત રખે, ચાહે ફરકસે રખે, લેકીન કફા રત એક લખ્ત વાળેય હે, જે સખ્સ નીહાયત ખુડહા હો, ઓર તાકત રોઝોંકી ન રહે, તો રોઝા ન રખે. ઓર ઈવજ હર રોઝેકે બરાબર સદ-કયે શીતરકે ફફારીકો દે. શીર અગર તાકત આ જાયે. તો ઉન રોઝોંકો કઝા કરે, જે અવરત હમલસે હો. યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોઝા રખનેસે ઉસકે બચ્ચેકો ધજા હો, તો રોઝા ખાવે. ઓર કઝા રોઝેકી ઉસપર વાળેય હે, અવરત હયજો નફાસવાલી રોઝા ખાવે, જળ પાક હો, ઉસકી કઝા કરે, જે કોઈ ઇદુદ દોહાકે અરફેકે દીન રોઝા રખે. તો એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલે-કે ગુનાહાં બખશે જાવે. ઓર જે રોઝા આશુ રેકા રખે, તો એક બરસકે ગુનાહાં બખશે જાવે, જયસે નમાઝ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેઝ નહીં. રોઝાબી કીસી ઓરકા રખના જાયેઝ નહીં. બરસમે પાંચ રોઝે રખના હરામ હે. ઇદુલ શીતર. ઓર ઇદુદ દોહા; ઓર જીલ હજકી ચારવી, બારવી ઓર તેરવી, તારીખકો રોઝા નહીં રખે.

✽ ઇસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.

પાંચવાં રકુન ઇસલામકા હજ હે. જીસે ખુદાયે તઆલા ખરચે

* હજકે બયાનમે એક રીસાલા “ તોહ-ફતુલ બરકાત શી સફરેલ હજ્જે વઝ-ઝીયારત,” શીદવીને છપવામા હે, જીસકો ખાહીશ હો, મંગાકે દેખે કીમત ચાર આને હે.

શહ ઓર સવારી છે, ઓર શહમેં અમન હો, હજ ઉસપર ફર્જ છે, જો કોઇ હજકો ફર્જ ન-જાને, વોહ કારીર છે, ઓર જીસપર ફર્જ હો, ઓર અદા ન કરે, વોહ ફાસીક, ચાને બડા ગુનાહગાર છે. હજ સારી ઉમરમેં એકબાર ફર્જ છે, જબ ખુદા અસખાખ મોય-જસર કરે, ઉસબક્ત મસાયેલ માઅલુમ કર લે, ઇસ વસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીસે શરીફમેં આયા છે, કે અકીકેકા પેહ હક છે, કે જબ લડકા પયદા હોવે, તખ દો બકરે જીખાહ કરે, ઓર લડકી પયદા હોવે, તો એક બકરા જીખાહ કરે, ઓર હઝરત સલ લલાહો અલય-હે વસલ્લમ ને, અપના અકીકા ચાલીસવેં ખરસ, બદ તુખુ બ્વતકે કીયા છે, ઓર જો શરાયેત ઓર અહકામ કુરખાનીકે હેં, વોહ શરાયેત ઓર અહકામ અકીકે-ફેલી હેં, ઓર પયદા હોને કે બાદ લડકે-કે સીધે કાનમેં અજાન રહે. ઓર બારેં કાનમેં અકામત રહે. ઓર થોડીસી ખજુર, યા ઓર મીઠી ચીઝ ચાખકે લડકે કે તાજુપર લગાવે. ઓર મુસ્તહબ છે, કે જબ બચ્ચા ખોલને લગે તખ ઉસકો કલમયે તૈય્ય તાલીમ કરે કે, પેહલે ઉસકી બાત કલમયે શરીફ હોને, જીખાહ કરનેવાલા વક્ત જીખહાકે પેહ પરહે—“અલ્લા હુમ્મા હાજે-હીલ અહી-કતો લે ઈબ્ની ફુલાને; દમોહા બે દમીહી વ લહ-મોહા બે લહ-મીહી, વ અઝ-મોહા બે અઝ-મીહી, વ જીહ-દોહા બે જીહદીહી, વ શાઅરોહા બે શાઅરીહી, મુખખોહા બે મુખખેહી,

અહીં હુમ-મળ અલહા શીદા-અન, લે ઇબ્ની મીનન નાર, ખીસ
મીલાહે અલ્લાહો અકબર." ઝોર પુલાનેકો જગે પર લડકેકા નામ
લેવે, ઝોર મળખુહકે હાડકો ન તોડ, ઝોર સંધ સંધ જુદા કરે,
યા પકાકે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઝોર એક રાત દાધકો દેવે, ઝોર
ગોસ્ત તસદુક કરે. ઝોર માં-બાપ ઉસકો ખાવે, અગર ન ખાવે
તો મુઝાચેકા નહીં, અહીકા સાતવે રોજ કરે, અગર સાતવે રોજ
ન કીયા, તો ચૌધવે રોજ, યા એકઠીસવે રોજ કરે, હસતરેહ હફતે
મેંકા ખાલ કર લેવે, ઝોર લડકેકા સર મુડાવે, ઝોર ખાલ
ચાંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઝોર ખાલકો કીસી મહાનમે
દહન કરે

બયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઝોર ફાતેહા, ઝોર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોઝેકી નિયત.

નવય-તો અન અસુમો ગદન, મીન અદાએ શહરે રમઝાન,
ફરદુહાહે તઆલા.

રોઝા ખોલનેકી નિયત.

અહીં હુમ્મા લકા સુમતો, વ-એકા આ-મનતો, વ અલય-કા
તવક-કલતો, વ અલા રીજકેકા અફ-તરતો, નવય-તો સવ-મદ્દ મદે
મીન શહરે રમઝાન.

ઔરતસે સોહબત કરતે વક્ત યે પરહે.

નવય-તો અન અજ-મઆ, માઆલ મરા-તીલ મનકુ-હતે,
લે-ત-લ-ખીલ મવલુદે, ઇલા જે-હ-તીલ ઇઆ-દતે, બે અમરીલા
હીલ અઝીમ, ખીસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યે દુઆ પરહે.

રખ્યતા અતમીમ લના, તુ-રના વગ-ફેર લના, ઇન-નકા અલા
કુલ્લે શેઇન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યે પરહે.

ફ-તખા-ર કલ્લાહો, અહ-સતુલ ખાલે-કીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા હાજલ મૈય-તલ હાદેરા, વાજે-ખલ
ગુસલે, ઇમતે સાલલ લે અમરીલાહે તઆલા, લે ઇસ તેખા-હતીસ
સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

કુરખાની-કી નિયત.

નવય-તો અન ઉઠહી-યતા લીલાહે તઆલા, અલા કુરમા
હાગ્મ મીનકા, વ ઇ-લયકા. ફ-ત-ક-ખલ મીનની, ખીસમીલાહે
અલાહો અકબર.

અગર કોઈ દુસરા શબ્દ જુખાહ કરે. તો ખાદ લક્ષ, “ક-ક-અલ મિત્રી” કે મિત્ર મોઅક-કલી, (કુલાન ખીન કુલાન) ખિસમિલાહે અલા-હો અકબર.” કહે. કુલાનેકી જગે ઉસકા નામ લેવે.

જનવરકે જુખાહ કરનેકી નિયત.

નવય-તો અન અન અજ-અહા, હાજલ—હતતા યખ-રોજો મીનહો દમુમ, મસકુ-હુન, હલા-લન તૈયે-ખેન, ખિસ-મીલાહે અલાહો અકબર.

ફાતેહા હઝરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા જનામે હદ-રતે સૈયદના, વ સ-ન-દેના. વ નખી-એના, લ હખીએના, વ શરીએના મોહમ મદીર રસુલીલાહ, સલ લલાહો અલય-હે, વ અલા આલીહી, વ અસહા-ખીહી વ સલમ વ અરવાહે અવલાહે રસુલીલાહે, વ અઝવાજે રસુલીલાહે વ અસ હામે રસુલીલાહે, વ અન-સારે રસુલીલાહે, વ અસ-હારે રસુલીલાહે વ મન આ-મના ખીહી, વ અહીખ્યા-ઈહી, વ ખુલફા-ઈહી, સલ

જનવર જુખાહ કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ લીખકર જગા છોડી હે, વહાં અગર આવે, હોતો, ‘ખ-ક-રે,’ ઓર અગર ઉંટ હોતો, જ-મ-લે, ઓર ભેંસ હોતો, ‘ખમુસા’ અગર બકરી હો, તો ‘ગ-ન-મા,’ ઓર મુરગી હોતો. દુખખ, ઓર હીરન હો તો, ક-ખ-ય-તા, ઓર પરીલા હોવે, તો ‘તયરા’ પરહે, ઓર વહાંસે ખાકીકી નિયત લખામ પરહે. ઓર જુખાહ કરે.

લક્ષ્મી-અલય-હે વ સક્ષમ, વલ મોહા-જેરીના, વ ખમ-સતીત તૈયે
ખીના વત તાહેરીન, વલ ખુલકા-ધરે રાશેદી-નલ મહદી-ખન, વ ધલા
અરવા-હીત તામેઈના, વ ત-ખ-ધત તામેઈન, વલ ઉલમા-ઈલ મુજ
તહે-દીખ, વસ સુલ-હાએ, વશ શોહદાએ વઝ ઝોહદા-એ, વલ
કુકરાએ, વલ ગુરખાએ, મીનલ અરખે વલ અજમ, મીન ઉમ્મતે
મોહમ મદીન, સલ લક્ષ્મી-અલય-હે, વ સક્ષમ. ફાતેહા.

ફાતેહા હઝરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ધલા રહે હદ-સ્તે ગવસીસ સમદાની, કુતખે રખ્યાની
મહયુખે સુખહાની, સુલતા-નીલ અરેશીન, સૈયદેના વ ખવલાના, અશ
શયખ મોહ-હદદીન, સૈયદ અખદુલ કાદેર જલાની, કદ-દ સલાહો
સીર રહુલ અઝીઝ, શયઉન લીલાહ, અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ધલા અરવાહે કીદ-વતીલ વાસે-લીન, વ જુખ-લીલ
આરે શીન, જખીએ અવલીયા અલાહ, રહમા હુમુલાહો તખ્યાલા,
શયઉન લીલાહ, ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા, ધલા અરવાહે વાલેલીના, વ વાલેલી-કુખ, વમે કસ

તાજીના વણે ઉસતાજી-કુમ, વણે આખાએના વણે આખાએ-કુમ, વણે અજઘાદેના વણે, અજઘાદે-કુમ, વણે ઉમ મહાતેના, વણે ઉમ મહાતેકુમ વણે અમવાતે-ના વ અમવાતે-કુમ. વ અમવાતે જમીઝિ મુસ્તેમીના વણ મુસ્તેમાત, વણ મોઅમેનીના વણ મોઅમેનાત, અલ અહયાયે મીન-હુમ વણ અમવાત. શીઝ ખરે વણ ખર, જમીએ ઉમ્મતે મોહમદીન સલ લલાહો અલય-હે વ સલમ, કુલ્લે કાફ-ફતે અલ-લીલ ઇસલામ. મીમ મશારેફીઝ અરદે વ મશારે-મેહા, ગ-ફ-રલા હો લહો-મુલ જનનાહ. અલ ફાતેહા.

(ઉપર જો ફાતેહા લીખ્યે હે, ઉપરેસે કોતામી ફાતેહા પરહે, બાદ સુરયે અલ-ઈન્દ, એકમાર. એર કુલહો વજાલ તીનમાર, પરકકે ચેલ દુઆ પરહે) અથા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ-મદીવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીવ, વ-મારેક વસલીમ, સુપહાના રખમેકા રખમીઝ ઇન્-ઝતે અમ્મા યસેફન, વ સલામુન અલલ મુરસલીન વણ હમ્દો લીલાહે રખમીઝ આ-લ-મીન, જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ,

ચેહ દુઆ હર ફરઝ નમાઝકે બાદ પરહે.

અથા હુમ્મા અન-તસ સલામ, વ મીન-કસ સલામ, વ ઇ લયકા યરને-ઉસ સલામ. હેયેના રખના બિસ્સલામ, વ અહ ખેલના ફારસ સલામ તબા-રકતા રખના વ તબા-લપતા, મા જલ જલાલે વણ ઇન્-શામ. જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ,

અલ્લા હુમા રખના આતેના શીદ દુઆ હસ-નતંવ,
 વ શીલ આપે-રતે, હસ-નતંવ, વકેના અળ-ખન નાર. વકેના અળ
 ખલ કપરે, વકેના અળ-ખલ હશરે. વકેના અળ-ખલ ફકરે વકેના.
 અળ-ખલ દયેન, બેહુર મતે જદ-દીલ હ-સ-ને, વલ હુસેન, વકેના.
 અળ-ખલ આપે-રતે, વહ-શારના માઅલ અગરાર, બે રહ-મતેકા
 યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમા ઇતિ નસ-અલોકા હુઆ-દતન. શીલ ઇલિમે,
 વ ખર કતન હીર રીઝકે, વ તવ-અતન કપલલ મૈત, વ સહા
 દતન ઇનિ-દલ મૈત, વ મગફે-રતન ખાદલ મૈત, વ નમ-તન શીલ
 કપરે, વ ખલા-સન ઇન-દલ હીસાબ, વ મગફે-રતમ મિનન નાર. આ
 અઝીઝો મા ગફકાર, ઇલા-હન સર મહન હી ચવ-મીલ ક્રિયામા. બે
 રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહું મેં કામે નાર;
 હું યુનાહોસે નીહામત સર્મ-સાર.

કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;	
ગર્કં ઇસીયાંમેં રહા સખ્હો મસા.	૨
તેરે દર પર સીજદેમેં રખ્યા હે સર;	
છોડ ઇસ દરકો ભજા જાઈ કીધર.	૩
કયું ન બખશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર;	
મેં ગુનાહગાર ઝોર તુ આમુર્જગાર	૪
તુને અપને ફઝલસે અય કીરદેગાર	
મુજકો દુન્યામેં કીયા હે બા-વીકાર.	૫
ઇસલીયે થેહ હે દુઆ શામે પગાહ;	
રખ હમેશા ફઝલકી મુજપર નીગાહ.	૬
જખકે રોજે વાપસોંકા હો ઝુહર;	
સાથ ઇર્મા-કે મેં જાઈ અય ગપુર.	૭
હથમેં જખ ખદક હો અંદોહગીં;	
મુજકો બખશાવેં શરીફલ મુજ-નખીં.	૮

દુઆ.

મેમીનો અજમે ઇલતીજકે સાથ;	
અખ દુઆકે લીમે ઉકાઓ હાય,	૧
અય ખુદા સદકા કીખીયાઇકા,	
સદકા ઉસ તુરે મુસતફાઇકા.	૨
સીધે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;	
પેચો ખમસે બચાઇયો હમકો.	૩

મરતે દમ ગયેયસે મદદ કીજો;	
સાથ ઇમાનકે હઠા લીજો.	૪
જ્ય દમે વાપસી હો યા અઘાહ;	
લખયે હો લા ઇલાહા ઇલ લલાહ.	૫
કીના ઘો મોમીનોઃ સીનેસે;	
સીના હો-જયે પાક કીનેસે,	૬
સખડો એક રાહે હક દીખા યા રખ;	
દુર હોં ચે ઇખતીલાફે બેજ સખ.	૭
દીન હો દીને અહમદી કુલકા;	
હો તરીકા મોહમદી કુલકા,	૮
અય ખુદા તુ સમીયો મુજબ;	
બે-મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીબ.	૯
ન રહે કોઈ ખરતા દીલ ગમગીન;	
સખકી પુરી હો મુરાદ આમીન.	૧૦

દુઆ.

અ-હ-હા સામેઉલ મુના-જાતી,	
સ-ર-હ કાશીઉલ મોહીમ-માતી.	૧
જેરો બાલા નમી તવાનમ યુક્ત;	
ખલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી.	૨
હાજતે ખીશ અજ તુ મી ખાહમ;	
હાં-ફે કાઝીએ જુમલે હાજતી.	૩

હેય પોશ્ચીદા અજ તો પીનદા નીસ્ત;

આશ્વે-મુસ સીરરે વલ ખુશીયાતી.

૪

શુકરે દગ્ધે તો કય તવાતમ અદન;

હાફેઆ શી જમીએ હાલાતી.

૫

દુઆ.

મલાહી તલખ હમ કરે' સખ ગરીબ;

કે રોઝોંકી બરકતસે જનન નસીબ-

૧

તુ દીખલાદે જનનમે' દીદારકો;

હોવે તાઝગી સખ દીલો જનકો.

૨

ઝ બરકત તરાવીહ બખશ સખ ગુનાહ;

રખ ઉમ્મત મોહમદકો તેરી પનાહ.

૩

કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;

કે રોઝોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ.

૪

દે તવશીક તુ હર મુસલમાનકો;

કે ઇઝ-ઝત દેવે માહે રમઝાનકો.

૫

દેખો કયા હવ બેહતર મહીના તમામ;

હીયા શુરમે' નાઝીલ ખુદાને કલામ.

૬

(વિપર જો નઝમમે' દુઆએ' લીખખી હુઈ હેં; વોહ નમાઝકે

બાદ જો યાદ હો, વોહ પરહે. ઝોર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.) વ સલ

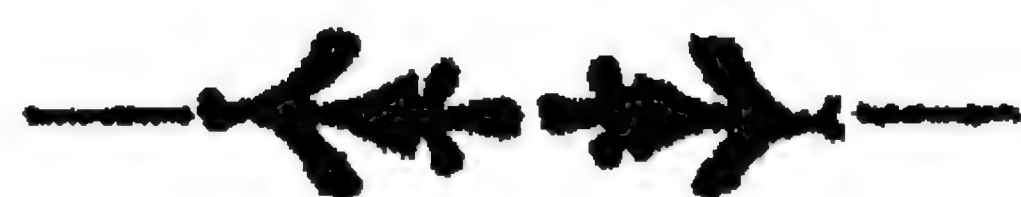
લખાહો તમાલા અન્ના ખપરે ખલફોહી, વ તુરે અરઝોહી મોહક

મટીય, વ આલીલી વ અસહા-ખીલી અજ-મખન, બે-રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહે-મીન.

રૂઝાયેલે સુ-ર-યે યાસીન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીઝકે લીયે દીસ હે. ઓર કુર-
આનકા દીલ યાસીન હે. જો કોઈ ઇસકો પરહતા હે. દસ બાર કુર-
આન પરહનેકા સવાબ પાતા હે, નીઝ આયા હે, કે જો શુર દીનમેં
યાસીન પરહતા હે, ઉસકી તમામ હાજતેં પુરી કી-જતી હે, ઓર
જો શખ્સ રૂઝાયે ઇલાહીકી તલબમેં યાસીન પરહતા હે, ઉસકે
અગલે પીછલે ગુનાહ બખશે જતે હે.

સુ-ર-યે યાસીન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહિમ.

યાસીન. વલ કુરઆ-નીલ હકીમ, ઇન-નકા, લ-મિનલ મુર સલીન
અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ, તનઝી-લલ અઝીઝીર રહીમ, લે તુન-જેરા
કવમમ મા હન-જેરા આબા ઓહુમ ફહુમ ગાફે-લુન, લકદ હકકલ
કવલો અલા અક-સરે હીમ ફહુમ લા યુ-મેનુન, ઇન્ના જઅલ-ના
શી આના-કેહીમ અગલા-લન ફહીયા ઇલલ અજ-કાને ફહુમ
મુક મહુન. વ જઅલ-ના મિન બયને અયદી-દીમ, સદ-દંવ
વમિન ખલ-શીહીમ, સદ-દન ફ-અબ-શયના હુમ ફહુમ લા યુબ

સેરન, વ સવા-કેન અલય-હીમ અ અન-અર તહુમ અમ હમ
 તુન-જેર હુમ લા યુ-મેતુન, ઇન-નમા તુન-જેરો મનીત ત-મ-અજ
 છકરા વ ખશી-પય રહમાના બિલ ગયબે ફ-અરશૌરહો બે મગફ-રતીવ,
 વ અજ-રીન કરીમ, ઇના નહનો નોહ-ઇલ મવતા, વ નક-તોઓ મ
 કદ-દમુ વ આસા-રહુમ, વ કુલા શય-ઇન અહ-સયના-હો શી ઇમામીમ
 મુખીન, વદ-રેખ લહુમ મ-સ-લન અસહા-બલ કર યતે, ઇજ
 જાઆ હલ મુર સહુન. ઇજ અર સલના ઇલય-હેમુસ નયને ફકજ
 બપુ હોમા ફ-અઝ-ઝઝના બે સાલે-સીન ફ-કાલુ ઇના ઇલય-કુમ
 મુર સહુન. કાલુ મા અન-તુમ ઇલા મશ-રમ મિસલોના વમા અન
 ઝઝર રહમાનો મીન શય-ઇન ઇન અન-તુમ ઇલા તક-જેયુન, કાલુ
 રખોના યાઅ-લમો ઇના ઇલય-કુમ લ-મુર સહુન, વમા અ-ઝયના
 ઇલ-લલ બલા-ગુલ મુખીન. કાલુ ઇના તતઇ-યરના બેકુમ લઇલ
 હમ તન-નહુ લ-નરજો મન-નકુમ વ-લ યમસ સન-નકુમ મિના
 અજાનુન અહીમ. કાલુ તાએરો-કુમ માઆ-કુમ અઇન જોક-કેર તુમ
 બલ અન-તુમ કવમુમ મુશરે કુન, વ જાઆ મિન અક-સલ મદી
 નતે રજો-કુંય યસઆ કાલા યા કવ-મીત તબેકલ મુર સલીન, અત
 તબેક મલ-લા યસ અલો-કુમ અજ-રંવ વહુમ મોહ-તહુન, વમા
 હીઆ લા આ-પુદલ લજ ફ-ત-રની વ ઇલય-હે તુર બહીન.
 અ-અત તબેજો મીન ફ-નીહી આલે-હતન ઇ-યોરીદ નીર
 રહ-માનો બે ફરરીલ લા તુગને અનની શફ-અનો-હુમ, શય
 અંવ વલા યુન-કેજુન, ઇની ઇબલ લરી દલાલીમ મુખીન.
 ઇની આ-મનતો બે રખે-કુમ ફસ-મહીન, કીલદ ખોલીશ
 જમતા, કાલા યા લયતા કવમી યાઅ-લ-મુન. બેમા ગ-ફ-રલી
 રખમી વ જાઅલ-ની મીનલ મુક-ર મીન. વમા અન-ઝઝના અના

કવ-મીઠી મીન આથ-દીઠી મિન જુન-દીમ મિનસ સમાયે વમા
કુના મુન-ઝેલીન, ઇન કાનત ઇલા સય-હતંવ, વાહે-દતન ફ
ઇજ-હુમ ખામે-હુન, યા હસ-રતન અલત ઇલાદે, મા યાતી-દીમ
મીર રસુ-લીન ઇલા કાનુ ખીદી યસ-તહ ઝેકન. અલમ યરવ
ઠમ અહ-લકના કપ-લહુમ મિનલ કુરને અન-નહુમ ઇલય-દીમ
લા યરજે-કેન, વઇન કુલ-લુલ લમમા જમી-કલ લ-દયના મોહ
દરન, વ આ-ય-તુલ લહો-મુલ અરદુલ મય-તનો, અહ-યયના-હા વ
અખ-રજના મીનહા હુમન ફ-મીનહો યા-કોલુન, વ જનઅલ-ના
શીદા જમાતીમ મિન નખી-લીવ, વ આના-ખીવ, વ ફજ-જરના
શીદા મિનલ ઓયુન, લે-યાકોલુ મીન સ-મ-રીદી, વમા અમે-લતહો
અયદી-દીમ, અ-ફ-લા યશુ-કેરન. સુખહા-નલ લજ ખ-લ-કલ અઝ
વાજ કુલ-લહા મીમમા તુન-મેતુલ અરદો વમિન અન-ફેસે-દીમ વ
મિમમા લા યાથ-લમુન. વ આ-ય-તુલ લ-હોમલ લયલો નસ-લખો
મીન-હુન નહારા ફ-ઇજ-હુમ મુઝલે-મુન, વશ-શમસો તજરી લે
મુસ-તકર રીલ લહા, જલેકા તકદી-ફલ અઝીઝીલ અલીમ, વલ
ક-મ-રા કદ-દરના-હો મના-ઝેલા હતતા આદા કલ ઉરજી નીલ કદીમ.
લશ જમસો યન-અગી લહા અન તુદરે કલ ક-મ-રા વલલ
લયલો સામેકુન નહાર વ કુલ્લુન શી ફ-લ-કી યસ-અહુન. વ આ
ય-તુલ લહુમ અખા હમલ-ના જુરરી-ય-ત હુમ શીલ કુલ-કીલ
મશ-હુન, વ ખ-લ-ક-ના લહુમ મિમ-મિસ-લીદી મા યર કપુન, વઇન
નશા તુમરેક-હુમ ફ-લા સરીખા લહુમ વ-લા-હુમ યુન-કેજુન.
ઇલા રહ-મતમ મીના વ મતા-અન ઇલા-હીન, વ ઇજ કીલા
લહો-મુત-તકુ મા ખયના અમદી-કુમ વમા ખલ-ફકુમ લાઅલ લકુમ
તુર હમુન. વ-મા તાતી-દીમ મીન આ-ય-તીમ મિન આમાતે

રખમે-હીમ ઇલા કાનુ અનહા મોઅરે દીન. વ ઇમ કીલા લહુમ
 અન-ફેકુ મિમ્મા ર-જ-કા કુમુલાહો. કાલલ લજના ક-ફ-ર લિલ
 લજના આ-મતુ અનુત-એમો મલ લવ યજા-ઉલાહો અત અ-મ
 હુ. ઇન અન-તુમ ઇલા શી દલાલીમ મુખીન, વ યકુ-લુના મના
 હાજલ વાઅદો ઇન કુન-તુમ સાદે-કીન. મા યન-ઝોરના ઇલા
 સય-હતંવ વાહે-દલન તાપુજો-હુમ વ-હુમ ય-ખસ્સેમુન, ફલા યસ
 તનીઉના તવસે-યતંવ વલા ઇલા અહ-લીહીમ યરજે-ઉન. વ નેઃફેખા
 શીસ્સુરે ફ-ઇમ હુમ મિનલ અજ-દાસે ઇલા રખમે-હીમ યન-સેલુન.
 કાલુ યા વય-લના મન વાઅસ-ના મિમ મર કદેના, હાજ મા
 વાઅ-દર રહમાનો વ સ-દ-કલ મુર સેલુન. ઇન કાનત ઇલા
 સય-હતંવ વાહે-દનન ફ ઇમ-હુમ જમીકલ લ-દયના મોહ-દરન.
 ફલ યવમા લા તુઝ-લમો નફ-સુન શય-અંવ વજા તુજ ઝવના ઇલા
 મા કુન-તુમ તાઅ-મલુન, ઇત્રા અસહા-બલ જનનીલ યવમા શી
 શુગોલીન ફાકે-હુન. હુમ વ અઝરા-જેહુમ શી ઝીલા-લીન અલલ
 અરા-યેકે મુત તકે-ઉન. લહુમ શીલા ફાકે-હતંવ વ-લ-હુમ મા
 યદ-દઉન. સલામુન કવ-લમ મિર રખ્ખીર રહીમ. વમ તાઝુલ
 યવમા ઐયોહલ મુજરે મુન, અલમ આહદ ઇલય-કુમ યા બની
 આ-દ-મા અલ લા તાઅ-પુદુશ શયતાન, ઇત-નહુ લહુમ અદુતુમ
 મુખીન. વ અની પુદુની, હાજ સિરા-તુમ મુસ્તકીમ. વ-લ-કદ
 અદલા મીન-કુમ જીબીલ-લન કસીરા, અ-ફ-લમ તકુતુ તાઅ-કેહુન
 હાજેહી જહન-નમુલ લતી કુન-તુમ તુ-અદુન. ઇસ-લવ હલ
 યવમા ખેમા કુન-તુમ તક-ફેરન, અલ યવમા નખતે-મે અલા
 અફવા-હેહીમ વ-તો-કલ્લે-મેના અયદી-હીમ વ તશ-ફદો અર
 જોસો હુમ ખેમા કાનુ યક-સેલુન. વ-લન નશાગો લ-ત-મસના

અલા આયો-નીહીમ ફસ ત-ખ-કુસ સિરાતા ફ-અન્ના યુખ-સેરન,
 વ-લવ નશાઓ લ મસખ-ના હુમ અલા મકા-નતે ડીમ ફમસ
 તનાકિ મુદી-યંવ વ-લા યરજે-ઉન. વ-મન નોઅમ-મેરહો નોનક
 ફેસહો શીલ ખલકે, અ-ફ-લા યાઅ-કેલુન, વમા અલ-લમના હુશ
 શેઅરા વમા યન-અગી લહુ, ઇન હોવા ઇલા જીક-રંવ, વ કુરઆ
 નુમ મુખીન. લે યુન-જેરા મન કાતા હૈયંવ વ-ય હિક-કલ કવલો
 અલલ કાફેરીન, અ-વ-લમ યરવ અન્ના ખલક-ના લહુમ મિમ્મા
 અમે-લત અયદી-ના અનઆ-મમ ફહુમ લહા માલેકુન. વજલ લલનાહા
 લહુમ ફ-મીનહા રકુ-મોહુમ વ-મીનહા યા-કોલુન. વ-લ-હુમ શીહા
 મના ફેઓ વ મશારેઓ, અ-ફ-લા યશ-કોરન. વત ત-ખ-જી મિનહુ
 નિલા-હે આલે હતલ લાઅલ લહુમ યુન-સેરન. લા યસ તતી-ઉના

નસ-રહુમ વહુમ લહુમ જીન-હુમ મોહ-ફરન, ફલા યહ-ઝુનકા
 કવ-લોહુમ ઇન્ના નાઅ-લમો મા યોસીર રના વમા યોઅલે-નુન.
 અ-વ-લમ યરલ ઇનસાનો અન્ના ખલક-ના-હો મિન નુત-ફતીન ફ
 ઇ-ખ હોવા ખસીમુમ મુખીન, વ-ફ-ર-ખા લના મ-સ-લંવ, વ
 નસીયા ખલ-કહુ, કાલા મંય યોહ-ઇલ ઇઝામા વહીયા રમીમ; કુલ
 યોહઇ હલ લજી અનશા-હા અવ્વલા મર રતીન. વહોવા બે-કુલ્લે
 ખલ-કીન અલીમ, નિલ લજી જાઆલા લહુમ મિનશ શ-જ-રીલ
 અખ-ફરે ના-રન ફ-ઇ-ખ અન-તુમ મિન-હો તુ-કેહુન, અ-વ લંય
 સલ લજી ખ-લ-કસે સમાવાતે વલ અરદા બે-કાફેરીન, અલા અંય
 યખ-લોકા મિસ લહુમ, ખલા વ-હોવલ ખલા-કુલ અલીમ; ઇન-નમા
 અમ-રોહુ ઇજા અરાદા શય-અન અંય યકુલા લહુ કુન ફ-ય-કુન.
 ફ સુમહા-નલ લજી બે યદેહી મ-લ-કુતો કુલ્લે શય-ઇંવ વ ઇ-
 લય-હે તુર જહન.

ફાંચેલે સુ-ર-તુલ મુલક.

ઇસ સુરયે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમેં મરવી હે, રિવાયત હે, અબુ હુરેરા રઝી, સે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે, કુરઆનમેં એક સુરા હે. કે ઉસમેં તીસ આયતેં હેં, કે શફાઅત કરતી હેં મર્દકી. યાને જો ઉસકો પરહતા હે, યહાં તકકે બખશા જાતા હે. “વેહ સુરયે તબા-રકલ લજી બે યદે-હીલ મુલક” હે, રિવાયત કીયા ઇસકો મિશકાતમેં અબુ દાઉદ ઓર અહમદ નસાઇ, ઓર ઇબને માજને, ઓર ફરમાયા નખી સલ, ને કે જસને પરહા સુરયે મુલક, પસ ગોયા ઝીંદા કીયા શામકો, યાને ઇબાદત કા તમામ શબ્દે કદરમેં, ઓર ઇબને અબ્બાસસે મરવી હે, કે હર મોઅમીનકે હીલમેં હો યે સુરા, યાને ઇસ સુરતકો આહીયે, કે હર મુસલમાન યાદ કરે, ઓર પરહે, ઓર રિવાયત હે, ઇબને મસઉદસે કે સુરહેકો જબ કબ્જમેં રખતે હેં, તો ફરીશતે અન્નબકે ખડી હોતી હે, અગર કદમકે તરફ આતે હેં, તો કેહતી હે, કે ઇસ તરફસે તુમકો રાહ ન દુંગી, ઇસલીયે કે યે શખ્સ મુજકો નમાઝમેં ખડે હોકર પરહા કરતા થા, ઓર અગર સરકે તરફસે આતે હેં, તો કેહતી હે, ઇસ તરફસેજી તુમકો રાહ ન દુંગી, કે ઇસને મુજકો કબાનસે પરહા હે, અગર સીધે યા-આંચેસે આતે હેં, તો કેહતી હે, ઇન દોનોં જાનીબ-સેબી રાહ ન દુંગી, ઇસલીયે કે ઇસને અપને સીનેમેં મુજકે રખ્યા હે.

સુ-૨-તુલ મુદ્ક.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ.

તમા-રકલ લજ બે-યદે હિત મુલકો, વ-હોવા અલા
 કુલ્લે શય-ઇન કદીર, નીલ-લજ ખ-શ-કલ મવતા વલ
 હયાતા લે યગલો વકુમ ઐયે-કુમ અહ-સનો અ-મ-લા,
 વ-હોવલ અઝીઝલ ગપુ-રલ લજ ખ-લ-કા સખયા સમા-વાતીન
 તીજાકા. મા-તરા શી ખલ્લપીર રહમાને મિત તફા-વોતીન, ફરજે-ઇલ
 ખ-સ-રા, હલ તરા મિત કુતુર. સુખર જેઇલ ખ-સ-રા કર ર-તયને
 યન કસેખ ઇતય-કલ ખ-સ-રા ખાસે-અંવ વહોવા હસીર. વ
 લ-કદ ઝેયન-નસ સમા-અદ ફુ-યા બે મસા-ખીહા વ જા-અલ-નાહા
 રજુમલ લીશ શયા-તીને વ-આતદ-ના લહુમ અખખસ સધર. વલીલ
 લજના ક-ફ-ર બે રખેહીમ અખખો જહન-તમા વ-બેઅ-પલ મસીર.
 ઇખ ઉત્તકુ શીહા સમેક લહા શહી-કંવ વહીયા તકુર. તકાદો તમૈયઝો
 મીનલ ગયઝ, કુલ્લમા ઉત્તકીયા શીહા ફવ-જુન સઆ લહુમ ખ-ઝ
 નતોહા અલમ યાતી-કુમ નજર, કાલુ ળલા કદ જાઆના નજર,
 ફકજ જખના વ-કુસના મા નઝ ઝ-અલાહો મિત શય-ઇન ઇન
 અન-તુમ ઇલા ફી દલાલીન કખીર, વ-કાલુ લવ કુમા નસ-મઓ
 અવ નાઅ-કેલો માકુના શી અસહા-ખીસ સધર. ઇલલ લજના
 યખ-શવના રખ-અહુમ ખીલ ગયબે લહુમ મગફે-રતુવ વ
 અજ-રન કખીર. વાઆ-સીરર કવ-અકુમ અ-વીજ-હર ખીહી, ઇન

નહુ અલીમુન એ-મનીસ સુદર. અલા યાઅ-લમો મન ખ-લ-કા
 વ-હોવલ લતીકુલ ખખીર. હોવલ લજી જાઆલા લકો-મુલ અરદા
 જલુમન હમથુ શી મનાકે-મેહા વ-કુસુ મિર રીઝ-ખીહી, વ ધલય
 હીન તુશુર અ અમીન-તુમ મન ફાસ સમાએ. અંય અખ-સેહા
 એ-કામુલ અરદા હ-ઈમ હીયા તમુર. અમ અમીન-તુમ મન
 હીસ સમાએ અંય યુર સેલા અલય-કુમ હામેયા. હ-સ-તાઅ-લ
 મુના કયદા નજીર. વ-લ-કદ. કજ-જઅલ લજીના મિન કખ
 હીમ હ-કયદા કાના નકીર. અ-વ-લમ યમન ધલત તયરે ફવ
 કહુમ સાદકા-તીવ વ-યક-મેદના, મા યુમ-સેકો હુના ધલ લર
 રહમાનો, ધન-નહુ એ-કુલે શમ-ધન બસીર. અમ્મન હાજલ
 લજી હોવા જુન-ફલ લકુમ યન સોરો-કુમ મિનહુ નિર રહમાને
 ધનીલ કાફે-રના ધલા શી ગુરર, અમ્મન હાજલ લજી યરજેકો
 કુમ ધન અમ-સકા રીઝ-કહુ. બલ લજીજુ ફી હિતુ-વીવ વ
 નોજુર. અ-હ-મંય યમશી મુકીઅ-મન અલા વજ-હેહી અહદા
 અમ્મય યમશી સવી-યન અલા સિરાલીમ મુરાલીમ, કુલ હોવલ
 લજી અનશા અકુમ વ જાઆલા લ-કો-મુલ સમાઆ વલ અપસારા
 વલ અફયે-દતા. કલી-લમ મા તશ-કોરન. કુલ હો-વલ
 લજી જ-ર આ કુમ ફીલ અરદે વ ધલય-હે તોહ-શરન.
 વ યકુલુના મતા હાજલ વાઅદો ધન કુન-તુમ સાદે-કીન, કુલ
 ધન ન-મલ ધલમો ધન દલ્લાહે વ ધન-નમા અના અના નજીરમ
 મુખીન, ફત્તમા ર અવહો જુલ-ફાન સીઅત વુજુહુલ લજીના
 ક-હ-રે વ ફીલા હાજલ લજી કુન-તુમ ખીહી તદ-દહિન. કુલ અ
 ર અય-તુમ ધન અહ લ-ક-ની યલાહો વ મમ મધ-આ અવ રહે
 મના હમંય યોજીલ કાફેરીના મિન અમખીન અલીમ, કુલ હોવર

રહમાનો આમના બીજી વ અ-લયહે તવક કલના ફ-સ-તાઅ-લ
 મુના મન હોવા ફી દલાલીમ મુખીન. કુલ અ-ર અય-તુમ ઇન
 અસ-મહા માઉ-કુમ ગવ-રન ફમંય યાતી-કુમ બેમા-ઇમ મઇન.

ફઝાયેલે સુ-ર યે રહમાન.

હઠીસે શરીફમે હ, કે હર ચીઝકી એક ઝીનત હે. ઝોર
 કુરઆન મજહકી ઝીનત સુરયે રહમાન હે, ઇસ સુરતકો તસખીરે
 આમકે વાસ્તે ઇસ તરફ પરહતે હે, કે જબ આફતાબ વુલુ હો,
 ઝોર નમાઝ પરહની દુરસ્ત હો-જવે, ઇસ વકત ઇસકી તરફ મોહ
 કરકે યે સુરત પરહે, ઝોર હર આયત “ફમે અઇયે આલાયે”
 પર ઇસકી તરફ ઉંગલીસે ઇશારા કરે, ઝોર ચાલીસ રોજ બનિયતે
 ઝકાત પરહલે, શીર હર રોજ એકબાર પરહે. ઝોર અમર ન-હોસકે
 તો સીઈ તીનબાર “ફમે અઇયે આલાયે રખ્મે-કામા તોકજ જોબાન”
 પરહલે, ઝોર મરઝે ચેચક (સીતલા) કે લીયે એક મંડા
 ઇસ તરફ બનાતે હે, કે જબ ચેચક ઝાહીર હો, તો એક નીલા દોર
 લેકર સુરત પરહે. ઝોર હર “ફમે અઇયે આલાયે રખ્મે-કામા
 તોકજ જોબાન” આયત પર એક ગીરફ દેવે, ઝોર ઇસપર કુંકે.
 ઝોર દોરા અચ્ચેક ગલેમે બાધ દેવે.

સુ-ર-યે રહમાન.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અર રહમાન; અલ્લ-મલ કુરઆન. અ-લ-કલ ઇનસાન. અલ
લ મહુલ બયાન, અલ્લ અમસો વલ ક-મ-રો બે-હુસ-બાન, વન નબ્મો
વલ્લ અ-જ-રો યસ-જોદાન, વસ સમાઆ ર-ક-અહા, વ વ-દ-અલ
મીઝાન. અલ્લા તત-મવ ફીલ મીઝાન. વ-આકી-મુલ વઝના બિલ
કિસતે વલા તુખ-સેરલ મીઝાન. વલ અરદા વ-દ-અહા લીલ અનામ
ફીહા હાકે-હતુવ વન નખલો જાતુલ અક-મામ, વલ હબ્બો જુલ
અફસે વર રય-હાન. ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ-જેબાન
અ-લ-કલ ઇનસાના મિન સલ સાલીન કલ ફખ્ખાર. વ અ-લ-કલ
જાનના મીમ મારેજમ મિન નાર. ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા
તોકજ-જેબાન. રખ્ખુલ મસરે-કયતે વ રખ્ખુલ મગરે-બયત, ફમે
અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ-જેબાન, મ-ર જલ બહ-રયતે
યલ તકે-આન, બયના-હોમા બર જખુલ લા યખ-જેઆન, ફમે અમ્મ
યે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ જેબાન. યખ-રોજો મીન હોમલ
લુલુઓ વલ મરજન, ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ-જે
બાન. વ-લ-હુલ જવારીલ મુન-શઆતો ફીલ બહરે કલ આલામ
ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ-જેબાન. કુલ્લો મન અલય
હા ફાન, વ યખકા વજ-હો રખ્મેકા જુલ જલાલે વલ ઇક-
રામ, ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ-જેબાન, યસ અલોહ
મન ફીલ સમા-વાતે વલ અરદે, કુલ્લા યવ-મીન હોવા ફી જાન.
ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ-જેબાન. સનફ-રોજો લકુમ
અમ્મયે-ફસ સ-ક-હાન, ફમે અમ્મયે આલાયે રખ્મે-કોમા તોકજ

જેવાન. યા માથા-શરણ જીતને વલ્લ ઇતરે ઇતીસ તતા-તુમ અન તન
 પુણુ મીન અકતા-રીસ સમાવાતે વલ અરદે ફત પુણુ, લા તન-પુણુના
 ઇલા ખે-મુલતાન, ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન
 યુર સલો અ-લય-કોમા શોવા-ગુમ મિન નારીવઃ વ નોહા-સુન ફલા
 તન તસે-રાન. ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. ફ
 ઇ-જન શક-કતીસ સમાઓ ફ-કાનત વર દતન કદ-દેહાન. ફખે
 અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન, ફ યવમા ઇજલ લા
 યુસ-અલો અન જન-ખીહી ઇન-સુવ વલા જાન, ફખે અધયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન, યો-અ-ર-પુલ મુજરે-મુના ખે સીમાહુમ
 ફ-યુ-ખજે ખીન નવાસો વલ અક-દામ, ફખે અધયે આલાયે રખમે
 કોમા તોકજ જેવાન. હાજેહી જહન-નમુલ લતી ચોકજ-જેખો
 ખેહલ મુજરે-મુન, યતુ-પૂના ખય-નહા વ ખયના હમીમીન આન
 ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ જેવાન. વલે-મન ખાફા
 મકામા રખખીહી જન-નતાન. ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેવાન. જયા-તા અફનાન, ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેવાન, ફી-હીમા અયનાતે તજફી-યાન. ફખે અધયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. ફી-હીમા મીન કુદલે ફાફે-હતીન ઝવ
 જાન. ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. મુન તકે-ઇના
 અલા ફારોશીન ખતાયે-નોહા મીન ઇલ તખ-રકીન, વ જનલ જન
 નતય-તે દાન. ફખે અધયે આલાયે રખમે કોમા તોકજ-જેવાન. ફી
 હીનના કાસેરા-તુત તરદે લમ યત-મીસ હુનના ઇન-સુન કખ-હાહુમ
 વલા જાન. ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. કા-અખા
 હુન-નલ યાકુનો વલ મરજાન. ફખે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેવાન, હલ જકા-હલ એહસાને ઇલ-લલ એહસાન. ફખે,

અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન, વ મિનદુ-નેહેમા જન
 નતાન, ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન, મુદ હામ
 મતાન, ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન, શી-હીમા
 અય-નાને નદ દા-ખ-તાન, ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા
 તોકજ-જેખાન. ફી હીમા ફાકે-હતુવ વ નખ-હુવ વ રમ્માન,
 ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન, શી હીમા ખયરા
 તુન હીસાન. ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન, હુરન
 મહસુ-રાતુન, ફીલ ખિયામ, ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા
 તોકજ-જેખાન, લમ યત-મીસ હુનના ઇન-સુન કખ-લહુમ
 વલા જાન, ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન,
 મુત તકે-ઇના અલા રફ રફીન ખુદ-શીવ, વ અખ-કરી-ઇન હીસાન,
 ફમે અમી આલાયે રખમે-કામા તોકજ-જેખાન, તખા-ર કસમે
 રખમેકા જીલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ફવાયેહે સુ-ર-યે મુઝૂમ્મીલ.

તમનાયે દીલી ઝાહીરી ઓર ખાતીનીકે લીયે, ઇસ સુરતકો
 હર રોજ ૪૧ ખાર પરહે, ઓર નહો-સકે, તો ગ્યારા ખાર પરહ
 લીયા કરે, ઓર તરતીખ ઇસ સુરતકે પરહનેકી રક્ષા હાજતકે લીયે
 યે હે, કે (૧૦૦) સો ફકાદુરદ શરીફ, ઓર એક ખાર સુ-ર-યે અલ-હમ્દ
 પરહ-કર એક ખાર યે સુરત પરહે. ઇસ તરેહ ગ્યારા ખાર પ્રે
 કરે, ઓર તીન રોજ પરહ-કર. ઝકાત દે, બાદ એક ચીલા વારતે
 હર મહસુદકે પરહે. ઓર એક અમલ મુબર-રીખ સુરતકા યે હે, કે

જાસ ઔરતકે બચ્ચેકો મસાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગા ના-કત ખુદાઇ (કંવારી) લડકીકે હાથકા કાંતા કુવા નીલા રંગવા-કર, અબ્બલ ઔર આખીર દુરદ શરીફ પરહ-કર, એક દફા યે સુરત પરહ-કર, એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે, ઇસી તરેહસે ૪૧ ગીરેહેં દેકર ઉસ ઔરતકે ઔંચામે હમલમેં વોહ ગંડા ગલેમેં ઔરતકે ડાલે, ઔર બચ્ચા પચદા હોનેકે બાદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ખુદાકી ઇનાયતસે મહપુરુસ રહેગા. ઔર ઝાયે નહોગા.

અગર કીસી શખ્સકો કોઇ મુશ્કીલ પેશ આવે, કે ઉસસે બર આના દુસ્વાર હો. તો રોજે પંજશંબા (જુમેરાત) કો ગુસલ કરે. ઔર કીસી શખ્સસે બાદ ગુસલકે હમ-કલામ નહો, ઔર મુસલ્લે પર બયેઠ કર, ૩૦ મરતબે સુ-રયે મુઝ્ઝમીલ પરહે, ફીર પાંચ મરતબા વાસ્તે દફા કરને ગલ-મયે નફસકે પરહે. તમામ ઉમર ઉસકો કબી ગલ-બયે નફસ નહોગા.

સુ-રયે મુઝ્ઝમીલ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ.

યા ઔયે-હલ મુઝ્ઝમીલો, કુમીલ લયલા ઇલા કલોલન, નીસ-ફહુ અવીન-કુસ મીનહો કલીલા, અવઝીદ અલય-હે વ-રત તેલીલ ફુરઆના તરતીલા. ઇના સ-નુલકી અલય-કા કવલન સકીલા, ઇના નાસે-અતલ લયલે હીયા અબ્બ-હો વત-અવ, વ અક-વમે કીલા.

ધના લકા શીન નહારે સખ-હન તવીલા, વજ કોરીસ-મા રખેકા
 વ-ત ખત-તલ ધલય-હે તખ-લીલા, રખ્યુલ મજ-રેકે વલ મગ-રેખે
 લા ધલાહા ધલાહુ ફત તખેજ-હો વકીલા, વસ-ખેર અલા મા-યકુ-લુના
 વહ-ખેર હુમ હજ-રન જમીલા. વ-જરની વલ મોકજ-જેખીના ઉલીન
 નાખ-મને વ મહ-હેલ હુમ કલીલા. ધના લદય-ના અનકા-લંવ વ
 જહી-મંવ, વ તઆ-મન જ ગુરસ-તીવ વ અજ-અન અલીમા; યવમા
 તર જોપુલ અરદો વલ જીખાલો વ કા-નતીલ જીખાલો કસી-ખમે
 મહીલા. ધના અર સલના ધલય-કુમ રસુલા, જાહે-હન અલય-કુમ
 કમા અર સલના ધલા શીર અવના રસુલા, ફ-અસા શીર અવ-તુર
 રસુલા, ફઆ ખજના-હો અખ-જંવ વખીલા. ફ-કયફા તત-તકુના
 ધન કફર તુમ યવ-મંય યજ અલુલ વીલ-દાના શીખા. નીરસમાઓ
 મુન-ફતેરન ખીહી, કાના વાઅ-દોહુ-મફ-ઉલા. ધના હાજેહી તજકે
 રતુન ફ-મન જા-અત ત-ખ-જ ધલા રખખીહી સખીલા. ધના રખ-ખકા
 યાઅ-જમો અન-નકા તકુમો અદના મીન સોલો-સી-યલ લયલે વ
 નીસ-ફહુ વ સોલો-સ-હુ વ તાએ-ફતુમ મીનલ-લજુના માઅક,
 વલાહો યોકફ-ફેરલ લયલા વન નહાર, અલેમા અલ લન
 તોહસુ-હો ફતાખા અલય-કુમ ફક-રકિ મા તયસ્સરા મીનલ ફુરઆન,
 અલેમા અન સ-ય-કુનો મીન-કુમ મરદા, વઆ-ખરના યદરે જુના
 શીલ અરદે યખ-તજુના મિન ફફ-લીલાહે, વઆ-ખરના યોકા-તેલુના
 શી સખીલીલાહે, ફક-રકિ મા તયસ્સરા મીનહો, વ આકી-મુસ સલાતા
 વઆ-તુઝ ઝકાતા વ આકરે દુલાહા કરદન હ-સ-ના, વમા તોકફ-
 દેમુ લે અન ફેસેકુમ મીન ખવ-રીન તજેદુ-હો ધન દલાહે હોવા ખય-
 રંવ, વ આ-ઝમા અજરા. વસ-તગ શીરફ, ધન-નલાહા ગકુ-રર રહીમ.

ક્રાએલે કરી-દે ગૌસીયા.

યે કરીદા હઝરત પીર શાહ અબ્દુલ કાદર જીવાની રહ, કા હે, જો આપને હાલને જાજાતમેં જાને ગૌહર ફીશાંસે ફરમાયા થા, ઇસકી બહોતસી ખાસીયતે હે. મુખ-સર યહાં લીખ્ખી ગઇ હે.

૧. જો કાર્ત્ત હરરોજ ઇસે ૧૧ મરતમે પરહે, વોહ મકબુલે ખારગાહે ઇલાહી હો.

૨. જો ઇસકા વીર્દ કરે, હાફિઝા કવી હો, ઓર જો સુને યા પરહે વોહ યાદ રહે.

૩. ઇસ્તેદાદે ઇલમીકી તરકકી હો.

૪. જીસ મકસદકે વારતે ચાલીસ રોજ પરહે, ચીલા ન ગુજરે કે ઇસકા મકસદ હાસીલ હો,

૫. ઇસકો અપને પાસ રખ્ખે, યા હરરોજ ત્રીન દરે પરહે. અગર પરહના ન જાનતા હો, તો સુને. ઓર એતેકાદ દુરસ્ત રખ્ખે, ખુદા આહે, તો મહબુબે સુખદાનીકો ખાતમેં દેખે, ઓર ઉમરા ઓર ખાદશાહકા મકબુલ હો.

૬. જીસ નિયત ઓર કરદસે પરહે, કામયાબ હો, લેધીન એતેકાદ સર્ત હે. શુર કરનેસે પેહલે કુછ શીરીની પર ફાતેહા હઝરતકી દેવે, ઓર પરહનેસે પેહલે ચે દુરદ શરીફ પરહે. ઇસકે બાદ કસીદેકી તીલાવત કરે. વોહ.

દુરદ શરીફ ચે હે.

મિસમિલા ફિર રહમા નિર રહીમ. અલા-હુમ્મા . સલે અલા

મોહન-મદીન, વ અલા આલે મોહન-મદીન, માઅદે-નીલ જુદે વલ
ક-ર-મ. મનખે ઇલ ઇલમે વલ હીલમે વલ હી-ક-મે વ-ખારેક વસલીમ.

કસીદા ગૌસીયા.

સકાનીલ હુખો કાસા-તીલ વિસાલી,
ક કુલતો લે ખમ-રતી નહવી તઆલી.
સઅત વ મશત લે નહવી શી કુહસીન,
ક-હિમતો ખે સુક-રતી અય-નલ મવાલી.
ક કુલતો લે સાયે-રીલ અક-તાખે લુમ્બુ,
ખે-હાલી વદ-ખુલુ અન-તુમ રિખલી,
વ હમ્બુ વશ-રખુ અન-તુમ જુતુદી,
ક-સાકીલ કવમે ખિલ-વાશી મલાલી.
અરખ-તુમ કુદ-લતા મિન ખાઅદે સુકરી,
વલા નિલ-તુમ ઉલુવી વત તિસાલી.
મકા-મોકો-મુલ ઉલા જમ-અવ વ-લાકીન,
મકામી ફવ-કકુમ મા ઝાલા આલી.
અના શી હદ-રતીન તકરીખે વહદી,
યોસર રેફાની વ હસખી જુલ જલાલી.
અનલ બાઝીયો અશ-હખો કુલ્લે અય-ખીન,
વમન જા શીર રીજ-લેઅતી મિસાલી.
કસાની ખિલ-અતન ખે-તિરાઝે અઝ-મીન,
વ તવજ-જની ખે-તીજ નીલ કમાલી.
જ અત લા-અ-ની અલા સીર રીન કદીમીન,
વ ફલ જ-દ-ની વ આતાની સુવાલી.

વ વલ્લાની વ અલલ અકતામે જમ-અન,
 ફ હુકમી નાફે-ગુન શી કુલ્લે હાલી.
 વલવ અલ-કયતો સિરરી શી ખિહારીન.
 લ સારલ કુલ્લો ગવ-રન ફી ઝવાલી.
 વલવ અલ-કયતો સીરરી શી જામાલીન,
 લ હુક-કત વખ-તફત ખય-નર રિમાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા નારીન,
 લ ખ-મ-દત વન તફત મિન સીરરે હાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા મય-તીન,
 લ કામા જે કુદ-રતીલ મવલા તઆલી.
 વમા મિનહા શુહુરન અવ દુહુરન,
 તમુરરો વ તન-કદી ખલ્લા અતાલી.
 વ તુખ-ખેરોની ખેમા યાતી વ યજરી,
 વ તોઅ-લીમની ફ અક-સેર અન જદાલી,
 મુરીદી હીમ વ તીખ વશ-તહ વ ગની,
 વ ખફ-અલો મા-નશાઓ ફલ ખસમે આલી.
 મુરીદી લા તખફ અલાહો રખખી,
 અતાની રીફ--અતન નીલ-તુલ મનાલી.
 તુખીલી ફીસ સમાયે વલ અરદે દુકત,
 વ સાફિ--થુસ સઆ--દતે કદ બદાલી.
 ખીલા--દુલા--હે મુલકી તહતા હુકમી,
 વ વકતી કખલા કલખી કદ સકાલી
 નઝર-તો હલા ખિલા-દીલાહે જમ-અન,
 ફ-ખર દ-લ-તીન અલા હુકમીત તેસાલી.

વ કુશ્વે વચી-ધલ લહુ કદ-મુવ વ ઇત્રી,
 અલા ક-દ-મીન નખી જદરીલ કમાલી.
 મુરીદી લા તખદ વાસીન ક ઇત્રી,
 અઝુમુન કાતે-લુન ઇન-દલ કિતાલી.
 દરસ-તુલ ઇલમો હાતા સીરતો કુત-અન,
 વ નિલ-તુલ સાઅદ મીન મવલલ મવાલી.
 ફમન શી અવલીયા ઇલાહે મિસલી.
 વ મન શીલ ઇલમે વત તસરીફે હાલી,
 અનલ હસનીયો વલ મખ-દાઅ મકામી,
 વ અકદમી અલા ઉનુ-કીર રીગલી.
 વ અબદુલ કાદરીલ મશહુરો ઇરામી,
 વ જદદી સાહેબુલ અય-નીલ કમાલી.
 અનલ જલી મોહૈ-ઇદ દીને ઇસમી.
 વ આલામી અલા રાસીલ જમાલી.

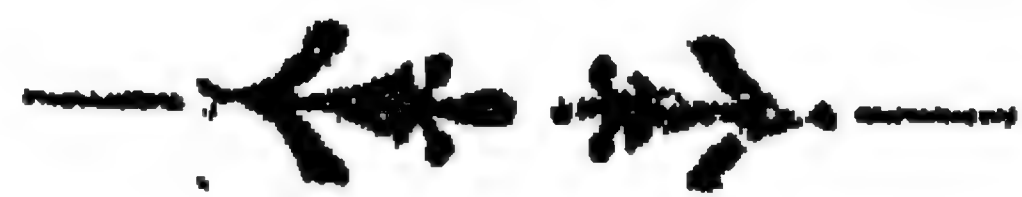
અસનાદે અહુદ નામા.

પંચગંબર સલ, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો
 સારી ઉમરમેં એક મરતએ પડહે, અલખતા ખુદા યાહે સાથ
 હમાનકે જાવે, ઓર હરકે બેહશતી હેનેકા મેં જામીન હું, ઓર
 જામર રહી. કેહતે હેં, કે હજરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમેં
 ત્રીન હજર ખીમારીવાં ખુદાએ તઆલાને પયદા કી હેં, એક હજર
 ખીમારીયોકો હકીમ જાનતે હેં, ઓર દવા કરતે હેં, ઓરુદો હજર
 ખીમારીયોકો કોઇ નહીં જાનતા, જો કોઇ શખ્સ ઇસ અહદ નામેકો
 અપને પાસ રખે, ખુદાએ તઆલા ઉસકો ઉન ત્રીન હજર ખીમારી

થોસે નીગાહ રખ્યે, ઓર અધુ-અકર રહી, કેહને હેં, કે મેને
 હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્યે.
 તો સાંપોસે, ઓર બીજીઓસે અમનમેં રહે, ઓર જાદુ ઉસપર
 કારગર નહોવે, ઓર ઝયાન બદ જોયોંકી બંદ હો-જાયે, ઓર
 અગર ઇસકો લીખકર. ઓર પાનીસે ઘેકર. કીસી દર્મિંદકો પીલાવે
 તો શિક્ષા પાવે, ઓર હઝરત ખાતુને જનત ફરમાતી હે, કે
 મેને હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો ષરી લાવે,
 હાજત ઉસકી બર આવે, ઓર ઇસ્કો મુશ્ક ઓર ઝાફરાનસે
 લીખ્યે. ઓર મેંદકે પાનીમેં ઘેકર ત્રીન દીન સુબોહકો કીસીકો
 પીલાવે, ઉસ્સે ફહમ ઓર અકલ ઝીયાદા હો, જો કુછ સુને યાદ
 રખ્યે, ઓર જો કે યાદ હો, વોહ ફરામોશ નહો, ઓર અમીરલ
 મોમેનીન ફરમાતે હેં, કે મેને હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઈ ઇસકો
 પરહે. ઓર મુરદોંકો બખશે, તો કબર ઉસકી મશરેકસે મગરેખ તક
 ફરરાખ ઓર પુર નુર હોવે, ઓર અગર ઇસકો મુરદેકી કબરમેં
 સીરહાનેકી તરફ તાકમેં રખ્યે. તો ઉસ મુરદેકો સાત પયગંબરોંકા
 સવાબ મીલે, ઓર સવાલ મુનકીર નકીરકા ઉસપર આસાન હોવે.
 ઓર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઓર ચાલીસ હજર
 બાંયેસે, ઓર ચાલીસ હજર સરસે, ઓર ચાલીસ હજર પાઉસે
 અનખ દુર કરે. ઓર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર ન-સકે. ઓર ઇસ અહદ નામેકી હક તઆલાને એક સુરત
 બનાઇ હે, કે કબરમેં પાસ રહે. ઓર જખ-મુરદા કયામતકો કબસે
 ઉઠે. તો મે ફરિશ્તા બનકર સામને આવે. ઓર કુલા બેહિસ્તકા
 લાકર પેહના-દે, ઓર બુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે,
 અમ્ય મોમીન, નેરે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ હો. કે તુને

દુનિયામેં હરરોજ ઇસકો પરદા હે, આજ ઇસ અહદકો મેં
વક્ષા કતા હું. તાજ સરપર રખ, ઓર જામા બેહિસ્તકા પહેન.
ઓર ખુરાક પર સવાર હો, ઓર બે-હિસાબ ઓર બે-અજબ
બેહિસ્તમેં જા. ઓર જીસકી તુ શકાયત કરે ઉસે બખશું. જબ
ઉસ શખ્સકો ઇસ તરેહસે ખલકત કયામતકી દેગે, કે મોહ ઉસકા
ચાંધવી રાતકે ચાંદકા-સા હે, ઓર અયસા સામાન હે, ગુલ મયાવે
કે કોનસા પવગંબર હે, યા કોઇ સોદ્દીક ખુઝુર્મવાર હે, કે અયરની
ખુઝુર્મીસે આતા હે. ફરિશ્તા નિગેડખાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે જે
પવગંબર નહીં હે. બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહંગદ સલ. હા હે.
દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતા થા. ઓર ઉસકા જે
તુર ઓર ખરકત હે, જબ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી. ઓર
કહેગી. કે છતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસ કે અહદ
નામેસે ગાશીલ રહે, ઓર અબ પશેમાન હોતે હું, વોહ અહદ
નામયે મોઅજ-ઝમ જે હે.

અહદ નામા.

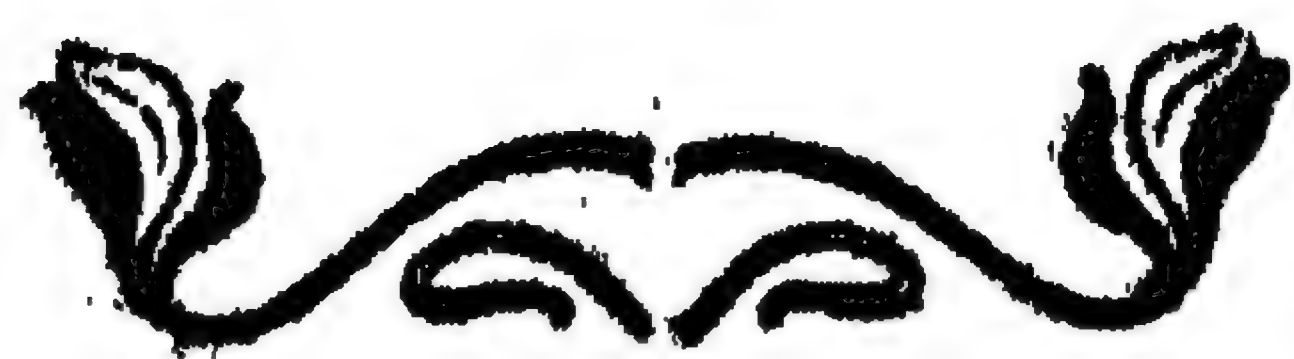
ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમા-વાતે વલ અરદે, આલેમુલ ગયમે
વશ શહા-દતે હોવર રહમા તુર રહીમ, અલ્લા-હુમ્મા છત્રી આ-હદો
ઇ-લયકા શી હાજે--હીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અત્રી અશહદો અન લા
ઇ-લાહા હલ્લા અનતા વહ-દહુ. લા શરીકા લકા, વ અશહદો અત્રા
મોહમ મદન અબ-દોકા વ રસુલોકા, ફલા ત-કેલની છલા નફસી,
વ છત્રકા છન ત-કેલની છલા નફસી, તોકર-રખની દલશ શરરે,

વ તોખા-ઐદની મીનલ ખગર, વ ઇત્રી લા અત-તકેલો, ઇલા ઐ
રહ-મતેકા ફજ-અલ લી, ઇન-દકા અહ-દન તવફ-ફય તહુ, ઇલા
યવમીલ કીયામા; ઇન-નકા લા તુખલે-ટુલ મીઆદ. વ સલ લલાહો
તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી મોહમ મહીવ, વ આલીહી વ અસહા-
બીહી અજ-મઇન. બેહ રહ-મતેકા અર હમર રાહે-મીન.

અસનાદે દુઆએ સુરયાની.

પુઝુર્ગાને દીન, ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે યે દુઆ નજદીક
પાક રખ્સુલ ઇજ્જતકે બહોત મકબુલ હે, ઐર ઇસકો પરહનેકી
બહોત તરકીમેં હેં, લેકીન કેઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે ચાલીસ
રોજ તક બા-વુઝ બાદ અજ નમાઝે સુબોહકે યા બાદ અજ
નમાઝે ઇશાકે ત્રીન બાર, યા પાંચ બાર પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહો
તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી, ઐર ઇસ દુઆકા વીર્દ રખનેસે
કીસીકા મોહતાજ ન-હોગા, ઐર ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોગી.
ઐર અલ્લાહ તઆલાકી પુશતુદી હાસીલ કરનેકા જરીબા હોગા,
યેહ દુઆ પરહનેકે અવ્વલ ઐર આખીર દુરદ શરીફ ત્રીન, યા
પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહે. પુદાવંદ કરીમ તમામ દીનદાર
બાઇઓંકા નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીજ કરે. આમીન, સુમ્મા
આમીન, વેહ દુઆયે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.

અનલ મવજુદો ફત-લુખની તજેદ-ની,
ફદન તત-લુખ સીવાઈ લમ તજેદ-ની.

મેં હું મવજુદ સખ મુઝ પાસ આઝો,
મુઝે શાહ રગ સેબી નઝદીક પાઝો.
જો મેરે ગયેરફી રખ્ખો તલખ તુમ,
તો નહીં પાઝો મુઝે જીસ જાપે જાઝો.

અનલ મવજુદો લા તકસુદ સીવાઈ,
કસીરલ ખલકે ફત-લુખની તજેદ-ની.

તુમહારા યા ઇબાદી મેં હું મકસુદ,
ન જુઝો મુઝ ખીન કોઈ ઝોર મવજુદ.
મેં સરજન-હાર હું યે સખ ખલકકા,
જીસે યાહું કરે એક પલમેં નાખુદ.

અનર રખ્ખુલ લજી યખશા અજાબી,
જમી-કલ ખલકે ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં અય બંદે ઇસમ રખતા હું કહહાર,
કરે મેરે ગઝબસે કુલ યે સંસાર,

ચલો દીન રાત મુઝ ચાહકે હુકમ પર,
જો ચાહતો હો ખલાસી મેરે દરબાર.

અનલ મલે-ફુલ મોહય-મેનો જલ્લા કદરી,
અઝી-મુલ મુલકે ફત-લુખની તજોદ-ની.

તુમહારા મેં હમેશા હું કદર લાં,
અગર વસતીમેં હો યા દર ખીલાળાં.
બડી હે બહોત મેરી બાદશાહી.
પકડ ખેંચું મેં શાહોંકા ગીરેબાં.

અનલ માઅયુદો લા તાઅયુદ સીવાઈ,
અનલ જખ્ખારો ફત-લુખની તજોદ-ની.

સચ્ચા માઅયુદ મુઝ ખુઝો અય ઉખ્યાદ,
ન હરગીઝ ગયેર મેરેકી કરો યાદ.
મેં ગાલીબ હું મેરા સખપર હુકમ હે,
રખખું ગમગીં કીસે રખખું કીસે શાદ.

અના લીલ અબદે અર-હમે મીન અખીહે,
વ મીન અબ-વય હે ફત-લુખની તજોદ-ની.

કરેં ઇતના રહમ તુમ ઉપર આપ,
ન અયસા કર સકે બાઈ વ માં-આપ.

અખર હું રીઝકકી આપર જ્યો રોજ,
કરં ખીમાર પુરસી જળ ચઢહે તાપ.

તજેદ-ની વાહેદન સ-મ-દન અઝીમન,
કસીશ્વ ખીરરે ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં જતોં જત હું આપહી અકેલા,
ન રખતા હું કોઇ ખાદીમ ન ચેલા.
કરં એહસાન મેં હર હર ફરદ પર,
ન દેખું કોન પેહલા કોન પીછલા.

તજેદ-ની મુસ-તગાસન લી મુગી-સન,
અનલ કહહારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે આઓ સબ મુઝ પાસ ફર્યાદ,
અખર તુમપર કરે કોઇ જુદો એદાદ.
કરં મઝલુમકી મેં દસ્ત-ગીરી,
ઉમદું દોઝતે ઝાલીમકો ખરખાદ.

વ અર-હમો મીન ઇમાદી મન અસાની,
એ-જહલીમ મીનહો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કરં આસી ઉપર મેં રહમ ફીલકાલ,
ન હું વાએદા ઉસે પરસું વ યા કાલ.

મેરી રહમતકે હેં માઅમુર દરીયા,
કહું નૌમીક ના હોવે ચે જુહ-હાજ.

તજેદ-ની ફી સવા-દીલ લયલે અબદી,
કરીઅમ મીનકા ફત-લુઅની તજેદ-ની.

અય બંદે તુમ ઉઠો પીછલી પહેર રાત,
કરો ઉસ વક્તમેં મુઝસે મુનાજાત.
તુમહી પાએગે મુજકો બહોત નઝદીક,
સુનુંગા મેં તુમહારી પ્યારી વોહ બાત.

તજેદ-ની રાહે-મન બર-રર રઉફન,
બે-કુલલીન ખલકે ફત-લુઅની તજેદ-ની.

અય બંદે નામ હે મેરા સો રહમા,
સુખ્હો ઓર શામ સબ મેરે હેં મેહમાં.
બની આદમ પરીદે જાનવર કો,
મેવાફીક હાલકે પહોચાઉં સામાં.

તજેદ-ની વાસેઅલ લીલ ખલકે ગયરી,
અનલ મજકુરો ફત-લુઅની તજેદ-ની.

કરમ મેરા ખલાયેક પર હે ખીસવાર,
ગરીબોં આશ્ઝોંકા મેં સમ્યા વાર.

કરો મેરા છુકર હરદમ હમેશા,
જો સોતે હો યા ખયડે હો જો હુશીયાર.

તજેદ-ની શી સુણુ-દેકા હીના તદઉ,
વ હીના તકુમો ફત-લુખની તજેદ-ની.

તુમહી સીજદે મને જતાં પછાડો,
ખડે હોકર હજારાં આહ મારો.
દુઆ કિસ વક્તમેં હોવેગી મકબુલ;
તુમ અપને કામ દો જમમેં સંવારો.

મજલ્લ લહ-ફાનો નાદાની કઝી-મન,
અકુલ લખખયક ફત-લુખની તજેદ-ની.

અગર ગમગીં પુકારે તુઝપે અંદોહ,
કે અય મવલા કીયા હે ગમને અબોહ.
કહું લખખેક હાં હાઝીર ખડા હું,
હિડાહું દરદો ગમકે વોહ ખડે કોહ.

ધંજલ મુદ તરરો કાલા લા તરાની,
ન-ઝરતો ધલય-હે ફત લુખની તજેદ-ની.

જો આવે ગમ-ઝદા મુઝ પાસ નાગાહ,
કે મારે બે-કરારીસે વોહ એક આહ.

કરે ઉસપર નીગાહ લુટેા કરમકી,
છુડાડે બંદે ગમસે ખોલ દું રાહ.

અ-તારેફે મયં યોગી-મુલ ખલકા ગયરી,
સરીયુલ અખજે ફત-લુખની તજેદ-ની,

ખલકકી કોન પુરે મુઝ ખીના આસ,
રહે દીન રાત યું મૌજુદ તુઝ પાસ.
જહાનમ આગસે દેવે ખલાસી,
સુંધાવે બેહીસ્તકે દુભોંકી ખુશ આસ.

અ-તારેફે મુન-કેજન ગયરી સરીયન,
મીનલ હ-લ-કાતે ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદો કોન હે તુમકો જો આહાવે,
ન પાઓ મયેર મેરે હલાકીસે છુડાવે.
ન પાઓ ગયેર મેરે કોઇ હો જહાંમે,
કે મુશકીલકે વકત અંદર કામ આવે.

અ-તારેફે મયં-યકુલ લીશ-શયયે ગયરી,
યકુન ફ ય-કુનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

હે અયસા કોન ખલકમેં કરન-હાર,
કરે એક હર્સે આલમકો ઇજાર.

મેં કાઢીર હું બડી કુદરત હે મેરી,
નહીં મેરે મીસલ ઝીનહાર ઝીનહાર.

અ-તારેફા સાતે-રલ લીલ અયબે ગયરી,
અનસ સત-તારે ફત-લુખની તજેદ-ની.

બડા સત્તાર હું મેં આલે-મુલ ગયેબ,
છુપાતા હું ઝનો મરદોંકે કુલ અયેબ,
અગર આહતે હો ખુખી યા ધખાદી,
તો કીસકે અયેબ મત ખોલો ખીલા રયેબ.

ફતન તાખા તુમતો અશય-હે અખદી,
અનત તખાખો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કરો તુમ યાદ હરદમ રોજે મીસાક,
રહો ઇસ અહદ પર તુમ કોમ ઉશશાક,
મેરી રહમત જો હે સાબિક ગઝબ પર,
કરો ઇસ તઓર તુમ તહસીને અખલાક.

વ મમ મીસલી ફ અયના ચકુનો મીસલી,
વ લયસા ચકુનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કહો હે કોન જગમેં મુજ જયસા શાહ.
કહીં ફેખી હે અયસી આલી દરગાહ.

હુવા નહીં મુઝ મિસલ કેઃન ન હોગા,
હેં લાખોં નામ મેરે હું એક અઘાહ.

હલુમ્મા ધલૈયા લા તકસુદ સીવાઈ,
અનલ મકસુદો ફત-લખુની તજ્જેદ-ની,

અગર ચાહતે હો અય ખંદો શરફ તુમ,
તો ચલે આઝો શીતાબી મુઝ તરફ તુમ,
કરો શુકરા-નયે નેઅમત દીલોસે,
ન બોલો ગયેર સેતી એક હરફ તુમ.

અ-તજ-કારો લય લતન ના-દયતા સીરરન,
અલમ અસમાકા ફત-લખુની તજ્જેદ-ની.

દુઆ માંગો અય બંદો તુમ સુખ-હો શામ,
છુપે જાહીર મુઝે ફરમાઓ સબ કામ.
ખજા-યેન હેં મેરે માઅમુર બરખુર,
સબી મતલબકા પહોંચાઉં સરંજામ.

ફલા યુનજી-કા યા અબદી સીવાઈ,
મીનન નીરાને ફત-લખુની તજ્જેદ-ની,

અય બંદો સો રહે કયું ઉઠો જામ,
હે અમરે દોખખોંકી સખત તર આમ.

જાંસે ચાહું ઉસે બખશું ખલાસી,
ન મેરે ગયેર કે લાગે વહાં લાગ.

વ લયસા યમત્રે-કુલ શીર દવસા ગયરી,
અનર રઝઝાકે ફત-લુખની તજેદ-ની.

નહીં કોઈ ગની કોઈ કલંદર,
જો તુમકો મેહલ દેવે બેલીસ્ત અંદર.
મે હું રઝઝાકે મુતલક યા ધખાદી,
ફઝલસે હું કુસરો હુરો કૌસર.

અ-હલ શીલ ખલકે મંચ-મોઅતીજજી-બન,
સીવાઈ લયસા ફત-લુખની તજેદ-ની,

ખલકમેં કોન અયસા હે કે બે રંજ,
ગરીબોં પર લુટાવે યે જરો ગંજ.
યે મેરી જુદો બખશીશકી સીફત હે,
લુટાનેમેં કઈ ના સાત ના પંજ.

અ-તારેફા સાતે-રલલીજ જનબે ગયરી,
અનલ ગફફારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

આયા હે જગતમેં કોઈ મુઝસા ગફફાર,
ગુલામોંકે ગુનાહ બખશે જો લક ખાર.

મેં બખશીશ યાર હું જીનો બચરકા,
વલે મુશરીક ન-બખશુંગા મેં જીનહાર,

સ અગ-ફેરો લીલ ઇબાદે વ લા ઉબાલી,
ગદા-તલ હશરે ફત-લુખની તજેદ-ની.

બખશ ડાલું કરોડોં મેં ગુનાહાં,
હશરકે દીન મળોંકો હું પનાહાં.
ન કોઈ બર સકે ઇસ જાએ પર દમ,
ન કોઈ વહાં કર સકે ઉસ વક્ત નાહાં.

વ અક-રમો મંચ-ચોરીદો બિલાહિસાખીન,
અનલ વહ-હાખો ફત-લુખની તજેદ-ની,

જીસે ચાહુ ઉસે હું બહોત તાઅ-ઝીમ,
ખજાને બે અદદ બખશું જરો સીમ.
મેં હું વહહાખ મેં લુલ હે આમ,
યે કેહતા હું હરફ અજ રાહે તફીમ.

ફ-અજ જેજની વ લમ તર-કતતો મીસલી,
વ લસતો તરાહો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે કર તુ મુઝસે આશનાઇ,
ઉસીસે પાવેગા ઇઝ-ઝત બડાઈ.

નહીં મેરે મીસલ દોનોં જહાંમેં;
કળીલા નહીં મુઝે ના બાપ માર્થ.

વ અક-રેમો મંચ યતુમો ધલૈયા ખૈદન,
લીયલ હક-રમો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે ખૈદ મેરા રખ તુ દીલમાં,
કરે સખ સખતીયાં તેરી મેં આસાં,
કરમ મેરા હે સારે ખલક પર આમ,
અબસ રખતા હે કયું ખાતીર પરેશાં.

લીયલ આસાઓ વન નેઅમાઓ ધનિદી,
લીયલ ખયરાતો ફત-લુખની તજેદ-ની,

બખશના નેઅ-મતોંકા હે મેરા કામ,
મેં સારે ખલકે દેતા હું ધનઆમ.
મેરી ખયરાત હે જરી હમેશા,
મેરે મોહતાજ હેં બસ ખાસ ઓર આમ.

લીયલ દુન્યા વ-મા શીદા જમીઅન,
લીયલ મ-લ-કુતો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં હું અલાહ ઓર સખ મેરે હેં બંદે,
મહે મુઝ લાલકે કર મુલક જંડે.

મેરે દરબાર ખીન તુમ કહીં ન જાઓ,
નહો તુમ ચાર આંખો સાથ અંધે.

અ-તારેકો મલ-લહુ ઇસ-મુન કે ઇસમી,
અનર રહ-માનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેરા હે નામ સખ નામોસે બેદતર,
મુઝે લાયેક હેં સખ અવસાફ બેદતર
મેં હું રહમાન સખકો બખશતા હું,
ગદાકો નાન ઓર શાહોંકો અફસર.

અ નહાહ હુલલજી લા શયયા મીસલી,
અનદ દેયાનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં અહાહ બે મિસ્લ હું મીસ્લસે પાક,
મીલાહું મુદ-દહકો ખાક દર ખાક,
મેં હું હાકીમ ચલાઉં હુકમ સખપર
મેરે મહકુમ હેં ચે અરજો અફલાક.

અનલ મલે-કુલ મુલુકો વફ્લો મુલ-કીન,
લીયલ મીરાસો ફત-લુખની તજેદ-ની.

ય સખ મુલતાં મેરે નાયેખાં હેં,
અગર હેં હાઝીરાં યા ગાયેખાં હેં.

મેરી દરગાહકે જાગ્ય-કશ હેં,
અગરયે અપને ધરકે સાહેબાં હેં.

અના અફ-નદ દુહરા વ કબલા કબલીન,
વ પાઅ-દલ પાઅદેફત-લુખની તજેદ-ની.

ફનાકી જામ ખલક કિપર ચલે આવ,
તબી ઉડ જાગેં સખ જંગલ નદી નાવ.
રહે બાકી હમારી . બાદશાહી,
અરે ઇન ગાફીઓંકો કોઇ સમઝાવ.

અનલ વહલામોયા અમદી સરી-અન,
વ ફીયલ અલદે ફત-લુખની તજેદ-ની.

શાતાબી તાલીઓંકો હું મેં મનલુખ,
વફાએ અહલ મેરા ફેઅલ હે ખુખ,
મેરે અવસાફ જો તુમકો સુનાવે,
ચેહી લોહો કલમમેં સખ હેં મકતુખ.

અનલ ફરદુલ મુદખ-મેરો ફવકા અરશી,
બેલત તકલીફે ફત-લુખની તજેદ-ની.

કાયા હું ખલકકી મેં આપ તકદીર,
હેં મેરે હુકમસે તકદીમે તાખીર.

ਅਸ਼ਸੇ ਕਰੀ ਲਗ ਮੇਰਾ ਭੁਕਮ ਛੇ,
ਕਰੇਂ ਐਕ ਆਨਮੇਂ ਖੰਨਹੋ ਤਮਛ-ਧੁਰ.

ਅਨਰ ਰਘੁਲ ਲਭ ਲਾ ਭੁਕਮਾ ਖੰਨਹੀ,
ਵਲਸਤੋ ਭੰਗੁਰੇ। ਕਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਯੋਦ-ਨੀ.

ਮੇਂ ਰਘੁਲ ਆਲਮੀਂ ਛੁੰ ਭੁਕਮਸੇ ਦੁਰ,
ਕਰੇਂ ਮੇਂ ਭਾਲੀਮੋਕਾ ਆਰੇ। ਰਨਧੁਰ,
ਸਫਾ ਮਝਲੁਮਕੀ ਸੁਨਤਾ ਛੁੰ ਕਰਿਆਂ.
ਗਰੀਘੀ ਆਭਾਭੀ ਛੇ ਸੁਭਕੇ ਮਨਭੁਰ.

ਘਲਕ-ਤੋ। ਮੋਛਮ-ਮਛਨ ਨੁਰਨ ਕਈ-ਮਨ,
ਲਭੁਲ ਧੁਸਰਾ ਕਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਯੋਦ-ਨੀ.

ਮੋਛਮਛ ਸੁਸਤਕਾ ਛੇਂ ਜਾਤਕੇ ਨੁਰ,
ਨਭੀ ਐਕ ਆਨ ਵੋਛ ਸੁਭ ਕੁਧੰਸੇ ਦੁਰ.
ਭੀਯਾ ਭਨਕੇ ਸਘਘ ਧੇ ਸਘ ਭਛੁਰਾ,
ਮੇਂ ਛੁੰ ਨਾਭੀਰ ਵਾਛੀ ਮੇਰੇ ਛੇਂ ਮਛੁਰ.

ਵ ਧਰ-ਛੋਛੀਛ ਘਲਾ-ਧੇਕੇ ਧਵਮਾਛਛ.ਰੀਨ,
ਛੋਛੀਛ ਛੋਛੀਛੀਛ ਕਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਯੋਦ-ਨੀ.

ਮੋਛਮਛ ਸੁਸਤਕਾ ਰੋਛੇ ਕਥਾਮਤ,
ਕਰੇਂਯੇ ਭੁਮਲਾ ਆਲਮਕੀ ਰਾਛਾਮਤ.
ਵੋਛੀ ਮਛਘੁਘ ਮੇਰਾ ਯੇ ਸੁਘਾ ਵ ਛਕ,
ਕਰੇਂਯਾ ਭਛਕੇ ਰਾਛੀ ਯੇ ਨੀਛਾਮਤ.

ઝમી-મયે

હદી-યતુલ મુસ્લેમીન.

—યાને—

ઝરરીયાતે દીન,

દુઆયે ગંજુલ અશી.

ખિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મક્કે-ઝીલ	કુદુસ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-ઝીલ	જબ્બાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહ-શીર	રહીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગફુરીર	રહીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કરીમીલ	હકીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કવીઇલ	વરી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	લતીફીલ	ખબીર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નસ	સ-મ-દીલ	મા-અ-બુદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગફુરીલ	વદુદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	વકીલીલ	શરીફ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રઝીખીલ	હરીઝ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	દાયેમીલ	કાયેમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મોહ-ઇલ	મોમીત.

લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હૈંઇલ	કૈયુમ.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાલે-કીલ	બારી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલીઇલ	અઝીમ.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	વાહે-દીત્ર	અહદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મોઅ-મેનીલ	મોહમ-મેન.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	હખીખીશ	શહીદ.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	હલીમીત્ર	કરીમ.
લા ઇત્રાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	અવ-વત્રીલ	કદીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અવ-વલીલ	આખેર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ઝાહેરે વલ	ખાતેન.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	કખીરીલ	મુ-ત-આલ.
લા ઇલાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	કાઝી-ઇલ	હાજન.
લા ઇલાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નર	રહમા-નીર	રહીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	રખિમલ અરશીલ	અઝીમ.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-ના	રખિમચલ	આલા.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખુરહા-નીસ	સુલતાન.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સમી-ઇલ	ખસીર.
લા ઇત્રાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	વાહે-દીલ	કહહાર.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	અલી-મીલ	હકીમ.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	સતતા-રીલ	મફ્ફાર.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહમા-નીદ	દૈયાન.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કખી-રીલ	અકબર.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલીમીલ	અલ્લામ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	શાશીલ	કારી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા નલ	અઝી-મીલ	બાકી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સ-મ-દીલ	અહદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	રખ્ખીલ અરદે વસ	સમા-વાત.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	ખાલે-કીલ મખલુ-કાત.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	મન ખ-લ-કલ લયલા	વન-નહાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાલે-કીર	રઝઝાક.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ફતતા-હીલ	અલીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-ઝીલ	ગની.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગઝૂરીશ શકુર.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-મીલ અલીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ મુદ્કે વલ મ-લ-કુત.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ ઇઝઝતે વલ અઝ-મતે.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ હય-ખતે વલ કુદ-રતે.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ-કિઝિયાયે વલ જખ-રત	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સતતા તારીલ અઝીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	આલે-મીલ	ગયખ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હમી-દીલ	મહદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હકી-મીલ	હદીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કાદે-રીસ	સતતાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સમી-ઇલ	અલીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગની-ઇલ	અઝીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલા-મીસ	સલામ.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ મલે-મીન	નસીર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગની-ઈર	રહ-માન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કપી-રીલ	હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ વલી-ઈલ	હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ સાયુ-રીસ	સતતાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ખાલે-કીન	નુર
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગની-ઈલ	મોઅ-જેઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કાદે-લીસ	શકુર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગનીઇલ	કદીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના જલ જલાલીલ	મુખીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ખાલે-રીલ	મુખ-લેસ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ સાદે-કીલ	વાઅદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ હકકીલ	મુખીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા ના જલ કુવ્વતીલ	મતીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કપી-ઈલ	અઝીઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ હંઈલ-લજ	લા-યમુત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ અલ્લા-મીલ	યુયુઅ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ સતતા-રીલ	હુયુઅ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગુદરા-નીલ	મુસ્ત-આન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ રખ્ખીલ	આ-લ-મીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ રહમા-નીસ	સતત ર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ રહી મીલ	ગફદાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ અઝીઝીલ	વહહાઅ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કાદે-રીલ	મુક-તદેર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના જલ	ગુદરા નીલ હલીમ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મલે-કીલ	મુલક.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	બારી-ઇલ	મુસબેર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝીઝીલ	જબ્બાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	જબ્બારીલ મુ-ત	કબ્બેર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા નલ્લાહો	અમ્મા	યસે-કુન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કુદુ-સીસ	સુખખુહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	રબ્બીલ મલા-યે-ક-તે.	

વર રહ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ આલાયે વન-નમાયે.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મલે-કીલ મકસુદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હનના-નીલ મન-નાન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	આ-દમો	સફી-યુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	તુહુન	નજ-યુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	ઇબ્રાહીમો	ખલી-લુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	ઇસમાઇલો	જબી-હુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	મુસા	કલી-મુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	દાઉદો	ખલી-ફતુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	ઇસા	રહુલાહ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	મોહમ મદુર રસુ-લુલાહ.	

વ સલ લલાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી, વ તુરે અરશીહી, અફ
હલીલ અખીયાયે વલ મુર સલીન, હખી-ખેના વ સૈયેદેના, વ સ-ન
દેના, વ શરીયેના વ મવલાના મોહમ મદીવ, વ અલા આલીહી.
વ અસહા-ખીહી અજ-મઇન, ખે રહ-મતેકા યા અર-હમર રાહે-મીન.

ખુલા-સયે અસનાહે દુઆયે

ગંગુલ અર્શી.

બાદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે ગંગુલ અર્શી, અયસી
ચીઝ નહીં, કે જુસકો કોઈ ન જાનતા હો. ફઝાઈલ ઇસકે ખેહક હે,
યે વોહ જોહરે શમ-યિરાગ હે. કે જુસકે અહતા પર તવસે દીલ
રૌશન હો-જાતા હે, ઓર ઇસકા પદને-વાત્તા દા-મને મુરાદકો
માલા-માત્ર કરહેતા હે, ઇસમેં ખુદાવંદ જલ-શાનહુકી તાઅરીફ હે.
ઓર ઇસકી મદદ, ઓર તાઅરીફમેં અગર સારી જગ્યાંકે
દરખત કલમ ખને, ઓર સારે દરીયા સિપાહી હોં, ઓર જમી
ઇન્સો જીન, ઓર મલાયિક, અબ્દુલ-આબ્દા લીખતે રહેં, તોબી
એક હરફ તાઅરીફકા હક અદા ન હો-સકે,

યે દુઆ બાદ અજ નમાઝે ફજર, બા-વુજુ એક વક્ત જુરર
પરહે, ઇસકા જીયાદા ખુલાસા હમારી કિતાબ તોહ-ફતુલ મુશતાક,
નામકી છપી હે, ઇસમેં લીખ્યા હુવા હે, તો ઇસકો મંગવા-કર
દેખના, કીમત ચાર આને હેં.

ઈસલામી બારા મહીનેકે નામ ઓર ઉનકે ફઝાયેલ,

૧ મોહર્રમ, ૨ સફર, ૩ રબીઉલ અવ્વલ, ૪ રબીઉલ આ-

ખીર, ૫ જમાદીઉલ અવ્વલ, ૬ જમાદીઉલ આખીર, ૭ રજબ,

૮ શામખાન, ૯ રમઝાન, ૧૦ શબ્વાલ, ૧૧ જુલદ, ૧૨ જુલજ.

૧ મોહર રમુલ હરામ—યાને અરબમેં ઝમાને જાહેલીયત-મેંબી જુલાલ વ કીતાબકો હરામ જાનતે થે, ઓર ઇમતીદાયે સને હીજરી ઇસ મહીનેસે હે. કયું કે હઝરત મોહંમદ સલ, ને હીજરતકા ઇરાદા ઇસ મહીનેસે ફરમાયા થા,

ઇસ મહીનેકી દસવાં તારીખ ગહોત ખુઝુર્ગ હે, કયું કે ઉસી તારીખકો હઝરત ઇમામ હુસેન રહી, શહીદ હુયે, તારીખ ૯ ઓર ૧૦ વીકે રોઝે રખના સવાબે અઝીમ હે, ઓર ઉન રોઝોંકા ઇફતાર રોઝદારોંકો કરાનાબી અજરે અઝીમ હે, યાને દસ હજર ફરીસ્તોંકી ઇઆદતકા, ઓર દસ હજર હાજ્યોંકા, ઓર દસ હજર શહીદોંકા, સવાબ હાસીલ હોતા હે.

યે મહીનેકા આંદ દેખકર સુરયે રહમાન પરહે.

સ-ફ-ફ મુઝફ-ફર-યે નામ ઇસ લીયે રખ્યા ગયા, કે બાઝે અરબ અપની જાએ સુકુનત ખાલી કરકે અન્ને જતે થે, ઓર મોસીમે ખીઝાંબી થી.

તા. ૨૭ કે બાદ શમે દો-શંબાકો આં હઝરત સલ, ને હઝરત સીદ્દીક રહી; કે હમરાહ મહીનેકી હીજરત ફરમાઇ, ઓર તીન રોજ તક, ગારે સુરમેં રેહકર. ચહાર શંબાકી શામકો મહીનેકો રવાના હુયે, ઇસીયે આખીરી ચહર શંબા (ખુધ) કો મુસલમાન ખુશી કરતે હે.

યે મહીનેકા આંદ દેખકર સુરયે યાસીન પરહે.

૩ રબીઉલ અવ્વલ—યે નામ મુકરર કરનેકે વખત, શુર ફસલ રખીકા થા. ઇસીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી બારહવીં તારીખ દો-શંબાકે રોજ વીલાદત હઝરત મોહંમદ સલ, કી હુઇ, ઓર ઉસી તારીખ વફાતબી હુઇ.

યે મહીનિકા ચાંદ દેખકર સુરયે મુજાદેલા પરહે.

૪ રખીડિલ આખીર—ઇસ માહકા નામ મુકરર કરતે વક્ત
ઇસલે રખીકા આખીર થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

યે મહીના હઝરત પીરાન પીર સાહેબકા કેહલાતા હે. ઓર
તા. ૧૦ વીંકી શબકો અમરહવીં. ઓર તા. ૧૭ વીંકી સતરવીં,
કી-જાતી હે.

યે મહીનિકા ચાંદ દેખકર, સુરતુલ મુલક (તખારક) પરહે.

૫ જમાદીડિલ અવ્વલ—ઇસ મહીનિકી ખખતીદામેં સરદીકા
મોસીમ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેમેં કોઇબી અમલીયાત પરહના નીહાયત ફાયેદા
અખશતા હે. ઇસ મહીનિકા ચાંદ દેખકર, શમે અવ્વલમેં બીસ રક-
આત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ, અલ્લ હમ્દકે, સુરયે
કુલહો વલ્લાહ, બારા મરતબે પરહે. બકા સવાબ હે.

૬ જમાદી-ડિલ આખીર—ઇસ મહીનિકી આખીરમેં મોસીમે
અરફ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનિકા ચાંદ દેખકર, અસહાબે કીરામ, બારા રકઆત
નમાઝ પરહતે થે, ઓર આખીરકે દસ રોઝે રખતે થે.

ઇસ મહીનિકા ચાંદ દેખકર, સુરયે મુહરસર કરહે.

૭ રજ-ખુલ—સુરજખખ—યે મહીના મોઅઝઝમ હોનેકે બાએસ
અહલે અરબ ઇસકો શહરલા કેહતે થે, ઓર તાઝીમ કરતે થે,
ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા. કે જન્નતમેં એક નેહર હે,
ઉસકો રજખ કેહતે હે. ઉસકા પાની દુધસે બીયાલ મીદ હે.

ઔર શેહદસે ઝીયાદ મીઠા છે. પસ જો કોઈ ઇસ મહીનેમે શેઝે રખયેગા, તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઉસ નેહરકા પાની પીલાયેગા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, હઝરત સલ, હાથ ઉઠાકર યે દુઆ પરહતે યે. “અલ્લા હુમ્મા બારેક લના શી શહરા રજા, વ શાઅ-બાન વ રમદાન”

ઇસ મહીનેકી તા. ૨૬ કો આં હઝરત સલ, કો, મેઅરાજ હુઇ, ઇસ રાતકી ઇબાદત, રોઝા, નમાઝ મકબુલ છે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે હા, મીમ, અયેન, સીન, કાફ, પરહે.

૮ શાઅબ્બાનુલ મોઅઝ-ઝમ-‘યુઝુર્ગી ઇસ માહકી નીહાયત છે. ખુદાવંદે આલમ અપને બંદોં પર રીજક વ-ગયરા ઔર તમામી ઉમુરાતે આલમ જુદા જુદા મુકરર હોતે હે. ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી તા. ૧૪ વીકી શબકો શબ બરાત છે. ઔર સેનેવાલા ઇસ નેઅમતસે મહઝમ રેહતા છે. તા. ૧૪ ઔર તા. ૧૫ કા રોઝા રખના બેહતર છે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે સાદ પરહે.

૯ રમઝાનુલ મુબારક—યે મહીના માખુજ છે રમઝસે. જીસકી માએની જલ્લનેદી હોતી છે. યે નામ મુકરર કરતે વક્ત ઝમાના ગરમીકા થા, ઔર ઇસ મહીનેકી બરકતસે બંદેગાને ખુદાકે ગુનાહ જલ્લ જાતે હે, ઔર રોજ કુશાદા હોતી છે, ઇસકો માહે સીયામ-બી કેહતે હે.

ઇસ મહીનેકી સરહરી સબ મહીનોં પર છે, ઇસ મહીનેકે શેઝે ફરઝ હે, ૨૭ વી શબકો શબે કદર હોતી છે. ઉસ રાતકી ઇબાદત બહોત અજરે અઝીમ રખતી છે કુરઆન શરીફબી ઇમ્મી માહમે નાઝીલ હુવા.

૧૦ શાન્વાતુલ સુકર્મ—શબ્વાલકે માઅને ઉઠાને ઓર મોકુફ કરને કે હેં. ક્યુંકે અરબકે બાર્શીદે ઇસ મહીનેમેં સયરો શીકાર કરતે થે, ઓર મકાનસે બાહર જામા કરતે થે. ઇસલીયે યે નામ, યાને ખુશીકા મહીના હુવા. તા. ૧ લી કો, ૯૬ સુબારક હે.

ઇસ મહીનેકી દુસરી તારીખસે છે રોઝે રખના અફઝલ હેં. હર રોઝેકા સવાખ હજર રોઝોં કે સવાખ બરાખર હે, ઓર ફર માયા રસુલ સલ્લ, ને કે, છે રોઝે રખનેવાલા ઇસ સાલમેં જો કોઈ મરજવે, તો શહીદકા રત્ના પાવે,

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે ફતેહ પરહે.

૧૧ જી-ક-ક-તુલ હરમ—યાને બયેઠને વાલા. અહલે અરબ ઇસ મહીનેમેં જીદાલ ઓર કીતાલસે બાઝ રેહતે થે. ઓર ધરોમેં આરામ લેતે થે.

ઇસ મહીનેમેં હર જુમઆકો, ચાર રકઆત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે ૨૧, બાર સુરયે. કુફ્લો વલ્લાહ પરહે. તો સવાખ હજ, ઓર ઉમરાકા હોતા હે. ઓર દો શંબેકા રોઝા રખનાબી અફઝલ હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે તુન પરહે.

જી-હ-જ-તુલ હરમ—એક બાર હજ કરના. ઓર સાલ, ઉસપર કામીલ હોતા હે. ગોયા યે માહ સાદ્દેબે સાલ હે.

અરફેકા રોઝા યાને તા. ૯ હજકે રોજકા રોઝા રખનેસે એક બર-સકે ગુનાહ બખ્ષશે જતે હેં, તા. ૧૦ વીકો યાને ૯૬કે રોઝ, સદકા મીસકીનોંકો દેના, સવાખે હજ, ઓર ઉમરાકે બરાખર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુ-રતુલ હજર પરહે.

બય'ન ગુનાહે સગીરા વ કબીરા.

મુસલમાનો, અથ ગોશે દીલસે મુનના આહીયે, કે જયસે અરકાન ઇસલામકે બજાલાને ફરજ હેં, ગુનાહોંસે દુર રેહનાબી ફરજ હે, ગુનાહ બાજે કબીરા યાને બડે, ઉનકે કરનેસે અજામ હોગા, અગર તૌબા ન-કરે, ઓર બાજે સગીરા હેં, ઉસકે કરનેસેબી અજામ હોગા, પર થોડા. અથ ગુનાહે કબીરાકા બયાન કરતા હું. શીર્ક ખુદાસે કરના; યતીમોંકા માલ ખાના, કીસી ઔરતકો ઝુટી તોહમત ઝીનાકી કરની; દો ચંદ કારીરોંકે જંગસે ભાગના, શરાબ પીના, ઝુમ નાહક કરના, અપને તઈ ગય-રોસે અજાજા જાનના, ખુદાસે ખૌફ ન કરના, હમસાયેકી જોર બેટી પર નઝરે બદ કરના, ખુદાકી રહમતસે ના-ઉમ્મીદ હોના, કીસીસે વાએદા કરકે ઉસકો વફા ન કરના, કીસીકી અમાનતમે ખીયાનત કરના ખુદાકા ફરજ તરક કરના. “કુરઆને શરીફ” પરહકે જુલ જાના, શહાદત (ગવાહી) હકકી છુપાના, શહાદત ઝુટી દેના, ઝુટ બોલના, ખુસુસન કસમ ઝુટી ખાના. જીસસે કીસીકા માલ, યા જાન, યા દુરમત, જાતી રહે. કસમ ખુદાકે નામકે સીવા ઓર કીસીકી ખાના, ઓર સીજદા કીસીકો સીવા ખુદાકે કરના, જુમઆકી નમાઝ તરક કરના, હમેશા જમાઅત તરક કરના, સવહ લેતે દેતે કમ તોલના, ઝાલીમોંકી ખુશામદ કરના, ખ્યાલ ખાના, કઝીયા નાહક ફયસલ કરના બોલ ચુકાકે પીઝે જખર-દસ્તીસે કમ દેના, લડકોંસે ધુરા કામ કરના, હયેઝકી હાલતમે અપની જોર, યા બંદીસે સોહબત કરના, અના

जड़ी गीरानीसे पुशी होना, कीसी जयेर औरतसे आस पीलवत में भयेकना, जनवरोसे, अआम करना, गुवा या सहा, पेचना, काशीरोंकी रसमें पसंद करना, तुष्टुभीकी आतोका सम्या जनना. दाअवा अपनी छयाहत या तकवाका करना; मुरदे-पर पीटना, पुकारके रोना, आनेका पुरा केहना, नाय देपना, आज्ञेसे सुनना, छयाहत लागोंके दीपना नेका करना. कीसीके घरमें जे-छमज्ज नये जना, कीसीकी मद्यपरी करके जे-दुरत करना, गुनाह छनके सीवा और जडात हें, गरज सभ गुनाहोसे दुर रहे. और तौया करता रहे. छदीसे शरीरमें आया हे, के मुसल-मान वोह शप्स हे, के असकी जमानसे और लायसे कीसीको छम नहो. छनसानको लाजीम हे, और लायेक युं हे के, अपने तछी लीहाज करके सभसे पुरा आपको जने; और कीसीको पुरा नजने. और कीसीका अयेज तलाश न करे. पस जयेर तला सके अगर अयेज कीसीका माअधुम हो-जये, तो नरभीसे उसे नसीहत करे, लेकीन इजीहत न करे. और इसवा न करे, छक-तआला सभको नेक अभलकी तवरीक हे.

आमीन.

अछर.

(जनावनार-मौलवी सैयद तुइदीन रीझा, रह. साहेब.)

तेरा जलवा हे नजरोमें समाया,
छपर देया नजर तुडी तु आया.
मीटाया हस्तीये मोव-हुम आपनी,
हना होकर थकाका सुत पाया.
तसदुके तुजये जान अब मेरे रहपर,

મુઝે મતલુબસે તુને મીલાયા,
 સરા-સીમા થા હર સુ જીસ્તગુ-મેં,
 બ-ઉજલત કલ્પને મુઝદા સુનાયા,
 નખીકા જીસને દેખા રખકા દેખા,
 તજસાથે અહદ અહમદમેં પાયા.
 વોહી હે કસરે તનમેં જલવા-આરા,
 નશાં અગયારકા મુતલક મીટાયા.
 છુપે યે લાખ પરદેમેં જો સાહેબ,
 નીગાહે શૌકને લેકીન દીખાયા.
 તલત-તુફસે મેરે પારે મુગાંને,
 ખાલા સીરરે વહ-દતકા પીલાયા.
 તુફરે ઇશકે અહમદને સરાસર,
 મુઝે મસ્તાના વ શયદા ખનાયા.
 મુનઝર તુર હે અય તુર હર સુ,
 ઉસીકા તુર હે સખમેં સમાયા.

મુનાઝત.

હાથ ઉઠાયેં હેં હમ ઇલતીજકે લીયે,
 હો કુબુલ અય ખુદા મુસતહાકે લીયે. ૧
 બહરે હસનેન હાસીલ હો ઉમ્મીદે દિલ,
 મુશ્કીલ આસાં હો મુશ્કીલ કુશાકે લીયે. ૨

કોઈ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,
ખયર હો સબકી ખચરલ-વરાકે લીયે. ૩
હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,
અય ખુદા ચરમે શાહે હુદા કે લીયે, ૪
એક સહારા ફક્ત તેરી અખશીશકા હે,
કુછ નહીં સાથ રોઝે જઝાકે લીયે, ૫
અક્ષ દે સખ ગુનાહાં તું 'સૈયદ' કેબી,
તેરે મહબુબ ખચરલ-વરાકે લીયે. ૬

યા સાહેબુલ જમાલે વ યા સૈયેદુલ અશર,
મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર.
લા યુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ,
બાદ અજ ખુદા ખુઝુર્ગ તુઘ કીરસા મુખ્તેસર.

અલહમ્દો લીલ્લાહ, કે ચેહ રીસાલા 'હદીય-તુલ મુસ્લેમીન યાને
ઝુર્રીયાતે દીન.' તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે
રસુલ કરે, જે કોઈ ઈસિકો પરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે
હકમેં હુઆયે ખયર કરે, યા ઇલાહી તુફલસે તેરે હખીબકે, ઓર
ઉસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોંકો નેક તવરીક
અતા કર, જે હુરમતે સૈયદુલ મુસ્સલીન. વ ખાતેમુન નખીખન, સલ
લલ્લાહો અલય-હે વ સલ્લમ, આમીન, આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

તમામ શુક.

એમ. એસ. અલી કાદરી.

ખુશ ખખર !!

ખુશ ખખર !!!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય ખીજી પણ મળશે. એક ડાઁ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલકાનાં ખાતીની ચાને કૃપા બેદો તથા તેનાં કવાયેદો છે. કીમત ૦-૧૦-૦

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હજરત પીરને પીર ફસ્તગીર. ચાને સૈયદ અબ્દુલ-કાદીર જીલ્લાની રહ,ની કરામાનો અને જીંદગીનો એકવાક છે કીમત ૦-૮-૦.

રમુઝે દીલપસંદ | આ ખંને કિતાબોમાં હિન્દુ અને ગુજરાતી ગુલઝારે ઝરાફત | જખાનમાં નસીદતરૂપી દુઅકાઆ, અને રમુજ ખાખતોથી ભરપુર છે, કીમત દરએકની ૦-૮-૦

કરીશમયે કુદરત—એમાં નસીખ અજમાવવા માટે ફાલનામા, ખાખની તાખીરો, ઇલમે કયાફા વીગેરે કીમત ૦-૫-૦

ખઝમે કબ્વાલી
ખહારે પરસ્તાં
શીરદોસકા ગજરા
સોહાની હરીયાલી
દીલખુશ ગૌહર
બુલેબુલે બંગાલી
નગમયે રહાની

આ સાત જોતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્વાલ અને ઇશિકી ગજવો, અનેનાટકના ઉર તથા ગુજરાતી ચુંટી કાદેજાં ગાયનેઃ દાદરા, હુમરી, કેહેરવા, વીગેરે ઉસ્તાદ ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાંજુદાં છે કીમત દરએકની રૂ. ૦-૫-૦

કિતાબો મલયાનું ટેકાણું.

સૈયદ ખનુમીયાં ખીન સૈયદ અખીરમીયાં કાદરીની કુ
સુાં બીલીમોરા, જલ્લો-સુરત.

